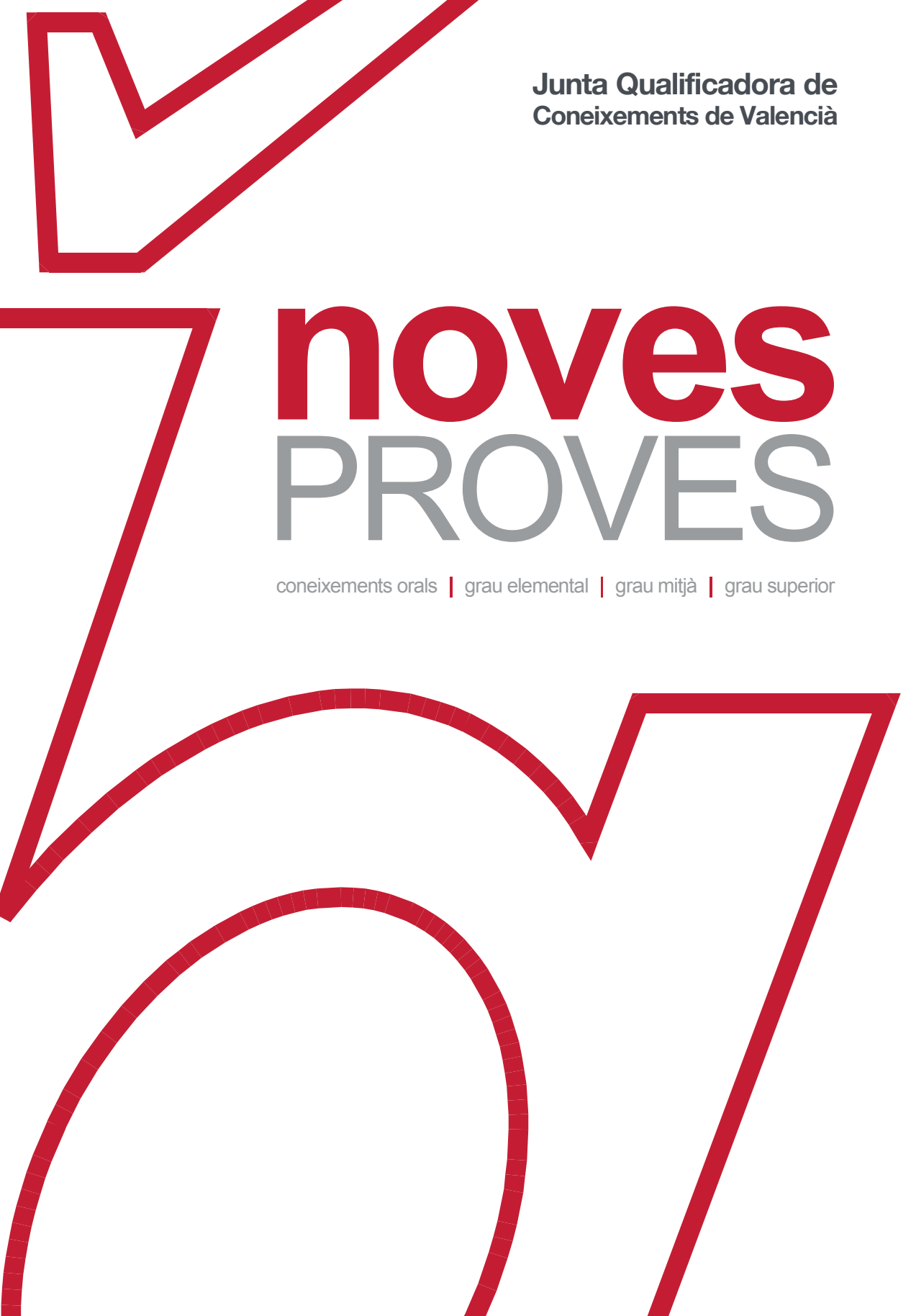
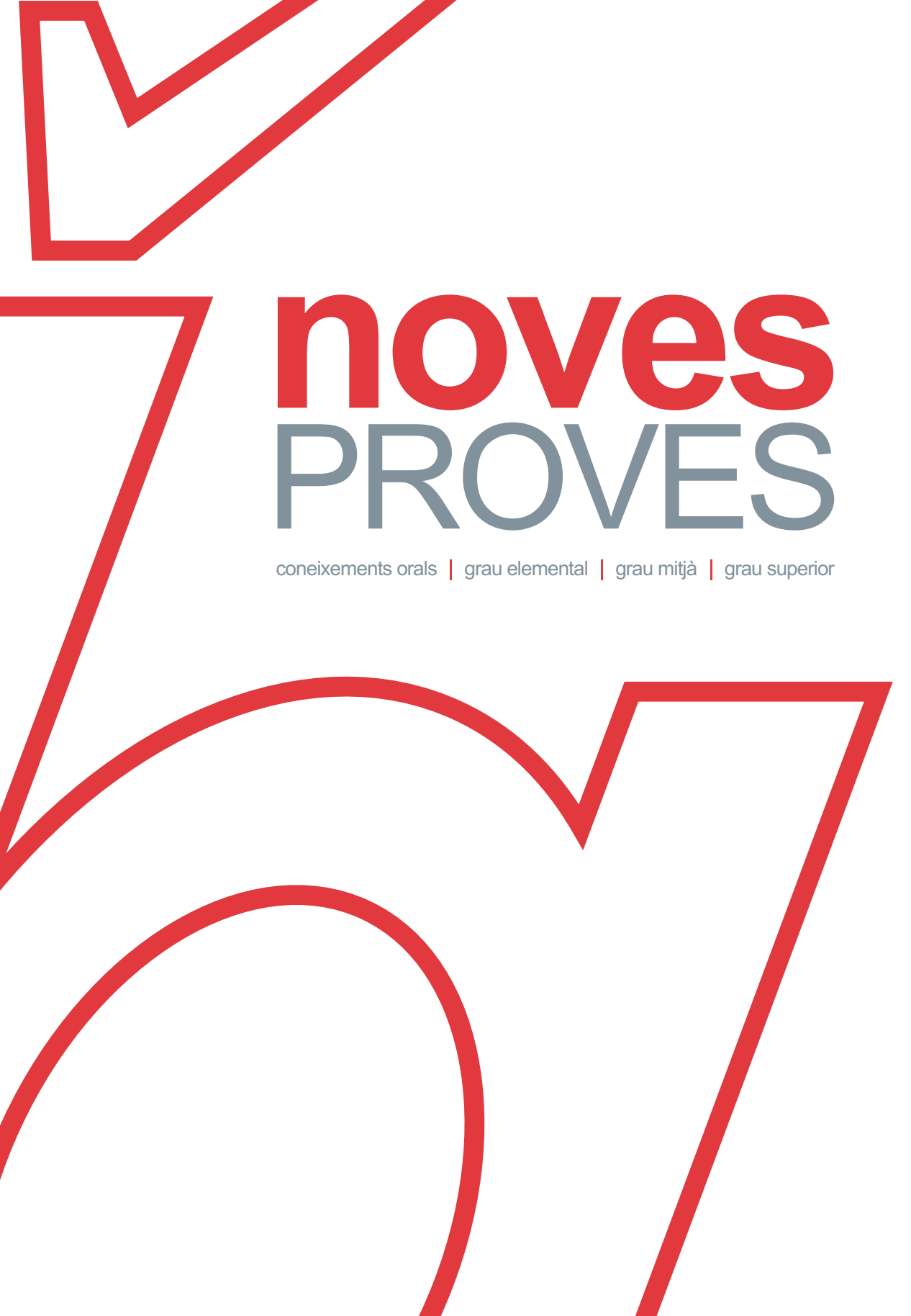

Junta Qualificadora de
Coneixements de València

noves PROVES

coneixements orals | grau elemental | grau mitjà | grau superior

noves PROVES

coneixements orals | grau elemental | grau mitjà | grau superior

© **Generalitat Valenciana, 2008**

Edita: Conselleria d'Educació

ISBN: 978-84-482-4960-1

Depòsit legal: V-2681-2008

Imprés a: Set & set impressors, SL

Disseny i maquetació: ädisseny i comunicació

Es reproduïx una traducció i adaptació dels quadros 1 i 2 del *Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar*, el © dels quals correspon al Consell d'Europa.

índex

5 Introducció

9 El marc europeu de referència

17 El certificat de coneixements orals

Objectius

Continguts

Estructura de la prova

Prova i criteris de correcció

53 El certificat de grau elemental

Objectius

Continguts

Estructura

Prova i criteris de correcció

93 El certificat de grau mitjà

Objectius

Continguts

Estructura

Prova i criteris de correcció

141 El certificat de grau superior

Objectius

Continguts

Estructura

Prova i criteris de correcció

introducció

La Junta Qualificadora de Coneixements de València, creada pel Decret 173/1985, és l'organisme de la Generalitat encarregat d'establir i efectuar les proves per a l'obtenció de certificats de coneixements de valencià. Des de l'any de la seua creació fins a l'actualitat han passat moltes persones per les proves que any rere any han sigut convocades. Més d'un milió de matrícules s'han registrat al llarg d'estos anys i s'han expedit més de 460.000 certificats.

El valencià està present en el nostre sistema educatiu des de fa 25 anys, com a matèria d'estudi i com a llengua d'instrucció. Al llarg d'estos anys s'han aprovat disposicions legals per a homologar l'estudi de l'àrea de València en els ensenyaments obligatoris i no obligatoris al certificat elemental de coneixements de valencià que expedit este organisme. Estos fets han canviat de manera substancial les demandes de certificats de la Junta Qualificadora per part dels ciutadans. Mentre que fa quinze anys el grau elemental era el que més demanda tenia, seguit del de coneixements orals, hui en dia el nivell més sol·licitat és el certificat de grau mitjà, amb més de 30.000 matrícules anuals, seguit del grau superior, amb més de 10.000.

Les proves, al llarg dels anys, han anat evolucionant amb lleugeres variacions per a adaptar-se al moment en què es realitzen i a les necessitats de cada moment. És obvi que estos certificats han sigut útils a moltes persones i a moltes institucions per a valorar els coneixements del valencià. Entre tots els certificats, ja ho hem comentat més amunt, el certificat de grau mitjà és el més sol·licitat, ja que este certificat és el que atorga, a la persona que el posseïx i a la institució que el valora, una garantia mínima respecte de les habilitats que es

demanen d'una llengua en el context de la situació actual, és a dir, en les habilitats de comprensió i expressió orals i escrites que ha de tindre una persona per a ser capaç d'usar el valencià en les situacions més habituals. Per tant, este certificat qualifica la persona que el posseïx com a competent per a poder usar el valencià amb un domini que podem qualificar de funcional, tant per escrit com oralment, en les situacions que la seua vida quotidiana o la seua professió li demanen.

L'any 2001, el Consell d'Europa va celebrar l'Any Europeu de les Llengües, i en este context es va divulgar el *Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar*, un document que el Consell d'Europa va fer seu i va integrar com un dels elements importants en el seu projecte de política lingüística. Este document ha servit en els últims anys perquè les institucions, els docents i els avaluadors de llengües hagen anat introduint canvis en els mètodes d'ensenyament, aprenentatge i avaluació de les llengües.

La Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià, com a organisme avaluador de llengua, va iniciar un treball d'estudi, divulgació i adaptació del *Marc europeu* al context valencià. Esta publicació, *NOVES PROVES*, pretén ser un element important per als canvis que s'introduiran en les proves emmarcades en una metodologia d'ensenyament i aprenentatge que no és nova, però que està considerada en l'àmbit europeu com la més eficaç en l'estudi de les llengües; una metodologia comunicativa que afavorix l'aprenentatge d'una llengua per a les tasques en què ha de ser usada.

El llibre que tenen a les mans és el resultat d'un llarg procés d'adaptació i estudi del *Marc europeu* als certificats dels nivells de coneixements de valencià de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià. En este treball trobaran, per a cada un dels quatre nivells de coneixements de llengua, una explicació més detallada dels objectius i dels continguts, la nova estructura de les proves i, finalment, una mostra de cada una de les proves amb els criteris que s'utilitzaran en la correcció i avaluació d'estes. En l'explicació dels objectius i dels continguts hem procurat utilitzar la metodologia i la terminologia del *Marc europeu* i els objectius i continguts establits en l'Orde de 16 d'agost de 1994, de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència, per la qual s'establixen els certificats oficials administratius de valencià que expedix la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià i s'homologuen i revaliden altres títols i certificats (DOGV núm. 2.331, de 24 d'agost de 1994).

També s'ha tingut en compte que l'entrada de ple en la societat de la informació i de la comunicació, l'acceleració del procés de construcció

de la Unió Europea i l'impacte del fenomen de la globalització han tingut repercussions, més o menys directes, sobre els moviments migratoris i sobre la inevitable tendència a la multiculturalitat, i han provocat una creixent necessitat de potenciar els mecanismes de resposta per tal de facilitar el coneixement de la llengua i la cultura dels valencians a les persones nouvingudes i, així, facilitar-los la integració en la societat d'acollida.

Un altre aspecte que s'ha tingut en compte és la necessitat d'homologar els sistemes d'avaluació de la competència lingüística en la llengua pròpia, el valencià, amb el marc teòric i metodològic que s'utilitza en la resta de llengües de l'entorn europeu.

Estes noves proves van ser experimentades durant el mes de maig de 2007. Es van passar a 741 persones dels cursos de valencià de preparació per a les proves de la Junta Qualificadora de Coneixements de Valencià en centres de Formació de Persones Adultes, dels cursos per a empleats públics, d'escoles oficials d'idiomes i d'instituts de secundària. A la vista dels resultats obtinguts en estes proves experimentals, s'elaborà un informe que analitzava els aspectes organitzatius de les noves proves, la comprensibilitat dels ítems, els resultats en comparació amb els percentatges d'aptes de les proves actuals i la comparació dels criteris de correcció de les anteriors i de les noves. A les proves i als criteris que publiquem ací ja s'han incorporat els canvis necessaris detectats i les propostes de millora de la fase experimental.

el marc europeu de referència

Versió en francès: http://www.coe.int/t/dg4/linguistic/CADRE_fr.asp

Versió en anglés: http://www.coe.int/t/dg4/linguistic/CADRE_en.asp

El *Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar*¹ és un document elaborat pel Consell d'Europa per tal d'afavorir l'educació lingüística, l'aprenentatge de llengües i el plurilingüisme en el context polític de la Unió Europea. El text és fruit del treball de molts anys d'un grup d'experts en didàctica de les llengües i el nivell de seriositat, la professionalitat i el rigor el fan extremadament útil per al professorat i per a les institucions públiques encarregades de planificar, programar i avaluar l'ensenyament i l'aprenentatge de llengües en els països que formen part de la Unió Europea. Este document es pot trobar traduït a moltes llengües en la pàgina web del Portfolio Europeu de les Llengües: <http://www.coe.int/T/DG4/Portfolio>.

El marc és un instrument fonamental per a facilitar i promoure la cooperació entre els organismes educatius de diferents països i per a establir les bases per al reconeixement recíproc dels certificats en llengües expedits per institucions de tota Europa. Es tracta, per tant, d'un document marc que estableix les bases per a coordinar, homologar i racionalitzar l'aprenentatge lingüístic, que permet articular millor les titulacions expedides per les diferents administracions educatives i que

¹En francès: *Cadre européen commun de référence pour les langues : apprendre, enseigner, évaluer*. En anglés: *Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment*. Division des politiques linguistiques, Conseil de l'Europe, Strasbourg / Language Policy Division, Council of Europe, Strasbourg.

constituïx un instrument d'un valor inestimable per a «ajudar els aprenents, els docents, els dissenyadors de cursos, els organismes examinadors i les administracions educatives a situar i coordinar els seus esforços». Tot i que està pensat, bàsicament, per a les segones o terceres llengües, resulta molt útil per a totes en general i també per a les llengües maternes o primeres.

Un dels principals objectius que es pretén aconseguir amb este marc europeu és definir un metallenguatge comú per a tots els sectors de l'educació, més enllà de les fronteres nacionals i lingüístiques, que puga ser utilitzat per a parlar dels objectius i dels nivells de domini de les llengües. D'esta manera, el que es pretén és ajudar els professionals de l'educació perquè tots sàpien amb precisió què esperen dels seus aprenents i com es plantejaran ajudar-los a aconseguir-ho. Un altre objectiu és animar els professionals de l'ensenyament de llengües a reflexionar sobre la seua pràctica docent, sobre les necessitats concretes dels aprenents, sobre la fixació d'objectius apropiats i sobre el control dels progressos dels aprenents.

Del document ens interessa, especialment, l'exposició de les finalitats i dels objectius de la política lingüística del Consell d'Europa, l'explicació del concepte de plurilingüisme i les implicacions d'este, tal com queden exposades en el capítol 1. Del capítol 2, l'enfocament «orientat a l'acció», és a dir, concebre l'aprenentatge lingüístic com una activitat social basada en *tasques comunicatives* específiques que inclouen un ventall ampli d'*actes de parla*; les definicions dels conceptes implicats en esta concepció de l'aprenentatge lingüístic, els inventaris de les competències generals i individuals dels aprenents o usuaris de llengües (coneixements, habilitats, saber fer, saber ser i saber aprendre) i la definició del concepte de *competència comunicativa del llenguatge*, que inclou les competències lingüístiques, les competències sociolingüístiques i les competències pragmàtiques, cada una de les quals està constituïda per coneixements, habilitats i sabers fer específics.

El document del Consell d'Europa proposa un marc general de sis nivells que cobrix adequadament l'espai d'aprenentatge pertinent per als aprenents de llengües europees i constata que estos sis nivells corresponen a una divisió clàssica de nivell bàsic, intermedi i avançat. Per tant, el sistema que proposa, a partir d'una divisió inicial en tres nivells (A, B i C), se subdivideix en dos subnivells, un de superior i un d'inferior, de manera que passa a estructurar-se en A1, A2, B1, B2, C1 i C2, i permet la introducció de subdivisions entre les sis categories principals. Esta estructura ofereix, per tant, una enorme flexibilitat en l'adaptació del model a realitats socials, culturals i educatives diferents.

Per a facilitar l'aplicació del marc general a situacions concretes, el document planteja una proposta de concreció dels nivells de referència a partir de l'explicitació de les habilitats comunicatives implicades en les activitats comunicatives corresponents a cada nivell. D'esta manera, el marc possibilita la descripció dels nivells de domini de les llengües exigits pels exàmens i els programes d'avaluació existents, i pot facilitar així les comparacions entre diferents sistemes de qualificacions. Per a això es definixen els criteris per a la descripció dels nivells comuns de referència, que queden exposats en el document i que reproduïm en els quadros 1 i 2 del final d'este apartat. Estos nivells comuns de referència possibiliten la construcció d'escalas de domini d'una llengua que permeten situar cada aprenent en el punt exacte en què es troba d'acord amb la seua competència comunicativa.

Després dels tres primers capítols, de caràcter introductori i explicatiu, els capítols 4 i 5 del *Marc europeu* presenten un esquema de categories més detallat per a la descripció de l'ús de la llengua.

El capítol 4 oferix, en primer lloc, una visió panoràmica dels elements que cal considerar per a contextualitzar adequadament els usos lingüístics (àmbits, situacions, condicions i limitacions, i context mental de l'aprenent i de l'interlocutor), presenta algunes propostes de temes i subtemes de comunicació, i fa una descripció molt breu de les tasques i finalitats comunicatives que s'han de tindre en compte. La part central d'este capítol presenta una descripció detallada de les estratègies i activitats comunicatives que han de dur a terme els usuaris d'una llengua per a executar tasques comunicatives.

El capítol 5 completa el contingut de l'anterior amb la descripció de les competències de l'usuari o aprenent i distingix entre competències generals (conceptes, procediments, actituds i tècniques d'aprenentatge) i competències relacionades amb la competència comunicativa del llenguatge (competències lingüístiques, competències sociolingüístiques i competències pragmàtiques). També en este capítol s'inclouen nombrosos exemples d'escalas graduals que descriuen les competències específiques de cada àmbit i les relacionen amb els sis nivells de referència.

Els capítols 6, 7, 8 i 9 del *Marc europeu* tenen un caràcter clarament metodològic i presenten reflexions molt interessants sobre els objectius i les maneres en què es produïx l'aprenentatge i l'ensenyament d'una llengua (capítol 6), sobre el paper de les tasques en l'ensenyament de llengua (capítol 7), sobre la diversificació lingüística i el currículum (capítol 8) i sobre els criteris i procediments d'avaluació dels aprenentatges lingüístics (capítol 9).

El capítol 9 presenta el *Marc europeu* com un recurs per a l'avaluació, descriu diferents tipus d'avaluació i proposa una lectura flexible de les escales de descripció del domini lingüístic per a adaptar-les a les necessitats dels examinadors en cada situació concreta.

Finalment, el document del Consell d'Europa es tanca amb una sèrie d'annexos que presenten materials i experiències concretes d'aplicació del contingut del cos central del document. Així, l'annex A analitza els aspectes tècnics de la descripció de l'assoliment dels nivells de competència lingüística, els criteris per a la formulació dels descriptors i les metodologies utilitzades per a la definició i el desenrotllament d'escales; l'annex B descriu el projecte suís que va desenrotllar els descriptors il·lustratius del marc i ofereix una llista de les categories descrites per nivells; l'annex C conté una descripció del sistema Dialang d'avaluació de llengües, que és una aplicació del marc a una proposta de diagnòstic i inclou també dos escales descriptives; finalment, l'annex D conté una descripció dels enunciats "Pot fer" d'ALTE (en anglès, sigles d'Associació d'Examinadors de Llengua d'Europa).

Estretament lligat al *Marc europeu*, el Consell d'Europa va pilotar durant els anys 1998 al 2000 el Portfolio Europeu de les Llengües o PEL. Podeu trobar una detallada informació de l'experimentació que s'està duent a terme d'este document des de la Conselleria d'Educació en la pàgina web del Servei d'Ensenyaments en Valencià (<http://www.edu.gva.es/ocd/sedev/val/europa.htm>). El Portfolio està basat en els continguts del marc i forma part de la iniciativa de la Comissió Europea, Europass. Esta iniciativa és un nou sistema que pretén ajudar els ciutadans de la Unió Europea a presentar de manera clara i senzilla les aptituds, les titulacions i les certificacions adquirides al llarg de tota la vida, tant entre països com entre sectors, per a facilitar, així, als ciutadans europeus, desplaçar-se professionalment per tota Europa. Europass és un dossier de cinc documents: el Currículum Vitae Europass (CV), el Portfolio de Llengües Europass, el document de mobilitat Europass i els dos suplementes Europass, el de certificat i el de diploma.

Quadro 1. Nivells comuns de competències - Escala global*

Nivells generals	Nivells comuns de competències	Usuari	Escala global de descripció
A	A1 · Inicial	Bàsic	Pot comprendre i utilitzar expressions quotidianes i familiars i frases molt senzilles encaminades a satisfer necessitats concretes. Pot presentar-se i presentar una tercera persona, i pot formular i contestar preguntes sobre detalls personals com ara on viu, la gent que coneix i les coses que té. Pot interactuar d'una manera senzilla sempre que l'altra persona parle a poc a poc i amb claredat i que estiga disposada a cooperar.
	A2 · Bàsic	Bàsic	Pot comprendre frases i expressions utilitzades habitualment, relacionades amb temes d'importància immediata (per exemple, informació personal i familiar bàsica, compres, entorn pròxim, faena). Pot comunicar-se per tal de realitzar tasques senzilles i habituals que només exigixen un intercanvi simple i directe d'informació sobre temes familiars i habituals. Pot descriure, de manera senzilla, aspectes de la seua experiència o bagatge personal i del seu entorn immediat, així com assumptes relacionats amb necessitats immediates.
B	B1 · Llindar	Independent -	Pot comprendre els punts principals de textos clars i en llengua estàndard sobre temes familiars relatius a la faena, a l'escola, a l'oci, etc. Pot fer front a la major part de situacions lingüístiques que es pot trobar quan es viatja per una zona on es parla la llengua. Pot produir un discurs senzill i coherent sobre temes que li són familiars o d'interès personal. Pot descriure fets i experiències, somnis, esperances i ambicions, i donar raons i explicacions de les opinions i els projectes de manera breu.
	B2 · Avançat	Independent +	Pot comprendre les idees principals de textos complexos sobre temes tant concrets com abstractes, fins i tot si són de caràcter tècnic sobre el camp de la seua especialització professional. Pot comunicar-se amb els parlants nadius amb un grau de fluïdesa i d'espontaneïtat que fa possible la interacció habitual sense que comporte tensió per a cap dels interlocutors. Pot produir textos clars i detallats sobre una àmplia gamma de temes, expressar un punt de vista sobre una qüestió i exposar els avantatges i els inconvenients de diverses opcions.
C	C1 · Domini funcional	Experimentat -	Pot comprendre una àmplia gamma de textos extensos i amb una certa complexitat, i en reconeix els sentits implícits. Pot expressar-se amb fluïdesa i espontaneïtat sense mostrar d'una manera evident que ha de fer un esforç per a buscar paraules o expressions. Pot fer ús de la llengua de manera eficaç i flexible per a propòsits socials, acadèmics i professionals. Pot produir textos clars, ben estructurats i detallats sobre temes d'una certa complexitat, i demostra un ús controlat d'estructures organitzatives, connectors i mecanismes de cohesió.
	C2 · Domini	Experimentat +	Pot comprendre sense esforç pràcticament tot el que escolta o llig. Pot reconstruir els fets i els arguments procedents de diverses fonts escrites i orals, i fer-ne un resum de manera coherent. Pot expressar-se espontàniament, amb fluïdesa i precisió, distingint matisos subtils de significat fins i tot en les situacions més complexes.

*Extret i adaptat del *Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar* del Consell d'Europa

Quadro 2. Nivells comuns de competències - Graella per a l'autoavaluació*

**NCR	Comprendre		Parlar		Escriure
	Escoltar	Llegir	Prendre part en una conversa	Expressar-se oralment	
A1	Puc reconèixer paraules familiars i expressions molt bàsiques sobre mi mateix, sobre la meua família i sobre l'entorn concret i immediat, si l'interlocutor parla a poc a poc i amb claredat.	Puc comprendre noms familiars, paraules i frases molt senzilles, com ara les que apareixen en anuncis, cartells i catàlegs.	Puc comunicar-me de manera senzilla a condició que l'interlocutor estiga disposat a repetir el que ha dit o a dir-ho amb altres paraules i més a poc a poc, i que m'ajude a formular el que intente dir. Puc plantejar i contestar preguntes senzilles sobre temes familiars o sobre temes relacionats amb necessitats immediates.	Puc utilitzar expressions i frases senzilles per a descriure el lloc on visc i les persones que conec.	Puc escriure postals curtes i senzilles; per exemple, per a enviar felicitacions. Puc omplir formularis amb dades personals; per exemple, el nom, la nacionalitat i l'adreça per a registrar-me en un hotel.
A2	Puc comprendre les expressions i el vocabulari més freqüent sobre temes d'interès personal (per exemple, informació personal i familiar molt bàsica, compres, entorn pròxim, faena, etc.). Puc entendre la idea principal de missatges i avisos curts, clars i senzills.	Puc llegir textos molt curts i senzills. Puc trobar informació específica i previsible en documents escrits senzills i quotidians, com ara anuncis, prospectes, menús i horaris, i puc comprendre cartes personals curtes i senzilles.	Puc comunicar-me en tasques senzilles i habituals que exigixen un intercanvi senzill i directe d'informació sobre temes i activitats familiars. Puc mantindre intercanvis socials molt breus encara que, en general, no entenc prou per a seguir jo mateix una conversa.	Puc utilitzar una sèrie d'expressions i frases per a descriure de manera senzilla la meua família i altra gent, les meues condicions de vida, la meua formació i la meua faena actual o recent.	Puc escriure notes i missatges curts i senzills relatius a necessitats immediates. Puc escriure cartes personals molt senzilles, per exemple, per a agrair alguna cosa a algú.
B1	Puc comprendre les idees principals d'un discurs clar i en llengua estàndard sobre els temes familiars que normalment es troben a la faena, a l'escola, durant el temps lliure, etc. Puc comprendre la idea principal de molts programes de ràdio i televisió que tracten sobre assumptes actuals o d'interès personal o professional, si l'articulació és relativament lenta i clara.	Puc comprendre textos que utilitzen un llenguatge molt habitual i quotidià o que estan relacionats amb la faena. Puc comprendre la descripció de fets, sentiments i desitjos en cartes personals.	Puc fer front a la majoria de situacions que poden aparèixer quan es viatja a un lloc on es parla la llengua. Puc participar espontàniament en una conversa sobre temes familiars o d'interès personal o relatius a la vida quotidiana (per exemple, família, aficions, faena, viatges i fets quotidians).	Puc connectar frases d'una manera senzilla per tal de descriure experiències i fets, somnis, esperances o ambicions. Puc donar raons o explicacions breus sobre opinions i projectes. Puc contar una història o relatar l'argument d'un llibre o d'una pel·lícula i descriure les seues reaccions.	Puc escriure textos senzills i ben cohesionats sobre temes familiars o d'interès personal. Puc escriure cartes personals per a descriure experiències i impressions.
B2	Puc comprendre conferències i discursos llargs i, fins i tot, seguir una argumentació complexa si el tema és relativament familiar. Puc comprendre la major part de les notícies de televisió i dels programes d'actualitat. Puc comprendre la major part de les pel·lícules en registre estàndard.	Puc llegir articles i informes sobre problemes contemporanis en què els autors adopten una posició o un punt de vista particular. Puc comprendre prosa literària contemporània.	Puc comunicar-me amb una certa fluïdesa i espontaneïtat, cosa que fa possible la interacció normal amb parlants nadius. Puc participar activament en una conversa en contextos familiars, presentant i defenent les meues opinions.	Puc presentar descripcions clares i detallades sobre una àmplia gamma de temes relatius als meus centres d'interès. Puc explicar el meu punt de vista sobre un tema d'actualitat i exposar els avantatges i els inconvenients de diferents opcions.	Puc escriure textos clars i detallats sobre una àmplia gamma de temes relatius als meus interessos. Puc escriure una redacció o un informe que transmeta informació o que done raons a favor o en contra d'una opinió determinada. Puc escriure cartes que remarquen la importància personal que done a alguns fets o a algunes experiències.

**NCR	Comprendre		Parlar		Escriure
	Escoltar	Llegir	Prendre part en una conversa	Expressar-se oralment	
C1	Puc comprendre discursos llargs, encara que no estiguen ben estructurats i que les relacions només siguin implícites i no estiguen assenyalades explícitament. Puc comprendre programes de televisió i pel·lícules sense massa esforç.	Puc comprendre textos llargs i complexos de caràcter literari o basats en fets, i hi puc apreciar les diferències d'estil. Puc comprendre articles especialitzats i instruccions tècniques llargues, encara que no tinguin relació amb el meu camp d'especialitat.	Puc expressar-me espontàniament i amb fluïdesa sense haver de buscar molt les paraules. Puc utilitzar la llengua amb flexibilitat i eficàcia per a propòsits socials i professionals. Puc formular, amb precisió, idees i opinions i relacionar hàbilment la meua contribució al discurs amb la dels altres interlocutors.	Puc presentar descripcions clares i detallades sobre temes complexos que integren altres temes, desenrotllar-ne alguns punts concrets i arribar a una conclusió apropiada.	Puc expressar-me mitjançant textos clars i ben estructurats, que exposen el meu punt de vista amb una certa extensió. Puc escriure sobre temes complexos en cartes, redaccions o informes, en què es posen en relleu els aspectes més importants. Puc seleccionar l'estil apropiat en funció del lector a qui es dirigeixen els textos.
C2	No tinc dificultat per a comprendre qualsevol classe de producció oral, tant en directe com transmesa pels mitjans de comunicació, encara que la velocitat de parla siga ràpida com la d'un nadiu, a condició que tinga temps per a familiaritzar-me amb l'accent.	Puc llegir amb facilitat qualsevol tipus d'escrit, incloent-hi textos abstractes, estructuralment o lingüísticament complexos, com ara manuals, articles especialitzats i obres literàries.	Puc participar sense esforç en tota classe de converses i debats, i demostre estar familiaritzat amb les expressions idiomàtiques i col·loquials. Puc expressar-me amb fluïdesa i transmetre matisos subtils de significat amb precisió. En cas de dificultat, puc reestructurar el discurs i corregir-lo de manera que els altres interlocutors difícilment se n'adonen.	Puc presentar una descripció o una argumentació d'una manera planera i fluida, amb l'estil adequat al context i una estructura lògica i eficaç que ajude l'oient a advertir i recordar els punts més significatius.	Puc escriure textos clars, d'una manera planera i fluida amb un estil adequat. Puc escriure cartes, informes o articles complexos que presenten arguments amb una estructura lògica i eficaç que ajude el receptor a fixar-se en els punts més significatius i a recordar-los. Puc escriure resums i ressenyes d'obres professionals o literàries.

*Extret i adaptat del *Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar* del Consell d'Europa

**NCR: Nivells comuns de referència

prova
coneixements
orals

prova coneixements orals

objectiu general

La persona que opte a este certificat ha de ser capaç de comprendre frases i expressions utilitzades habitualment i relacionades amb temes d'importància immediata (informacions personals bàsiques, informacions familiars, compres, geografia local, ocupació). Ha de poder comunicar-se en situacions senzilles que exigisquen un intercanvi simple i directe d'informació sobre temes familiars i habituals. Ha de poder descriure, de manera senzilla, aspectes de la seua experiència o bagatge personal, del seu entorn i assumptes relacionats amb necessitats immediates.

objectius

Àrea de comprensió

Comprensió oral

1. És capaç de comprendre expressions i frases relacionades amb àrees de prioritat immediata (informació personal i familiar bàsica, compres, lloc de residència, ocupació...) per a poder respondre a necessitats concretes, sempre que la parla siga clara i lenta.
2. És capaç d'identificar la idea principal de les notícies de televisió si el comentari s'acompanya d'imatges, i saber quan es canvia de tema en els titulars i fer-se una idea del contingut principal de la notícia.
3. Pot identificar generalment el tema d'una discussió si es porta a terme lentament i s'articula amb claredat.
4. Pot comprendre indicacions senzilles sobre localitzacions.
5. Pot comprendre i extraure la informació essencial de passatges curts gravats que tracten de temes corrents i previsibles, i que s'hagen pronunciat d'una manera lenta i clara.

Comprensió lectora

1. Pot llegir i comprendre textos senzills i breus d'ús habitual sobre temes corrents com ara cartes (personals, comercials), targetes postals, faxos, sol·licituds d'informació, comandes, confirmacions, rètols i cartells (carrers, restaurants, estacions de tren, llocs de treball, adreces, instruccions o senyals de perill) i reglaments.
2. Pot trobar informació específica i previsible en documents senzills d'ús quotidià com ara prospectes, menús, anuncis,

inventaris, horaris, pàgines d'informació telefònica, cartes i articles curts de diari.

3. Pot seguir instruccions d'ús d'aparells corrents, si són senzilles, com ara un telèfon públic.
4. És capaç de comprendre textos curts i senzills sobre temes corrents si contenen un bon nombre de termes de vocabulari internacionalment compartit i un vocabulari molt freqüent i quotidià o relacionat amb la faena, i pot captar-ne la idea principal.
5. Pot utilitzar una idea del significat global dels textos i enunciats curts que tracten temes quotidians concrets, per a deduir, a partir del context, el sentit probable de paraules desconegudes.

Àrea d'expressió

Expressió oral

1. És capaç d'utilitzar expressions i frases simples en llista per a fer descripcions, narracions d'històries quotidianes o presentar d'una manera senzilla aspectes diversos (persones, llocs, fets recents i autobiogràfics, experiències, anècdotes familiars, condicions de vida o laborals, rutines diàries, gustos i preferències...).
2. És capaç de fer declaracions i exposicions breus i prèviament preparades, d'un contingut previsible i après, sobre temes relacionats amb la seua vida quotidiana, i explicar breument les seues opinions, els seus projectes i les seues accions.
3. Pot respondre a un nombre limitat de preguntes directes i senzilles sobre el contingut de la seua intervenció i mantindre un diàleg o una conversa guiada que evidencien estes capacitats.

Expressió escrita

1. Pot escriure textos curts i senzills (notes, missatges, formularis, cartes personals...) sobre aspectes quotidians del seu entorn (la gent, els llocs, la família, les condicions de vida, la faena o els estudis i biografies), i és capaç d'enllaçar les frases amb connectors simples.
2. Pot expressar per escrit agraïments o excuses i donar resposta a assumptes relatius a necessitats immediates, i pot prendre nota d'estos tipus de textos i si cal pot demanar que li tornen a formular el que s'ha dit.

3. Pot escriure una història o descriure alguna cosa utilitzant una llista senzilla d'elements i connectors simples.

Àrea de pragmàtica i d'interacció

1. Pot interactuar amb una facilitat raonable en situacions ben estructurades i en converses curtes a condició de poder demanar que l'ajuden si fa falta; pot fer front a intercanvis senzills i habituals sense molt d'esforç; pot formular preguntes i respondre'n; pot adaptar a circumstàncies particulars expressions senzilles ben preparades i memoritzades mitjançant una substitució lèxica limitada.
2. És capaç d'utilitzar, com a font d'informació, un ventall restringit de gèneres orals (avisos públics i instruccions, converses espontànies, converses telefòniques i retransmissions esportives), escrits (manuais d'instruccions, receptes de cuina, anuncis, catàlegs i prospectes, mapes, informació meteorològica, bitllets, formularis i qüestionaris, tríptics, notes i avisos...) i en altres suports (tires còmiques, acudits gràfics, dibuixos animats, falques i espots, cançons...), amb estructures lingüístiques senzilles i lèxic bàsic.
3. Coneix l'estructura elemental del diàleg, la descripció i la instrucció, i és capaç d'entendre els gèneres més senzills que utilitzen estes tipologies textuais, vehiculats a través de suports diversos, com ara la veu directa o el telèfon, la informàtica (correu electrònic) i el text imprés, i d'inferir informació del suport gràfic i dels elements comunicatius no verbals que acompanyen els missatges.
4. Pot inferir el tema o els temes d'una exposició oral breu –si el discurs aborda temes familiars, la presentació és clara i ben estructurada, utilitza un llenguatge senzill i s'articula amb claredat– i pot completar mapes conceptuals senzills que reflectisquen el contingut de l'exposició.
5. Pot extraure i reproduir paraules i expressions clau o frases curtes de textos breus que es troben dins de la competència i els límits de l'experiència comunicativa de l'aprenent.
6. Pot establir contacte social i utilitzar formes de cortesia senzilles (dirigir-se a algú, saludar-lo o acomiadar-se'n, fer presentacions, formular agraïments, expressar sentiments, fer i acceptar un oferiment o una invitació, excusar-se, expressar preferències...).

7. Pot reconèixer generalment el tema d'una discussió informal entre amics si es desenrotlla d'una manera lenta, clara i directa, fer suggeriments i expressar l'acord o el desacord amb les propostes d'altres persones o discutir sobre qüestions pràctiques de la vida quotidiana.
8. Pot participar en reunions i en discussions formals relacionades amb la seua especialitat i seguir els canvis de tema si s'articulen clarament i amb lentitud, i és capaç d'intercanviar informacions pertinents, donar la seua opinió quan li la pregunten i demanar que li repetisquen els punts importants.
9. Pot participar d'una manera eficaç en activitats de cooperació orientades a un objectiu; pot dur a terme intercanvis senzills i rutinaris sense esforç, demanar en termes molt simples que li repetisquen el que no ha entés, discutir el que es farà a continuació, respondre als suggeriments i fer-ne, i demanar directrius o informació i donar-ne.
10. Pot utilitzar els mecanismes discursius adequats per a comunicar-se en les situacions d'interacció més habituals sempre que demanen un processament d'informació senzilla, rutinària i no especialitzada:
 - a) Formular i respondre preguntes sobre hàbits, faena, temes personals, temps lliure...
 - b) Fer front a situacions corrents de la vida quotidiana (desplaçaments, gestions, compres...).
 - c) Demanar i donar informació sobre quantitats, números o preus.

Àrea d'estructures lingüístiques

1. Té un repertori lingüístic bàsic, suficient per a fer front a situacions i temes familiars i quotidians de contingut previsible, que inclou un conjunt limitat d'expressions breus memoritzades, per bé que pot adaptar el missatge i fer un esforç per a buscar les paraules adequades.
2. És capaç de produir expressions breus i quotidianes, d'utilitzar estructures sintàctiques elementals i unitats memoritzades (paraules, locucions i frases fetes, grups de paraules i expressions convencionals), a fi de respondre a necessitats simples de tipus concret (detalls personals, rutines, desitjos i necessitats, sol·licituds d'informació...).

3. Domina el repertori lèxic necessari per a fer front a necessitats de supervivència quotidianes (el cos humà, el vestit i els complements, l'habitatge, les relacions de parentiu, les vies urbanes i no urbanes, els estudis i les professions, els dies de la setmana i les expressions horàries, els aliments i les begudes, els noms propis...).
4. Té una competència sobre el significat que li permet establir relacions semàntiques de sinonímia, antonímia i hiponímia entre les paraules del vocabulari bàsic.
5. Coneix la morfologia bàsica: flexió nominal (substantius i adjectius), flexió dels verbs més usuals, els articles, els demostratius, els numerals, els possessius, els interrogatius, els relatius, els exclamatius, els quantitatius, els indefinits, les conjuncions i les preposicions; coneix i pot utilitzar els elements dítctics més usuals (personals, espacials i temporals), incloent-hi els adverbis i les locucions de temps i de lloc.
6. Utilitza correctament algunes estructures sintàctiques simples, encara que pot cometre errors elementals, com per exemple confondre els temps verbals i oblidar la concordança.
7. Coneix l'alfabet i pot identificar les lletres i els dígrafs, i és capaç de distingir les síl·labes i diferenciar les tòniques de les àtones.
8. Utilitza, en els textos escrits de la vida quotidiana (cartes, postals, missatges, notes, formularis...), una ortografia aproximada, suficient per a fer-se entendre, però no forçosament ajustada a la norma ortogràfica.
9. Té una pronunciació prou clara per a fer-se entendre i que comprenen els usuaris competents de la llengua, i és capaç d'articular els sons amb prou precisió per a no provocar confusions importants.

Àrea de sociolingüística

1. Pot dur a terme funcions lingüístiques elementals, com intercanviar informació i demanar-ne; també pot expressar opinions i actituds utilitzant expressions comunes i seguint les rutines més elementals.
2. Pot mantindre intercanvis socials curts utilitzant fórmules quotidianes de salutació i de tractament (*Hola!, Bon dia!, Adéu!, senyora, professor, Vicent!, Maria!...*) i és capaç d'expressar adequadament invitacions, excuses, suggeriments, agraïments i peticions (*gràcies, de res, per favor...*).
3. Coneix i utilitza un registre neutre.

Àrea de coneixements socioculturals

1. Té un coneixement bàsic del marc sociocultural i de la realitat física valenciana i dels elements més representatius i coneguts de la nostra comunitat (llocs, institucions, persones, esdeveniments, actes...), la qual cosa li permet relacionar-se a un nivell bàsic i suficient en els àmbits personal, públic, professional i educatiu.
2. És capaç d'identificar les dades més rellevants de l'entorn cultural valencià (menjars, festes, tradicions) i té un coneixement inicial del marc geogràfic. És capaç de distingir els aspectes socioculturals bàsics característics de la nostra comunitat, encara que siga de manera estereotipada, i relacionar-los amb els d'altres cultures.

continguts

Elocució i fonologia

1. Reconeixement de la diferència entre les vocals obertes i les tancades del vocabulari bàsic.
2. Elisions vocàliques més usuals amb l'article (*l'escola, l'amic*).
3. Pronunciació de sons consonàntics de la llengua.

Normativa ortogràfica

Alfabet i grafies vocàliques

1. Coneixement de l'ordenació alfabètica bàsica.
2. Coneixement de la correspondència entre l'alfabet i els sons de la llengua.
3. Reconeixement dels dígrafs més habituals.

Separació de frases i paraules

Separació de les paraules de la frase.

Síl·laba, diftong i hiat

Distinció de la síl·laba tònica.

L'accentuació gràfica

1. Coneixement de l'accentuació de paraules agudes acabades en *consonant + vocal* que pertanyen al vocabulari usual (*vinirà, aniré, cosí, sabó, algú*).
2. Reconeixement de la vocal i de la síl·laba tònica de les paraules del vocabulari bàsic.

L'apòstrof i la contracció

Usos bàsics de l'apostrofació i de la contracció.

Les oclusives

1. Escriptura de *p, t, c; b, d, g* en paraules del vocabulari bàsic, en posicions inicial i interior de paraula (*pedra, matar, cabra, bo, dona, gos*).
2. Escriptura de les oclusives velars en posició inicial de síl·laba (*gat, guerra, guitarra, vagó, gust; casa, que, taca, vaquer, quilo, cosí, cuc*).

La bilabial *b* i la labiodental *v*

1. Escriptura de *b/v* en paraules usuals del vocabulari bàsic (*ambientar, llebre, doblar; bonic, vaca, vindrà*).
2. Norma bàsica de l'escriptura de la grafia *b* davant de *l, r* (*oblidar, brusa*).

Les nasals

1. Escriptura de les nasals *m, n, ny* en paraules del vocabulari bàsic (*mona, mare, nina, any, juny*).
2. Escriptura de *m* i *n* en les terminacions verbals de 1a i 3a persona del plural (*cantem, canten*).

Les palatals

1. Escriptura de les palatals del vocabulari bàsic amb palatal sonora (*jardí, verge, girar, germà, jove, junta*).
2. Escriptura de les palatals del vocabulari bàsic amb palatal africada sorda (*xarrar, cotxe, mig*).
3. Escriptura de les palatals del vocabulari bàsic amb palatal fricativa sorda (*bruixa, peix*).

Les alveolars

Escriptura de les alveolars amb les grafies *s, z, ss, c, ç* en les paraules del vocabulari bàsic, tot respectant les normes ortogràfiques com ara l'ús de *ss* entre vocals i l'ús de *c* davant de *e, i* (*cassola, ceba, cine*).

Les laterals

1. Escriptura de les grafies simples de les laterals (*litre, parlar, colar*).
2. Escriptura del dígraf *ll* en totes les posicions (*llavi, llibre, lluna, pollastre, poll, conill*).

Les ròtiques

Escriptura de les grafies ròtiques en paraules del vocabulari bàsic (*caramel, carrer*).

La grafia *h*

1. Escriptura de la *h* en paraules del vocabulari bàsic (*home, hora, hospital*).
2. Escriptura de la *h* en el verb *haver*.

Les majúscules i minúscules

Escriptura de les majúscules i de les minúscules respectant les normes bàsiques que regulen l'ús de la majúscula inicial i la majúscula en els noms propis.

La puntuació

1. Ús del punt i de la coma.
2. Ús i ortografia del signe d'interrogació i d'admiració.
3. Ús dels dos punts davant d'una enumeració o llista.

Morfologia i sintaxi

El substantiu i l'adjectiu: gènere i nombre

1. Ús de la flexió bàsica de gènere del substantiu i de l'adjectiu en el vocabulari del nivell: afegir *-a* al masculí; canvi de *-e* per *-a*; canvi de *-o* per *-a*; addició de *-na* als masculins acabats en vocal tònica (*gat, gata; mestre, mestra; moro, mora; bo, bona*).
2. Ús de la flexió bàsica de nombre del substantiu i de l'adjectiu en el vocabulari del nivell: afegir *-s, -ns, -os*; canvi de *-a* per *-es* (*cotxe, cotxes; mare, mares; lleó, lleons, pingüí, pingüins; audaç, audaços; dia, dies, dona, dones*).

Els articles definits

1. Ús de l'article definit general: morfologia de gènere i nombre (*el gos, la casa, els xiquets, les dones*).
2. Introducció de la forma apostrofada de l'article quan acompanya el vocabulari bàsic (*l'home, l'orella*).

Els possessius

Ús de les formes plenes dels possessius (*la meua casa, els meus cosins, les vostres germanes*).

Els díctics

Ús dels determinants demostratius, els pronoms neutres i els adverbis demostratius de lloc (*esta pel·lícula, eixos papers; això no m'agrada; ací va!*).

Els numerals

1. Ús dels numerals cardinals (*zero, quatre, cinc, catorze, trenta-dos, cent, tres-cents, mil, un milió*).
2. Ús dels numerals ordinals de l'1 al 10.

Els quantitatius

Ús dels quantitatius variables i invariables més bàsics: *massa, més, menys, prou, gens, molt, poc, tant*.

Els indefinits

Ús dels indefinits (quantificadors nominals i pronoms) més bàsics: *un, algun, cap, mateix, tot, res, altre, cada, cert, algú, ningú*.

Les preposicions

Ús de les preposicions àtones *a, en, amb, de, per* i les compostes més freqüents *per a, des de, cap a*, amb les seues funcions més generals.

Els relatius, els interrogatius i els exclamatius

1. Usos bàsics dels relatius *que* i *on* (*El riu on pesque és l'Ebre. L'home que ha vingut és el llanterner*).
2. Ús dels interrogatius amb funció d'adjectiu, pronom o adverbi: *què, per què, qui, quin, quant, quan, (a) on, com* (*Qui és? Quin cotxe du? Quant val? Quan véns?*).

3. Ús de l'exclamatiu *que* davant d'adjectius i d'adverbis (*Que fort! Que lluny!*).

Les conjuncions

1. Ús de les conjuncions de coordinació copulatives, disjuntives, adversatives i distributives més usuals: *i, ni, o, però*.
2. Ús de les conjuncions de subordinació completives, temporals, modals, comparatives, concessives, causals, condicionals i finals més usuals: *que, mentres, com, encara que, perquè, ja que, si*.

Els adverbis

1. Ús dels adverbis més usuals (formes i funcions): *així, bé, malament, millor, pitjor; gens, massa, més, menys, molt, poc, prou, quant, almenys, només, quasi, tot, sobretot; aquí/aquí, ahí, allà, allí, avall, amunt, davant, darrere, damunt, davall, dalt, baix, enmig, dins, fora, lluny, prop; ahir, hui, demà, abans, ara, ja, prompte, després, aleshores, mai, sempre, sovint, tard, quan; sí, clar, també, tampoc, potser, probablement*.
2. Ús dels adverbis de manera acabats en *-ment* (*tènicament, feroçment*).

Els pronoms personals: tòpics i febles

1. Ús dels pronoms personals forts: *jo, tu, ell, ella, nosaltres, vosaltres, ells, elles*.
2. Ús dels pronoms personals febles que expressen la dixi personal. Formes i col·locació: *em, et, es, ens, vos/us, es, -me, -te, -se, -nos, -vos, -se, m', t', s', 'm, 't, 's, 'ns*.

Els verbs

1. Ús del mode indicatiu dels verbs regulars: el present, l'imperfet, el passat perifràstic, el perfet, el futur i el condicional.
2. Ús del mode indicatiu (el present i l'imperfet) dels verbs irregulars més freqüents: *ser, anar, estar, fer, haver, dir, eixir, obrir, poder, saber, tindre, vindre, veure, voler*.
3. Ús del mode subjuntiu dels verbs regulars i dels irregulars més freqüents: el present.
4. Ús de les formes no personals dels verbs més usuals: infinitiu, participi i gerundi.

Lèxic i semàntica

1. El vocabulari bàsic de:

La família: les relacions de parentiu. Els noms propis. Els països i les nacionalitats. Els estudis i l'escola. Les professions. Les vies urbanes i no urbanes. El transport i la comunicació. La mesura del temps: l'hora, les parts del dia, la setmana, els mesos, les estacions. El menjar: els aliments, les begudes, els envasos i les mesures. El vestit i els complements. El cos humà. Els colors. L'habitatge. El temps lliure i les aficions. Els viatges i les vacances. Les festes. Les malalties i els remeis. Els adjectius referits a persones i coses.

2. Els enunciats fraseològics constituïts per fórmules rutinàries.

3. Sinonímia, antonímia i hiponímia entre les paraules del vocabulari bàsic.

estructura de la prova

Àrea i subàrea		Tipus de prova	Valor (%)
1. Àrea de comprensió	1a. Comprensió oral	A partir d'un text, que s'escoltarà dos vegades, respondre a un qüestionari de 5 preguntes del tipus V o F o de resposta múltiple. A partir d'un diàleg, que s'escoltarà dos vegades, respondre a un qüestionari de 5 preguntes del tipus V o F o de resposta múltiple.	30%
	1b. Comprensió lectora	Llegir textos (de tipologia descriptiva, instructiva, expositiva o narrativa), i respondre, per a cada un, a un qüestionari de 5 preguntes del tipus de V o F o de resposta múltiple.	
2. Àrea d'estructures lingüístiques		Contestar un qüestionari de 30 ítems tipus test, amb tres alternatives, de les quals només una és correcta. a) Lèxic i semàntica (14 qüestions). b) Morfologia i sintaxi (8 qüestions). c) Normativa ortogràfica (8 qüestions).	20%
3. Àrea d'expressió escrita		Escriure un text senzill (una nota, una carta personal, una postal, una recepta de cuina, etc.), d'un mínim de 50 paraules, sobre aspectes quotidians de l'entorn.	20%
4. Àrea d'expressió i interacció oral		Mantindre una conversa guiada i participar en una situació comunicativa interactuant amb una altra persona.	30%

La prova té una duració de 2 hores.

Per a superar l'examen cal obtenir un mínim del 60% sobre la puntuació total. Cada prova està dividida en quatre àrees, i cada una té caràcter eliminatori. En les àrees de comprensió, estructures lingüístiques i expressió escrita, s'exigix una puntuació mínima del 40% en dos àrees qualssevol i del 30% en l'altra. En l'àrea d'expressió i interacció oral la puntuació mínima és del 60%.

prova i criteris de correcció

Àrea de comprensió

Comprensió oral

Primer escoltaran un diàleg que té lloc en la finestra d'una estació de trens, i hauran de decidir si els enunciats de l'1 al 5 són veraders o falsos. El text l'escoltaran dos vegades.

PASSATGERA: Bon dia!

DEPENDENT: Bon dia, vosté dirà.

PASSATGERA: Mire, és que vull anar a Xàtiva i no sé quin tren em convé agarrar.

DEPENDENT: Aha.

PASSATGERA: M'han dit que n'hi ha un de directe, que no para en totes les estacions. Suppose que deu ser el més ràpid.

DEPENDENT: Sí, l'han informada bé. A Xàtiva, pot anar amb els trens que després continuen fins a Moixent, i també amb els que arriben a Alcoi. Però també n'hi ha que tenen la parada final a Xàtiva. Mire, en el mapa d'allà davant, la línia que li interessa és la de color groc, la línia que va a Xàtiva i a Moixent. I en la taula d'ací al costat, trobarà fullets amb els horaris i l'itinerari de cada tren. Pot agafar els que vullga.

PASSATGERA: Molt amable. Perdone, però m'agradaria encara fer-li una altra pregunta: hi ha molts trens cap a Xàtiva? Amb quina freqüència ixen d'ací de València?

DEPENDENT: No patisca, té prou trens disponibles. A Xàtiva n'ix un cada trenta minuts i, en les hores punta, un cada quinze minuts.

PASSATGERA: No sabia jo que n'hi haguera tants. Bé, done'm un bitllet per al pròxim tren.

DEPENDENT: El pròxim eixirà a les deu i vint-i-tres, d'ací a un quart d'hora. Quina classe de bitllet vol, d'anada i tornada o només d'anada?

PASSATGERA: Millor que siga d'anada i tornada, que a la vesprada vull vindre a casa. Sap?, és que tinc una filla que estudia allà i vull anar a dinar amb ella. És la sorpresa que m'agradaria donar-li, perquè hui és el seu aniversari i té classe tot el dia. I de pas volia vore el casc antic de Xàtiva, que diuen que han restaurat molts edificis i ara està molt bonica la ciutat.

DEPENDENT: Segur que disfrutará del viatge, i encara més amb l'oratge tan bo que fa hui. Bé, senyora, ací té un bitllet d'anada i tornada. Són 5,10 €.

PASSATGERA: (*rebuscant en el moneder*) A vore... Sap dir-me quant dura el viatge?

DEPENDENT: Uns cinquanta minuts.

PASSATGERA: Mire, volia donar-li-ho just, però crec que m'haurà de canviar un bitllet de 50 €.

DEPENDENT: No hi ha problema. Això vol dir que li he de tornar... 44 euros i 90 cèntims. Prenga, 20, 40 i açò fa els 44 euros i 90 cèntims.

PASSATGERA: D'acord, moltíssimes gràcies.

DEPENDENT: No es mereixen... ací estem per a això. Vinga, que tinga un bon viatge.

PASSATGERA: I vosté, un bon dia. Ha sigut molt amable.

- 1 ☒ V ☐ F La passatgera acudix a l'estació ja informada dels horaris dels trens.
- 2 ☒ V ☐ F Hi ha un tren a Xàtiva cada mitja hora, però en les hores punta n'ix un cada quart d'hora.
- 3 ☒ V ☐ F La passatgera compra un bitllet per al tren de les 2:23 h.
- 4 ☒ V ☐ F El dependent desitja a la passatgera que disfrute del viatge, encara que plou i fa mal dia.
- 5 ☒ V ☐ F La passatgera vol un bitllet només d'anada que li costa 5,10 €, ja que pensa quedar-se alguns dies a Xàtiva amb la seua filla.

Ara escoltaran un text sobre el mite grec de la teixidora Aracne i la deessa Atena. Hauran de decidir quina de les tres opcions és la correcta per a completar els enunciats del 6 al 10. El text l'escoltaran dos vegades.

Segons la mitologia grega, Aracne era una teixidora de gran anomenada, famosa per la seua habilitat en el teler. Per tant, no era il·lustre pel lloc de naixement ni per la família, ho era pel seu art. Valia la pena veure no sols els teixits ja fets, sinó també la manera com els feia. Tots admiraven la gràcia amb què usava els telers, els cabdells de fil i de llana, o l'agulla quan brodava, i es va arribar a dir que li ho havia ensenyat la mateixa Atena, la deessa de les arts i dels treballs artesanals. Però Aracne, que tenia el defecte de ser molt orgullosa, ho negava i s'ofenia quan li atribuïen una mestra, encara que fóra la mateixa Atena, ja que volia que el seu art fóra gran per mèrits propis i de ningú més. “Que Atena s'atrevisca a competir amb mi”, deia; “si em guanya, que faça de mi el que vullga”.

Aquelles paraules no van agradar a Atena, la qual es va disfressar de vella, amb una perruca de cabells blancs fingits i amb un bastó per a recolzar-se, i, vestida d'esta manera, va anar a veure Aracne per advertir-la que no ofenguera els déus i per aconsellar-li modèstia i humilitat. Després de sentir les paraules de la deessa, Aracne la va mirar amb menyspreu, deixà els fils i, expressant clarament en la cara la ira que sentia, va respondre amb estes paraules a Atena, a qui no havia reconegut: “No cregues que els teus advertiments han servit de res, continue pensant igual. Per què no ve ella mateixa? Per què no vol competir amb mi?”. Això va fer enfadar molt la deessa, que es va llevar la disfressa, i a l'instant començà la competició.

En el tapís de la deessa, màgicament brodat, es veien els dotze déus principals de l'Olimp en tota la seua grandesa i majestat. Per la seua banda, Aracne va representar els amors deshonorosos dels déus, plens d'infidelitats i enganys, de violència i raptos. L'obra era tan perfecta que les imatges pareixien reals, però Atena, enfurida per l'insult fet als déus, posà mà en la llança i va esgarrar aquella tela que reproduïa unes accions tan indignes. En eixe moment, Aracne es va adonar del seu comportament insensat i, humiliada i presa de la vergonya, no ho va poder suportar: es va tornar boja i es va penjar amb una corda.

Però Atena, sentint compassió, la va alçar i li va dir: “Viuràs, però continuaràs sempre penjada, desvergonyida! I, perquè no esperes que les coses es puguin arreglar en el futur, que esta pena passe a tots els teus fills, fins als teus descendents més llunyans”. A continuació, li van caure els cabells, i també el nas i les orelles, el cap se li va reduir moltíssim i també tot el cos. Al costat, en lloc de cames, li isqueren uns dits finíssims; la resta del cos era només un ventre molt gros, del qual treia un fil, amb què, convertida en aranya, encara hui, pot continuar treballant les teles, com abans.

6 Segons la mitologia grega, Aracne...

- a) era una teixidora famosa perquè era molt hàbil quan teixia.
- b) tenia anomenada perquè feia telers.
- c) era de família il·lustre i per això tots admiraven el seu art.

7 Aracne tenia el defecte...

- a) de ser clara i massa sincera.
- b) de ser poc orgullosa.
- c) de tindre molt d'orgull.

8 Atena, quan va sentir les paraules d'Aracne desafiant-la a competir amb ella, es va disgustar i...

- a) es va disfressar de vella perquè ja tenia els cabells blancs.
- b) disfressada de vella, va visitar Aracne per dir-li que fóra més humil.
- c) va amenaçar Aracne amb un bastó perquè havia ofés els déus.

9 En el tapís de la deessa es veien...

- a) dotze déus de l'Olimp de manera majestuosa.
- b) les infidelitats amoroses dels dotze déus principals de l'Olimp.
- c) dotze déus en actituds indignes.

10 Aracne...

- a) va comprendre que no havia actuat bé i es va suïcidar.
- b) intentà venjar-se d'Atena penjant-la d'una corda.
- c) va ser transformada en aranya, però els seus fills no ho van ser.

Comprensió lectora

Llija el text següent i pose una creu en la casella corresponent a cada enunciat segons que siga verdader (V) o fals (F).

LA SAL ÉS UN ANTIDEPRESSIU NATURAL

Consumir sal ens posa de bon humor. És la conclusió a què ha arribat un equip d'investigadors d'una universitat nord-americana. En una sèrie d'experiments amb rates de laboratori s'ha comprovat que, quan a estos animals els falta clorur sòdic (la sal de taula comuna), eviten activitats que abans els divertien. "Les coses que els produïen plaer ja no els aporten el mateix grau de satisfacció, la qual cosa fa pensar que la falta de sal pot causar depressió". No debades un dels principals criteris per a diagnosticar la depressió és la desgana per fer activitats que abans ens resultaven agradables.

Que la sal millora l'estat d'ànim explica per què tendim a consumir-ne més del compte. De fet, la mitjana de consum de sal actualment en el món és de 10 grams per persona i dia. No obstant això, els experts recomanen no sobrepassar els 4 grams diaris, ja que un excés en el consum pot tindre conseqüències negatives per a la nostra salut. Este consum excessiu actual és un luxe que, fa alguns segles, els nostres avantpassats no podien permetre's. Fa 4.000 anys, quan va començar a usar-se la sal per a conservar aliments, era un producte escàs i molt valuós. Això explica que als romans se'ls pagara amb esta pols blanca, una pràctica de la qual prové la paraula salari.

D'altra banda, també s'ha demostrat que la nostra afició per la sal podria tindre una explicació evolutiva, ja que la majoria dels òrgans del nostre cos necessiten sodi per a funcionar correctament. És per això que tenim un sentit del gust preparat per a detectar la sal i el seu consum activa els circuits cerebrals del plaer.

- 11 ☒ V ☐ F Els investigadors d'una universitat americana han conclòs que el consum de sal ens posa tristos.
- 12 ☒ V ☐ F En la investigació no s'han usat animals per a experimentar.
- 13 ☒ V ☐ F La mitjana de consum de sal mundial és de 4 grams diaris per persona.
- 14 ☒ V ☐ F Els nostres avantpassats de fa 4.000 anys no consumien tanta sal com ara.
- 15 ☒ V ☐ F En l'antiga Roma era habitual pagar el sou amb sal.

Llija els textos següents i marque la resposta més adequada per a cada enunciat.

UNA PRECIOSA NEVADA COBRIX MORELLA

Morella (dissabte, 11-04-09). Els morellans s'han alçat este matí amb una espessa capa blanca de 10 cm que cobrix tota la població. Les màquines llevaneu han treballat des de primera hora del matí en la neteja de les carreteres, i les brigades municipals s'han encarregat de mantindre els carrers en bones condicions per a la gran quantitat de turistes que s'espera que visite la ciutat emmurallada. Durant tot el matí els vehicles han accedit a la ciutat sense problemes.

La magnífica temperatura de vora 4 graus, l'absència de vent, l'aparició del sol i la proximitat de Morella a la costa, a poc més de 40 minuts, fan que la ciutat, este dissabte de Setmana Santa, oferisca als visitants una de les seues millors imatges. A causa de la gran afluència de turistes, l'ajuntament aconsella que es telefone abans a l'oficina de turisme per reservar el dinar o trobar allotjament.

16 A Morella, el dia 11 d'abril...

- a) havia nevat durant tota la nit anterior.
- b) les màquines llevaneu van mantindre els carrers en bones condicions i les brigades municipals van netejar les carreteres.
- c) la gent de Morella es va alçar perquè hi havia molts turistes.

17 El bon oratge de Setmana Santa va fer que...

- a) els morellans se n'anaren a la platja.
- b) Morella estiguera encara més bonica.
- c) els turistes preferiren fugir de la neu.

18 L'Ajuntament de Morella va aconsellar que...

- a) la gent no visitara esta població perquè era perillós transitar pels carrers.
- b) no es telefonara a l'oficina de turisme, perquè es col·lapsaria la centraleta.
- c) la gent telefonara a l'oficina de turisme i fera les reserves per als restaurants i hotels.

En ARRELS oferim tots els vestits regionals de la Comunitat Valenciana. A més, disposem de joies i complements específics per a este tipus d'indumentària. Restaurem vestits d'època, i, per a recuperar les peces, teixim a mà les teles amb les quals es van confeccionar al seu dia. Tots els nostres productes tenen el certificat d'artesanía de la Comunitat Valenciana des de fa més de vint anys. A més, investiguem les teles i dibuixos del segle XVIII per a crear, en els nostres tallers artesans, les millors indumentàries valencianes.

La tradició es transmet en ARRELS de pares a fills i, amb més de mig segle d'experiència en la confecció de la indumentària valenciana, continuem al servici de les noves generacions.

19 ARRELS és el nom...

- a) d'un forn que hi ha a València i que elabora productes artesans.
- b) d'un establiment que confecciona roba tradicional.
- c) d'una joieria especialitzada en dissenys del segle XVIII.

20 En ARRELS la tradició...

- a) encara no té vint anys d'experiència.
- b) fa més de cinquanta anys que es transmet familiarment.
- c) és la d'una empresa familiar que té clients habituals i que no en busca de nous.

Criteris de correcció de l'àrea de comprensió (30%)

Les respostes errònies descompten de les encertades. Cada resposta correcta es valora amb un punt. En les preguntes amb tres opcions de resposta (a, b, c), cada error descompta **0,3** punts i, en el cas de les preguntes amb només dos opcions (V/F), cada error descompta **0,6** punts. Les preguntes no contestades no descompten.

Àrea d'estructures lingüístiques

Lèxic i semàntica

- 21 Estes ulleres pesen molt poc: són molt _____.**
- a) lleugeres
 - b) molles
 - c) àgils
- 22 Han detingut el lladre i ara està en la _____.**
- a) pressió
 - b) presó
 - c) pressa
- 23 És molt astut: és més _____ que la fam.**
- a) prim
 - b) cert
 - c) llest
- 24 De la mar, el que més m'agrada és sentir el so de les _____.**
- a) ones
 - b) holes
 - c) ondes
- 25 El professor no es _____ mai els cabells: sempre els porta desarreglats.**
- a) pinta
 - b) pentina
 - c) penyora
- 26 El fill de la meua germana és el meu _____.**
- a) nebot
 - b) cosí
 - c) gendre
- 27 El gran _____ blanc és un dels peixos més perillosos dels oceans.**
- a) taure
 - b) tauró
 - c) tauló

- 28 El suc de llima té un sabor _____ característic.**
a) aspre
b) àcid
c) amarg
- 29 Es va deixar l'aixeta oberta i, quan va tornar al cap d'una setmana, hi havia un _____ d'aigua per tota casa.**
a) pessic
b) grapat
c) pam
- 30 La policia _____ que es tracta d'un crim, i no d'una mort accidental.**
a) sospita
b) fica
c) acosta
- 31 Per favor, ompli'm el got d'aigua, que el tinc _____.**
a) ple
b) huit
c) buit
- 32 De primer plat menjaré paella i, de segon, una cuixa de _____ rostit.**
a) poll
b) pollancre
c) pollastre
- 33 Cal tallar _____ del pi que molesta quan passes pel carrer.**
a) l'escata
b) la randa
c) la branca
- 34 Estic constipat i necessite comprar _____ de paper.**
a) mocadors
b) panys
c) mocassins

Morfologia i sintaxi

- 35 Nosaltres _____ dos hores cada dia.**
a) passegen
b) passegem
c) passegeu
- 36 No vos he sentit. Què _____ dit?**
a) m'heu
b) meu
c) m'ho
- 37 El plat costava _____ (16) euros?**
a) deu i sis
b) dèssset
c) setze
- 38 La sopa estava molt _____ i massa _____.**
a) dolça / calenta
b) dolç / calent
c) dolça / calent
- 39 Ho han fet _____ amigues, les de vosté.**
a) vostres
b) les vostres
c) les seues
- 40 El transportista s'ha comprat un parell de _____.**
a) camios
b) camions
c) camiós
- 41 Et recorde que ho ha fet _____.**
a) mala ment
b) mal
c) malament
- 42 La meua filla _____ molt bé ahir.**
a) ha cantat
b) va cantar
c) va a cantar

Normativa ortogràfica

- 43** Aquell producte no tenia interès _____ consumidors.
- a) per als
 - b) per a els
 - c) pals
- 44** He vist _____!
- a) l'home del americana
 - b) el home de la americana
 - c) l'home de l'americana
- 45** El meu germà _____ esta nit a l'hotel.
- a) dormira
 - b) dormirà
 - c) d'ormirà
- 46** En quina síl·laba de la paraula "hospital" recau l'accent?
- a) hos
 - b) pi
 - c) tal
- 47** Quin sentit té fer la _____?
- a) gerra
 - b) guerra
 - c) guera
- 48** Durant el sopar ens vam _____ tres botelles de vi.
- a) vore
 - b) veure
 - c) beure
- 49** Hui el _____ està ben _____.
- a) zel / núbol
 - b) cel / núvol
 - c) sel / núvol
- 50** La camisa no tenia cap _____.
- a) bolxaca
 - b) bujaca
 - c) butxaca

Criteris de correcció de l'àrea d'estructures lingüístiques (20%)

Cada pregunta d'esta àrea presenta tres opcions de resposta (a, b, c), i només n'hi ha una de correcta.

Cada resposta encertada es valora amb un punt. En canvi, cada error descompta **0,3** punts. Les preguntes no contestades no descompten.

Àrea d'expressió escrita

Vosté és tutor d'una classe de xiquets de 12 anys. Escriga una nota, per a penjar-la en el tauler d'anuncis, amb les normes de convivència en l'aula (mínim de 50 paraules).

Criteria de correcció de l'àrea d'expressió escrita (20%)

Redacció (mínim 50 paraules)

Adequació, coherència, cohesió, extensió i presentació (50 punts)

Adequació, coherència i cohesió (20+10+10+10=50 punts)

Les redaccions han de ser pròpies i complir les propietats mínimes d'adequació i coherència, així com redactar-se en el moment de la prova. Quan una redacció infringeixca de manera greu algun dels requisits anteriors, per exemple, quan no tracte en absolut d'un dels dos temes proposats o quan l'examinand actue fraudulentament, tindran una puntuació global, en els dos apartats de la redacció, de **0** punts.

Adequació: el text aconsegueix el propòsit comunicatiu i s'ajusta, lingüísticament, a la situació comunicativa (fins a **20** punts).

Coherència: la informació expressada s'ajusta quant a quantitat, qualitat i rellevància al que demana el text (fins a **10** punts).

Cohesió gramatical: el text conté els elements lingüístics apropiats i està ben articulat (fins a **10** punts).

Cohesió lèxica: el lèxic triat és l'apropiat per a la bona construcció del text (fins a **10** punts).

Extensió i presentació (Els punts es descompten del total de l'apartat.)

Les redaccions que no arriben a 40 paraules tindran una puntuació global, en els dos apartats, de **0** punts, però s'han de corregir.

Si en tenen entre 40 i 50, es descompten fins a **20** punts del total de l'apartat.

La presentació, claredat i netedat, descompta fins a **5** punts del total de l'apartat.

L'escrit ha de quedar complet i arredonit. El text s'ha de corregir sencer.

Correcció: morfologia i sintaxi, lèxic i normativa ortogràfica (50 punts) (Cal tindre en compte els continguts del nivell.)

Es corregixen totes les paraules del text.

Es descompten **3** punts per error. Es compta un error per paraula. Si una mateixa paraula es repetix amb el mateix error, només es compta un error. Les paraules inintel·ligibles es comptaran com un error. Només es considera error la no-aplicació dels coneixements exigits en el programa del nivell, en especial:

Morfologia i sintaxi

Conjugació dels verbs regulars i irregulars: formes personals i formes no personals.

Concordança verbal (subjecte-verb) i nominal (substantiu-determinant-adjectiu).

Flexió nominal: gènere i nombre.

Flexió dels determinants.

Els pronoms personals.

Adverbis, conjuncions i preposicions d'ús freqüent.

Lèxic

Lèxic del nivell i interferències lingüístiques (barbarismes) en el vocabulari bàsic.

Normativa ortogràfica

Separació de paraules.

Accentuació exigida en el nivell.

Apostrofació i contracció: normes generals.

Consonantisme i vocalisme del vocabulari bàsic: correspondència natural entre sons i grafies, sense usar grafies estranyes a la llengua (per exemple, y i ch).

Àrea d'expressió i interacció oral

1. SITUACIÓ COMUNICATIVA. L'examinand rebrà per escrit una situació comunicativa en què intervendran dos personatges i haurà d'assumir i interpretar el paper d'un.

Una persona ha posat un anunci en internet perquè vol compartir el seu pis i llogar una habitació. Una altra persona li telefona perquè està interessada en l'oferta.

Persona A

Vosté ha penjat l'anunci. Té molt d'interés per saber com és l'altra persona, ja que no vol llogar l'habitació a una persona incompatible amb el seu caràcter.

Persona B

Vosté vol llogar l'habitació. Té molt d'interés per saber com són la casa i l'habitació, quines altres habitacions de la casa podrà compartir, si hi viu algú més, quin preu té, etc.

2. CONVERSA GUIADA. L'examinand mantindrà una conversa guiada amb els examinadors en la qual li faran preguntes com les següents:

L'orde

És vosté una persona ordenada? Li agrada tindre-ho tot ordenat?

A quina habitació de la casa dedica més temps ordenant-la? Hi ha alguna habitació que no li agrade gens ordenar?

Si va a algun lloc que no està ordenat, per exemple la casa d'algú, què pensa? Com reacciona? Ho arriba a comentar?

Ha conviscut alguna vegada amb una persona desordenada? I amb una persona massa obsessionada per l'orde i la neteja? Conte la seua experiència.

Criteris de correcció de l'àrea d'expressió oral (30%)

Conversa guiada: competències pragmàtiques	
La intervenció té un orde lògic, està ben cohesionada i els recursos lingüístics que utilitza són els adequats per al nivell. El discurs és fluid i amb poques vacil·lacions. Interactua amb facilitat en la conversa i en domina les estratègies bàsiques: demana que l'ajuden si fa falta, demana i dona informació, utilitza les formes de cortesia, etc.	5-4
Presenta algunes vacil·lacions a l'hora de parlar, cosa que n'afecta la fluïdesa. Utilitza frases curtes o no completa alguna de les idees iniciades. Tot i això, els recursos lingüístics són suficients. Té limitacions a l'hora d'interactuar i, tot i que es pot fer entendre, necessita l'ajuda de l'interlocutor. Li falten algunes estratègies comunicatives bàsiques. De vegades no entén l'interlocutor.	3-2
No té fluïdesa ni seguretat. Les intervencions no estan ben cohesionades, són insuficients per a la comunicació, i té errors greus d'adequació a la situació comunicativa. No expressa la mínima informació necessària o allò que diu és pràcticament incompreensible. No té recursos per a interactuar.	1-0

Situació comunicativa: competències pragmàtiques	
La intervenció té un orde lògic, està ben cohesionada i els recursos lingüístics que utilitza són els adequats per al nivell. El discurs és fluid i amb poques vacil·lacions. Interactua amb facilitat en la conversa i en domina les estratègies bàsiques: demana que l'ajuden si fa falta, demana i dona informació, utilitza les formes de cortesia, etc.	5-4
Presenta algunes vacil·lacions a l'hora de parlar, cosa que n'afecta la fluïdesa. Utilitza frases curtes o no completa alguna de les idees iniciades. Tot i això, els recursos lingüístics són suficients. Té limitacions a l'hora d'interactuar i, tot i que es pot fer entendre, necessita l'ajuda de l'interlocutor. Li falten algunes estratègies comunicatives bàsiques. De vegades no entén l'interlocutor.	3-2
No té fluïdesa ni seguretat. Les intervencions no estan ben cohesionades, són insuficients per a la comunicació, i té errors greus d'adequació a la situació comunicativa. No expressa la mínima informació necessària o allò que diu és pràcticament incomprensible. No té recursos per a interactuar.	1-0

Competències lingüístiques	
Parla un valencià suficient per a mantindre una conversa fluida, a pesar de la presència d'algun error irrelevant. Domina el repertori lingüístic bàsic per a afrontar les situacions quotidianes. Fonologia i elocució. Articula amb claredat i s'expressa amb una pronunciació prou precisa per a no provocar confusions importants. Distinció de vocals obertes i tancades del vocabulari bàsic, elisions més usuals de l'article i pronunciació clara dels sons consonàntics de la llengua. Lèxic i semàntica. Utilitza un repertori lèxic suficient i unitats lèxiques memoritzades (expressions convencionals, locucions, etc.), i fa un bon ús del vocabulari bàsic del nivell. Pot utilitzar barbarismes propis de la llengua col·loquial o del vocabulari que no és bàsic. Morfologia i sintaxi. Utilitza correctament estructures sintàctiques simples. Demostra un coneixement de la flexió dels verbs més usuals i de la morfologia bàsica del substantiu, l'adjectiu i els determinants. Utilitza connectors simples per a enllaçar les frases.	5-4
Els recursos lingüístics no són suficients o presenten errades freqüents, fet que no dificulta la comprensió del discurs. El que parla s'aproxima prou al valencià. Fonologia i elocució. Té una pronunciació prou clara per a fer-se entendre, encara que comet alguns errors en la pronunciació dels sons consonàntics, en l'obertura de les vocals i en les elisions vocàliques més usuals de l'article. Lèxic i semàntica. Utilitza un repertori lèxic amb alguns errors en el vocabulari bàsic del nivell. Utilitza alguns barbarismes de tot tipus. Morfologia i sintaxi. Comet alguns errors en la utilització d'estructures sintàctiques simples, en la conjugació verbal o en la flexió nominal i dels determinants, o bé en l'ús de connectors simples.	3-2
Els recursos expressius són clarament insuficients o estranys al valencià.	1-0

SOLUCIONARI

ÀREA DE COMPRENSIÓ

Comprensió oral

	V	F
1	☐	☒
2	☒	☐
3	☐	☒
4	☐	☒
5	☐	☒

	A	B	C
6	☒	☐	☐
7	☐	☐	☒
8	☐	☒	☐
9	☒	☐	☐
10	☐	☐	☒

Comprensió lectora

	V	F
11	☐	☒
12	☐	☒
13	☐	☒
14	☒	☐
15	☒	☐

	A	B	C
16	☒	☐	☐
17	☐	☒	☐
18	☐	☐	☒
19	☐	☒	☐
20	☐	☒	☐

ÀREA D'ESTRUCTURES LINGÜÍSTIQUES

Lèxic i semàntica

	A	B	C
21	☒	☐	☐
22	☐	☒	☐
23	☐	☐	☒
24	☒	☐	☐
25	☐	☒	☐
26	☒	☐	☐
27	☐	☒	☐
28	☐	☒	☐
29	☐	☐	☒
30	☒	☐	☐
31	☐	☐	☒
32	☐	☐	☒
33	☐	☐	☒
34	☒	☐	☐

Morfologia i sintaxi

	A	B	C
35	☐	☒	☐
36	☒	☐	☐
37	☐	☐	☒
38	☒	☐	☐
39	☐	☐	☒
40	☐	☒	☐
41	☐	☐	☒
42	☐	☒	☐

Normativa ortogràfica

	A	B	C
43	☒	☐	☐
44	☐	☐	☒
45	☐	☒	☐
46	☐	☐	☒
47	☐	☒	☐
48	☐	☐	☒
49	☐	☒	☐
50	☐	☐	☒

A large, stylized red outline of the number 7 is positioned on the left side of the page, extending from the top to the bottom. The outline is thick and has a modern, geometric feel.

prova
grau
elemental

prova grau elemental

objectiu general

La persona que opte a este certificat ha de ser capaç de comprendre les idees principals i les secundàries d'una informació clara sobre temes diversos. Ha de poder fer front a la major part de dificultats lingüístiques que es poden produir en situacions de comunicació real. Ha de poder produir un discurs senzill i coherent sobre temes que li són familiars o d'interés personal, i ha de poder descriure fets i experiències, somnis, esperances i ambicions, i donar raons i explicacions breus de les opinions i dels projectes.

objectius

Àrea de comprensió

Comprensió oral

1. És capaç de comprendre les idees principals i els detalls específics d'un discurs clar i en llenguatge estàndard sobre temes familiars relatius a la faena, a l'escola o al temps lliure, etc., incloent-hi narracions, interaccions conversacionals breus i descripcions; pot comprendre la idea principal dels programes de ràdio i televisió que tracten sobre assumptes actuals o d'interés personal o professional.
2. Pot comprendre generalment les idees principals de discussions extenses en què participe.
3. Pot comprendre instruccions senzilles, com les d'una recepta de cuina, i pot seguir directrius detallades.

Comprensió lectora

1. Pot trobar i comprendre la informació rellevant d'escrits quotidians com ara cartes, prospectes i documents oficials; pot comprendre la descripció d'esdeveniments, de sentiments i de desitjos en cartes personals per a mantindre una correspondència regular amb una persona coneguda.
2. Pot trobar una informació concreta en un text bastant llarg i pot reunir les informacions que provenen de diferents parts del text o de textos diferents a fi de complir una tasca específica.
3. Pot identificar les conclusions principals de textos argumentatius que tenen una estructura clara; pot reconèixer el fil argumental en el tractament d'un problema presentat, encara que no necessàriament d'una manera detallada, i pot reconèixer els punts significatius d'articles de diari senzills sobre temes quotidians.

4. Pot comprendre instruccions d'ús d'aparells si estan redactades amb claredat.
5. Pot inferir el significat d'algunes paraules desconegudes amb l'ajuda del context i pot deduir el significat de la frase en textos que aborden temes pròxims.

Àrea d'expressió

Expressió oral

1. És capaç de fer, d'una manera raonablement fluida, una descripció o una narració senzilla d'un dels seus possibles temes d'interés i presentar-la com una successió lineal d'elements.
2. Pot fer exposicions senzilles i preparades sobre temes pròxims als seus interessos explicant els punts importants amb suficient precisió. És capaç d'afrontar possibles preguntes que sorgisquen a partir de l'exposició i de participar en converses que demostrin estes capacitats.
3. És capaç de respondre a diferents situacions de comunicació (disculpar-se i donar explicacions, demanar informació, fer una proposta...).

Expressió escrita

1. Pot redactar escrits breus i senzills, ben cohesionats, sobre temes familiars o d'interés personal; és capaç de descriure un esdeveniment o un viatge recent (real o imaginari), de narrar una història i d'escriure cartes personals per a demanar i donar informació, explicar fets, expressar desitjos o fer plans i propostes.
2. Pot prendre nota de missatges que demanen informació o expliquen problemes, i pot escriure notes que transmeten informació senzilla d'importància immediata per a les amistats, els companys, els parents i altres persones que formen part de la vida quotidiana.
3. Pot prendre apunts durant una exposició senzilla, si el tema tractat és familiar i el discurs es formula amb un llenguatge senzill i s'articula amb claredat, i pot fer-ho d'una manera prou precisa per a poder utilitzar posteriorment les notes en l'elaboració d'un text propi.

Àrea de pragmàtica i d'interacció

1. Pot començar, mantindre i acabar converses corrents articulades per mitjà d'un discurs clar amb un parlant competent, tot i que de vegades haja de fer repetir certes paraules o expressions, i pot participar sense preparació prèvia en converses o discussions sobre temes familiars, expressar sentiments, com ara la sorpresa, l'alegria, la tristesa, la curiositat i la indiferència, i reaccionar-hi.
2. Pot expressar-se amb relativa facilitat, a pesar d'alguns problemes de formulació que provoquen pauses o conduïxen a situacions sense eixida, i pot continuar parlant de manera efectiva sense ajuda.
3. És capaç d'utilitzar un conjunt significatiu de gèneres orals (entrevistes, butlletins informatius, rondalles, acudits), escrits (manuals d'instruccions, guies, notícies de premsa, cartes personals, correspondència electrònica, relats) i audiovisuals (noticiaris, pàgines web, telesèries), i pot participar activament en l'elaboració de textos de la vida quotidiana (cartes, xats).
4. Coneix l'estructura elemental de la seqüència dialogada, de la descripció, de la narració, de l'exposició i de l'argumentació, i és capaç d'identificar les característiques més emblemàtiques dels gèneres descriptius, narratius, expositius i argumentatius.
5. Pot comparar fragments curts d'informació procedents de fonts diverses i resumir-los per a altres persones, i pot fer paràfrasis senzilles de fragments escrits utilitzant les paraules i l'orde del text original.
6. Pot participar activament en discussions o reunions formals i informals entre amics, així com en una situació de cooperació orientada a un objectiu:
 - a) Pot comprendre quasi tot el que es diu en una discussió informal entre amics sobre temes generals.
 - b) Pot expressar oralment les seues conviccions, opinions, acords o desacords; pot expressar les idees pròpies sobre temes abstractes o culturals com ara la bellesa, la música, el cine...; pot explicar per què alguna cosa planteja problemes; pot fer comentaris breus sobre els punts de vista dels altres, i pot comparar i contrastar alternatives, i discutir sobre què fer, on anar, qui o què triar i com organitzar un esdeveniment.

- c) Pot comprendre gran part del que es diu en reunions i en discussions formals que impliquen un intercanvi d'informacions basades en fets o discussions en què apareguen instruccions o s'oferisquen solucions a problemes pràctics.
7. Pot fer front a la majoria de les situacions de comunicació habituals de la vida quotidiana, que tenen lloc en l'Administració, botigues, oficines de correus, entitats bancàries i altres establiments públics; per exemple, pot retornar una compra defectuosa, formular una queixa o fer una reclamació.
 8. Pot intercanviar amb seguretat informacions concretes relacionades amb temes quotidians, i pot facilitar, tot i que amb una precisió limitada, informacions específiques exigides en una entrevista o consulta (per exemple, pot descriure els símptomes al metge):
 - a) Pot explicar com s'ha de fer alguna cosa utilitzant instruccions detallades, i pot demanar i seguir directrius concretes.
 - b) Pot resumir històries curtes, articles, exposicions, converses, entrevistes o documentals i exposar la seua opinió, i pot respondre a preguntes complementàries que requerisquen detalls.
 - c) Pot verificar i confirmar la informació, encara que de vegades haja de demanar que l'interlocutor repetisca el que ha dit si la seua resposta ha sigut massa ràpida o extensa, i pot prendre certes iniciatives (per exemple, per a introduir un tema nou).
 9. Pot corregir els malentesos si l'interlocutor li indica que hi ha un problema, i pot recomençar amb una tàctica diferent si hi ha una ruptura de comunicació.

Àrea d'estructures lingüístiques

1. Té un repertori lingüístic suficientment ampli i un vocabulari adequat per a expressar-se, encara que siga amb algunes vacil·lacions, dubtes i circumloquis, sobre temes com ara la família, les aficions, els interessos, la faena, els viatges i els fets quotidians, tot i que pot cometre errors importants quan expressa pensaments més complexos o aborda temes i situacions poc habituals.
2. Coneix els casos més habituals de polisèmia i homonímia, els mecanismes de creació lèxica més productius (composició i derivació), i els sap aplicar en els processos de comprensió i producció discursiva.
3. Sap identificar les interferències lèxiques més habituals i pot substituir-les per les expressions genuïnes.
4. Té una competència que li permet utilitzar amb suficiència les relacions semàntiques entre paraules, particularment la selecció lèxica, les relacions lèxiques textuais i les equivalències més elementals en la traducció.
5. Es comunica amb una correcció suficient en contextos quotidians; per regla general, té un bon domini gramatical, i, tot i que pot cometre errors, té prou recursos per a expressar les seues idees de manera clara i adequada a la situació:
 - a) És capaç de pronunciar d'una manera clarament intel·ligible, encara que en alguns aspectes la pronunciació puga ser imperfecta.
 - b) Pot produir escrits comprensibles, des del principi fins al final, amb una ortografia i un ús dels signes de puntuació més habituals (coma, punt, punt i coma, dos punts, punts suspensius, guió del diàleg), amb una claredat suficient per a fer el text entenedor.
 - c) Coneix i aplica a les seues produccions escrites les normes convencionals d'escriptura del vocalisme (accentuació i dièresi, apostrofació i contracció); dels sons oclusius (*p/b*, *t/d* i *c/g* en posició final), bilabials i labiodentals, alveolars, palatals, nasals, laterals i vibrants; de l'escriptura de la *h* i del guionet en els numerals i en els pronoms febles.
 - d) Té un coneixement suficient de la morfologia nominal i verbal, la qual cosa li permet comunicar-se amb les exigències pròpies del nivell; fins i tot domina

els casos problemàtics que presenten discordances entre els usos formals i informals de la llengua i amb les llengües de l'entorn cultural de l'aprenent. Coneix les regles de formació del gènere i del nombre de substantius i d'adjectius. Coneix el paradigma de la conjugació dels verbs regulars, sap les irregularitats verbals més productives i usa amb propietat les perífrasis d'obligació.

- e) Té la competència suficient per a usar, amb eficàcia i de manera elemental, les diverses categories gramaticals (determinants, adverbis, preposicions, conjuncions, relatius, interrogatius i exclamatius). Coneix les formes i les funcions que poden tindre els pronoms febles (CI, CD, CAtribut i CCLloc) i, fins i tot, és capaç d'utilitzar les combinacions pronominals més simples.
- f) És capaç de produir textos ben construïts aplicant les regles bàsiques de la cohesió textual, i utilitzar els connectors més freqüents i els mecanismes anafòrics més elementals.

Àrea de sociolingüística

1. Pot usar i seleccionar formes de salutació per a presentar-se (*encantat!*, *molt de gust!*, *com està?*, *com anem?*...) i també de comiat (*adéu*, *fins demà*...).
2. És conscient de les normes de cortesia més importants i sap actuar en conseqüència: és capaç de demostrar interès per la salut d'algú, de compartir experiències i preocupacions, d'expressar sentiments diferents (admiració, afecte, gratitud, etc.), d'oferir regals, de prometre favors futurs i de ser hospitalari, d'evitar els comportaments amenaçadors (dogmatisme, ordes directes, etc.), d'expressar penediment, de demanar disculpes i d'utilitzar elements per a suavitzar el discurs (*vols dir?*, *em pareix que*...).
3. És capaç d'utilitzar un repertori ampli de funcions lingüístiques amb un registre neutre.

Àrea de coneixements socioculturals

1. Té un coneixement suficient del marc sociocultural i de la realitat física, cosa que li permet:
 - a) Identificar els elements més representatius de la nostra comunitat (llocs, institucions, persones, esdeveniments...) i relacionar-se amb naturalitat en els àmbits personal, públic, professional i educatiu.
 - b) Identificar les dades més rellevants de l'entorn cultural valencià (menjars, festes, tradicions...).
 - c) Conèixer el marc geogràfic elemental (per exemple, les ciutats més importants i més pròximes a on viu).
 - d) Ser conscient de la situació actual de l'ús de la llengua i del marc legal que en regula l'ús.
2. És capaç d'utilitzar les seues habilitats pràctiques (les socials i les específiques de la vida quotidiana, les tècniques i professionals, i les pròpies de l'oci) per a desplegar una sèrie d'estratègies o factors (motivacions, valors, creences, estils cognitius i trets de la personalitat) que li permeten mantindre actituds personals positives com a usuari o aprenent de la llengua.

continguts

A més dels continguts que es detallen a continuació, la persona que opte al certificat de grau elemental haurà de demostrar el domini dels continguts exigits en el nivell anterior.

Elocució i fonologia

1. Distinció de vocals obertes i tancades.
2. Distinció entre vocalisme tònic i àton.
3. Elisions vocàliques en vocabulari bàsic i expressions (*Quina hora és? Quinze anys*).
4. Discriminació dels sons consonàntics propis de la llengua en posicions contrastants amb altres llengües (*juny*).
5. Identificació dels emmudiments consonàntics més sistemàtics i aplicació en l'activitat discursiva.
6. Articulació clara de les consonants simples, els grups consonàntics i les geminacions.

Normativa ortogràfica

Alfabet i grafies vocàliques

1. Coneixement de les lletres modificades i simples, dels dígrafs i de les geminacions.
2. Escriptura de les vocals correctes en els principals casos de confusió *a/e* (*Miquelet, afaitar*), *o/u* (*cobert, Joan, muntanya*).
3. Escriptura de *e* en les paraules usuals començades per *em-*, *en-*, *es-*, *eix-* (*embastar, entendre, estendre, eixugar*).
4. Escriptura de les alternances *el/i*, *o/u* en les formes verbals irregulars (*llig/llegim, ixes/eixim; puc/pot, vullga/volia*).

Separació de frases i paraules

1. Separació entre verb i pronom.
2. Escriptura dels parònims amb unió per mitjà d'apòstrof (*descriure, d'escriure; banyat, banya't*).

La síl·laba, el diftong i el hiat

1. Distinció de les síl·labes àtones.
2. Coneixement de diftongs i hiats.
3. Separació de paraules en síl·labes. Paraules amb els dígrafs més comuns: *rr, ll, l·l, ny, gu, qu, ss, tj, tg i tz* (*car-ro, ca-llar, ca-nya*).

Accentuació gràfica. Accent diacrític. Dièresi

1. Classificació de les paraules en agudes, planes i esdrúixoles.
2. Normes generals de l'accentuació (*Ramon, camió; fenomen, plàstic; fàbrica, justícia*).
3. Accentuació d'homòfons i parònims diversos del vocabulari general (*patí/pati, mitjà/mitja; màlma/m'ha, al/halah, sa/s'ha*).
4. Ús de l'accent obert i tancat d'acord amb les regles habituals, incloent-hi les formes verbals (*créixer, aniré, féiem*) i els usos excepcionals més comuns (*església, Dénia, arròs, però, això, pólvora*).
5. Ús dels diacrítics més usuals (*bé, dóna, és, més, sóc, són, té, món*).
6. La dièresi en els grups *güe, güi i qüe, qüi*; en paraules amb hiat (*veïna*) i en els temps verbals més usuals de la 3a conjugació.

L'apòstrof, la contracció i el guionet

1. Regles generals d'apostrofació de l'article i de la preposició *de* (*la infermera, la universitat; l'ase, l'era, l'illa, l'home, l'ungla; d'amo, d'Isabel*).
2. Contraccions entre l'article i les preposicions *a, de, per i ca* (*Me'n vaig al poble. Escriuen als amics. Malparla del veí. Vénen pel camí. Parlen pels descosits. Vaig a cal iaio*). Contracció i apostrofació.

3. Escripura del guionet en els numerals (*vint-i-cinc, noranta-nou, dos-cents*), i del guionet i de l'apòstrof en els pronoms febles (*compra'l, m'atabala, l'obri, m'ho diu; dir-li, comprar-lo, cantar-la*).

Les oclusives

1. Escripura de les alternances ortogràfiques de les oclusives finals que apareixen en la flexió i derivació dels adjectius, substantius i verbs (*salat/salada, verd/verda, tort/torta, groc/groga, llarg/llarga/llargs/llargues; llop/lloba, cunyat/cunyada; rep/rebem*).
2. Escripura de les paraules del vocabulari usual acabades en consonant oclusiva (*àrab, covard, sang*).
3. Escripura correcta de *cul/qu* (*cuota/quota, evacuar/adequar*).
4. Escripura de les grafies *xc* i *cc* (*excés/accès*).

La bilabial *b* i la labiodental *v*

1. Escripura de *b* alternant amb *p* (*sap, saber; cap, cabota*) i de *v* alternant amb *u* (*neu, nevar*).
2. Escripura de *b* darrere de *m* i de *v* darrere de *n* (*ambició, embolic; convent, invent*).
3. Escripura de la *v* en els imperfets d'indicatiu dels verbs de la primera conjugació (*trobava, trobàvem*).

Les nasals

1. Ortografia de la nasal *m* davant de les grafies *b, p, m* (*umbracle, irrompre, immens*).
2. Escripura de *ny* final (*bony, plany, puny*).

Les palatals

1. Escripura de les palatals *g, j, tg, tj, ig* en paraules del vocabulari usual (*gener, jove, platja, mitges, raig*), i les excepcions principals a la norma general de l'ús de la *g/j* (*objecte*). Aplicació de la norma general: consonant + *x* (*planxa*), *tx* entre vocals (*fitxa*), *x* a inici de paraula (*xica, xarop*).
2. Escripura de la variació ortogràfica de la flexió en paraules del vocabulari usual en aplicació de la norma general: *j + a, o, u* i *g + e, i* (*boja, bojos, boges; platja, platges*).

3. Escriptura dels derivats de les paraules acabades en *-tx* i *-ig* (*escabetxar, despatxos, rojor, lletja*).

Les alveolars

1. Escriptura de la variació ortogràfica *c/ç* que es produïx amb la flexió en substantius, adjectius i verbs (*pinça, pinces; forçar, forcem; vençut, véncer*).
2. Escriptura de paraules acabades en *-ança, -ença* (*esperança, complaença*).
3. Escriptura del so [ks] i [gz] amb les lletres *x, cc* (*taxa; examen, exèrcit; acció*).
4. Escriptura de les paraules acabades en *-essa, -esa* (*bellesa, tímidesa, marquesa, alcaldessa*), i la flexió nominal dels gentilicis acabats en *-és* (*xinesa, xinesos, xineses*).
5. Escriptura de les paraules del vocabulari general derivades de paraules agudes acabades en *vocal + s* (*gos, gossa; pas, passos; calorós, calorosa; mes, mesos*).
6. Escriptura de la grafia *-sc* (*piscina, escena, ascens*).

Les laterals

1. Escriptura de la *l·l* en les paraules del vocabulari general (*col·legi, pel·lícula, intel·ligent*).
2. Escriptura de la *tl/ll* en les paraules del vocabulari general (*ametlla, ratlla*).

Les ròtiques

1. Escriptura de la *r* a principi de paraula i després de consonant (*rosa, Enric*).
2. Escriptura de la *r* final que en alguns parlars s'emudix (*portar, senyor, carrer*).

La grafia *h*

1. Escriptura de la *h* en paraules del vocabulari general en l'inici i en l'interior de paraula (*alcohol, ahir, tothom, prohibir*).
2. Escriptura d'alguns homòfons molt usuals: *a, ha, ah; em, hem; i, hi*.
3. Escriptura del verb *haver* en els temps compostos (*m'ha agradat*).

Abreviacions, sigles i acrònims

Abreviacions, sigles i símbols més bàsics: *tel.* (telèfon), *ESO* (Educació Secundària Obligatoria), *l* (litre).

Les majúscules i minúscules

Normes bàsiques d'escriptura de les majúscules i de les minúscules.

La puntuació

1. Ús del punt i coma, dels dos punts i dels punts suspensius.
2. Escripura del guió de diàleg.
3. Ús dels parèntesis.

Morfologia i sintaxi

El substantiu i l'adjectiu: gènere i nombre

1. Ús de la flexió completa de gènere del substantiu i de l'adjectiu: formes variables i invariables. Canvi de *-u* per *-va*; modificacions ortogràfiques de les consonants, terminacions especials: *-òloga*, *-essa*, *-iu*, *-ot*; accentuació gràfica (*aeri*, *aèria*).
2. Ús de la flexió completa del nombre del substantiu i de l'adjectiu: formes variables i invariables.
3. Ús dels heterònims (*cavall*, *egua*; *gendre*, *nora*; *home*, *dona*; *marit*, *muller*; *bou*, *vaca*).
4. Ús dels substantius més usuals amb doble gènere de significat diferent (*clau*, *fi*, *llum*, *pols*, *salut*, *terra*).
5. Concordança entre substantiu i adjectiu (*casa nova*, *peix fresc*. *Un cel i un paisatge bellíssims*).
6. Col·locació adjectiu-substantiu (*Un alt directiu*. *Un directiu alt*).
7. Ús igualitari de la llengua: el gènere dels càrrecs, de les professions i dels oficis.

Els articles definits

Ús de les diverses formes de l'article definit. La contracció i l'apostrofació (*l'era*, *l'home*, *l'amiga*; *les eres*, *els hòmens*, *les amigues*; *l'infermer*, *la infermera*; *del mercat*, *a l'estadi*).

Els possessius

1. Ús de les formes tòniques.
2. Ús de les formes àtones més habituals dels possessius i contextos familiars en què se solen usar: *ma, ta, sa; mon, ton, son (ma casa, ton pare, sa tia)*.

Els díctics

Identificació de les formes simples i reforçades dels determinants demostratius: funcions bàsiques (*este/aquest producte, eixe/aqueix pardalet*).

Els numerals

1. Ús dels numerals ordinals (*primer, primera, segon, quart, quint/cinqué, sexta/sisena, primers, quarts, quartes*), les abreviatures (*1r, 1a, 2n, 4t, 5t/5é, 6a, 1rs, 4ts, 4es*) i les perífrasis equivalents (*El que fa huit*).
2. Ús dels numerals multiplicatius *doble, triple* i *quàdruple*.
3. Ús dels numerals partitius (*mig, terç, quart, tres dotzenes parts*).

Els quantitatius

1. Ús dels quantitatius variables i invariables. Ús de *quant* i *bastant*.
2. Ús de les locucions més freqüents que fan funció de quantitatiu (*bona cosa de, gens ni mica de, un grapat de*).

Els indefinits

1. Ús dels indefinits variables i invariables: quantificadors nominals i pronoms (*diversos, diferents, qualsevol, tal, tothom, alguna cosa*).
2. Distinció entre *res, gens* i *cap* (*No vol res. No queda gens de vi. No tinc cap ordinador*).

Les preposicions

1. Ús de les preposicions àtones i tòniques i de les locucions prepositives més freqüents: *entre, cap, com, contra, fins, durant, sense, segons, sobre, vora; en compte de, en lloc de, en virtut de, al costat de, a causa de, al cap de, a mitjan, enmig de, fora de*.
2. Ús de les preposicions tòniques que indiquen la posició en l'espai: *damunt, davall, dins, fora, davant, darrere, etc.*
3. Ús de les preposicions àtones *a, en, de* i *per* en el domini espacial i temporal (*Visc a Mallorca. S'ha fet mal a la cara. Ho he llegit en l'article 32. Estic a casa. Ho he vist en un llibre. Ho he vist en tres llocs. Treballa de nit. Pel juliol o al juliol*).
4. Usos bàsics de les preposicions *per/per a* i *fins/fins a*.

Els relatius, els interrogatius i els exclamatius

1. Ús del relatiu àton article + *que* (*El que dius és perfecte*).
2. Ús del relatiu tònic preposició + *què* (*La goma amb què esborre és teua*).
3. Ús del relatiu tònic article o preposició + *qui* (*El qui vinga ho veurà. L'home amb qui has vingut el conec*).
4. Diferència entre l'interrogatiu *què* i la conjunció *que* introductora d'interrogacions (*Què vols? Que no en voldràs?*).
5. Ús dels exclamatius *quin, quina, quins, quines* davant de substantiu (*Quina festa! Quin treball!*).
6. Diferència entre el relatiu *que* i la conjunció *que* (*El llibre que vull és curt. Vull que vingues*).
7. Diferència entre el relatiu *què* i l'interrogatiu *què* (*El producte de què parles és tòxic. No sé què esperes*).

Les conjuncions

1. Ús de les conjuncions de coordinació copulatives, disjuntives, adversatives i distributives. La conjunció copulativa *i* i la disjuntiva *o* (*Curs de traducció i interpretació. Li donarem carn o ossos?*).
2. Ús de les conjuncions de subordinació completives, temporals, modals, comparatives, concessives, causals, condicionals i finals.

Els adverbis

1. Ús dels adverbis: formes i funcions (*ahora, arreu, sols, arrere/endarrere, tan, tant, adés, enguany, avant/endavant, enfora, dintre, pertot, enllà, fins, bastant, debades, enfront, ençà, endins, despús-ahir, despús-demà, sovint, quasi*).
2. Ús de les locucions adverbials més freqüents.
3. Expressió de la posició i del moviment en els adverbis de lloc (*La veïna de dalt. Es va enfilar dalt de l'arbre. T'espere baix. Va riu amunt. Ella pujà ben amunt*).
4. Diferenciació entre els adverbis *bé/ben* i *mal/malament* (*Està ben fet. Ho has fet bé. Està malament. Està mal fet*).

Els pronoms personals: tòpics i febles

1. Ús dels pronoms personals forts *mi, si, vosté, vostés*. Els pronoms forts darrere de preposició (*sense mi, amb tu*).
2. Formes i col·locació dels pronoms febles: *el, la, els, les, -lo, -la, -los, -les, l', 'l, 'ls, ho, -ho, en, -ne, n', 'n, m', 'm, li, -li, hi, -hi*.
3. Ús dels pronoms febles en funció de CD i CI que expressen la dixi personal (*Sempre em parla bé. No ens vol comprar flors*).
4. Ús del pronom reflexiu *es* (*Ara es canviaran de cotxe*).
5. Ús dels pronoms febles en funció de CD determinat, indeterminat i neutre (*Canviaràs la cortina? Sí, la posaré verda. Vols caramels? En vull un de maduixa. Conta el que vullgues. Vinga, conta-ho*).
6. Ús dels pronoms febles en funció de CAtr (*Està malalt? Ho està des d'ahir*).
7. Ús dels pronoms febles en funció de CI (*Li escriuré cartes boniques. Els llegiré contes*).
8. Ús dels pronoms febles en funció de CCLI (*Aniré a Vinaròs. Hi aniré. Vinc d'Elx. En vinc*).
9. Ús de les formes úniques dels pronoms febles *li, hi, ho* i *les* (*li escriu, escriu-li, les estima, compra-les*).
10. Ús del pronom feble *la* davant de les vocals *i, u* àtones (*la usaré, la inventaré*).
11. Ús de les combinacions dels pronoms febles *me, te, se* amb pronoms febles de 3a persona (*Me l'estudiaré. Te la donaré. Se la menjarà*).

Els verbs

1. Ús dels verbs velaritzats més usuals i dels verbs irregulars: *aparéixer, aprendre, beure, cabre, caure, collir, conéixer, córrer, cosir, coure, créixer, creure, dur, engolir, entendre, escriure, excloure, fugir, llegir, moure, nàixer, omplir, pertànyer, prendre, rebre, resoldre, respondre, riure, seure, teixir, tossir, traure, valdre, vendre, vestir, viure*.
2. Ús de les irregularitats de l'imperfet dels verbs de la 2a i 3a conjugacions (*bevia; movíem; coïa, coíem; feia, féiem; resolia, resolíem*).
3. Ús dels morfemes verbals de la 1a i 2a persones del plural dels presents d'indicatiu i de subjuntiu (*riem, riguem; bevem, beguem*).
4. Realització dels canvis vocàlics de *e* per *i* i de *o* per *u* en alguns verbs purs de la 3a conjugació: *ix, eixim; afig, afegim; llig, llegim; vist, vestim; cull, collim; cusa, cosim; escupa, escopim*.
5. Ús dels dos models de la 3a conjugació: purs i incoatius.
6. Ús del mode indicatiu dels verbs regulars: el passat simple i els temps compostos.
7. Ús del mode subjuntiu dels verbs regulars: el perfet i l'imperfet.
8. Ús de l'imperatiu dels verbs més usuals.
9. Ús del subjuntiu en frases imperatives negatives (*No encengueu foc*).
10. Ús de les formes no personals dels verbs regulars i irregulars més usuals.
11. Ús de les perífrasis d'obligació.

Lèxic i semàntica

1. El vocabulari usual de:

La faena. Els vehicles i el trànsit. Els jocs i els esports. Els viatges. Els esdeveniments actuals. Els temes culturals: la música, el cinema. Les plantes i els animals. L'oratge. El paisatge. Els diners i els negocis.

2. La fraseologia: frases fetes i locucions.

3. La precisió lèxica i la genuïtat en el vocabulari usual. La polisèmia. L'homonímia. La creació lèxica: derivació i composició.

4. L'ordenació de les paraules. Les relacions lèxiques textuais. Les equivalències elementals en la traducció.

estructura de la prova

Àrea i subàrea		Tipus de prova	Valor (%)
1. Àrea de comprensió	1a. Comprensió oral	No hi ha prova específica.	20%
	1b. Comprensió lectora	Llegir dos textos (diàleg, exposició, descripció o narració), i respondre diverses qüestions, del tipus V/F o d'elecció múltiple, sobre el contingut o sobre els aspectes textuais.	
2. Àrea d'estructures lingüístiques		Contestar un qüestionari de 40 ítems tipus test, amb tres alternatives, de les quals només una és correcta. a) Lèxic i semàntica (12 qüestions). b) Morfologia i sintaxi (14 qüestions). c) Normativa ortogràfica (14 qüestions).	30%
3. Àrea d'expressió escrita		Redactar una carta personal, un text descriptiu, un text expositiu o un de narratiu d'un mínim de 100 paraules.	20%
4. Àrea d'expressió i interacció oral		Llegir en veu alta un text i interactuar amb una altra persona.	30%

La prova té una duració de 2 hores.

Per a superar l'examen cal obtenir un mínim del 60% sobre la puntuació total. Cada prova està dividida en quatre àrees, i cada una té caràcter eliminatori. En les àrees de comprensió, estructures lingüístiques i expressió escrita, s'exigix una puntuació mínima del 40% en dos àrees qualssevol i del 30% en l'altra. En l'àrea d'expressió i interacció oral la puntuació mínima és del 60%.

prova i criteris de correcció

Àrea de comprensió

Llija el text següent i pose una creu en la casella corresponent a cada enunciat segons que siga verdader (V) o fals (F).

PENYAGOLOSA

El Parc Natural del Penyagolosa és un nucli muntanyós elevat i ben conservat, enclavat en el Sistema Ibèric, que s'ha constituït en un referent cultural molt arrelat en la tradició valenciana. Culmina als 1.813 m en el cim del Penyagolosa, des d'on es domina una bona part de les terres de les comarques veïnes.

Ubicat en els últims contraforts del Sistema Ibèric, en el massís del Penyagolosa conflüixen i s'encreuen diversos ambients geològics, biològics, culturals i socials. Esta terra de transició entre els pobles d'interior i els del litoral impregna el caràcter dels pobladors, acostumats a un clima difícil. Hi ha abundància de vestigis dels pobles que l'han habitat, com ara restes de poblaments ibèrics o calçades romanes.

El santuari de Sant Joan de Penyagolosa mereix una visita imprescindible. És un antic convent, integrat per un conjunt arquitectònic d'estil neoclàssic del segle XVIII, construït sobre unes ruïnes anteriors. Cada any és l'escenari de diverses celebracions, com per exemple la romeria dels pelegrins de les Useres, o les d'altres poblacions situades al voltant del massís. També s'ha de destacar, pel seu interès històric i cultural, el patrimoni vinculat al medi rural tradicional, conformat pels masos i les edificacions relacionades amb estos (pallers, eres, corrals, etc.). Així mateix, cal destacar les construccions fetes de pedra seca, com ara els margs i les parets, que formen part del paisatge habitual d'este espai natural.

La gran biodiversitat que podem trobar al Penyagolosa té fonamentalment el seu origen en la combinació dels climes continental i mediterrani. La vegetació del parc natural varia en funció de l'altitud i del tipus de terreny; és freqüent trobar pins de diverses espècies, roures i teixos. Entre la fauna destaquen les grans aus rapinyaires diürnes i nocturnes, com l'àguila reial i el duc; i mamífers com el gat salvatge, el teixó, la cabra

salvatge i el cabirol. Menció a banda mereixen la rata penada de cova i la sargantana de paret, que mantenen al Penyagolosa una de les més importants poblacions del territori valencià.

- 1 ☐ V ☐ F Amb 1.813 m, el punt més alt del Parc Natural del Penyagolosa és el Sistema Ibèric.
- 2 ☐ V ☐ F En este territori no hi ha evidències de presència humana fins al segle XVIII.
- 3 ☐ V ☐ F En el santuari neoclàssic de Sant Joan de Penyagolosa tenen lloc diferents celebracions al llarg de l'any.
- 4 ☐ V ☐ F Les construccions de pedra seca són un element paisatgístic característic d'este espai natural.
- 5 ☐ V ☐ F La fauna està formada per aus rapaces com ara el teixó, el cabirol, el duc i l'àguila reial.

Llija el text següent i marque la resposta més adequada per a cada enunciat.

ARRÒS MELÓS AMB BOLETS I LLAGOSTINS

Ingredients per a 4 comensals

400 g d'arròs bomba, 2 tomaques grans, 1 ceba, 2 grans d'all, bolets (100 g de fredolics i 1 cullerada de trompetes de la mort en pols o, si en teniu de fresques, millor encara), 1 fulla de llorer, 1 l d'aigua, safrà en bri, pebre negre acabat de moldre, 1 brot de romer, 1 pessic de sucre, oli d'oliva i sal.

Preparació

Renteu els llagostins, peleu-los i conserveu-ne la molla. Els caps i les pells els usarem per a preparar el caldo: per a fer-lo, poseu-los en una cassola amb l'aigua, mitja ceba pelada partida en dos o tres trossos, la fulla de llorer, un poc de pebre i sal. Una vegada que trenque el bull, abaixeu el foc i deixeu-ho coure cosa de 20 o 30 minuts. Retireu la fulla de llorer, coleu el caldo i reserveu-lo.

Piqueu la resta de la ceba, peleu i piqueu els grans d'all, ratlleu les tomaques, netegeu els bolets i comenceu a fer el sofregit. Si teniu una cassola de test serà ideal; si no, useu-ne una de semblant amb vores un poc altes. Aboqueu a la cassola un bon raig d'oli i sofregiu la ceba. Quan comence a enrossir-se, incorporeu l'all i, al cap d'uns minuts, la tomaca. Per a acabar el sofregit, afegiu pebre acabat de moldre, un pessic de sucre i sal.

Quan la tomaca es reduïska un poc, incorporeu els bolets, ofegueu-los un parell de minuts i incorporeu l'arròs. El sofregiu un parell de minuts mentres el remeneu amb una cullera de fusta perquè absorbisca tots els sabors, i aboqueu el caldo, incorporeu el romer i el safrà en bri.

Deixeu-ho coure uns 8 o 10 minuts i incorporeu els llagostins pelats. Quan passen tres minuts més, l'arròs ha d'estar al punt i quedar encara un miqueta de caldo. Apagueu el foc i serviu el plat immediatament.

6 Pel que fa als bolets d'este plat...

- a) se n'han de posar de tres classes diferents.
- b) cal posar una cullerada de fredolics i 100 g de trompetes de la mort.
- c) val més posar les trompetes de la mort fresques que en pols.

7 Per a preparar el caldo...

- a) cal deixar-lo al foc uns 20 o 30 minuts.
- b) s'han d'usar tots els llagostins sencers.
- c) hem d'esperar a afegir l'arròs.

8 Entre els ingredients del sofregit hi ha...

- a) oli d'oliva, ceba, una fulla de llorer, tomaca.
- b) ceba, oli, all, tomaca, pebre, sucre i sal.
- c) tomaca, oli, ceba, romer i safrà.

9 Quan incorporem l'arròs al sofregit...

- a) el menegem amb una cullera de fusta, ja que este utensili absorbiu els sabors.
- b) de seguida s'ha d'afegir el caldo.
- c) al cap de dos minuts, abocarem el caldo i incorporarem el safrà.

10 L'arròs s'ha de servir...

- a) quan estiga al punt i ja no quede gens de caldo.
- b) tan bon punt com s'apague el foc.
- c) quan encara hi ha molt de caldo.

Criteris de correcció de l'àrea de comprensió (20%)

Les respostes errònies descompten de les encertades. Cada resposta correcta es valora amb un punt. En les preguntes amb tres opcions de resposta (a, b, c), cada error descompta **0,3** punts i, en el cas de les preguntes amb només dos opcions (V/F), cada error descompta **0,6** punts. Les preguntes no contestades no descompten.

Àrea d'estructures lingüístiques

Marque en cada qüestió l'opció més adequada per a completar la frase o per a contestar la pregunta.

Lèxic i semàntica

- 11 He de comprar piles per al _____ a distància del televisor.
- a) comando
 - b) comandament
 - c) mànec
- 12 Poden permetre's fer un _____ llarg a la platja: des de juny fins a setembre.
- a) estiueig
 - b) veraneig
 - c) estament
- 13 Què significa la paraula "vinent"?
- a) Que ve.
 - b) Que viu.
 - c) Que s'hi veu.
- 14 L'altre dia hi hagué una tronada i també va _____.
- a) apedregar
 - b) empedregar
 - c) granissar
- 15 Podeu connectar l'aire _____?
- a) encondicionat
 - b) acondicionat
 - c) condicionat
- 16 _____. En el basquetbol, cércol i xarxa en què cal fer entrar la pilota.
- a) basquet
 - b) cistella
 - c) cove
- 17 Els semàfors regulen el _____ del carrer.
- a) tràfic
 - b) tràfec
 - c) trànsit

- 18 Encara recorde la _____ de matemàtiques de la meua escola!**
 a) mestra
 b) majordoma
 c) mestressa
- 19 Què significa l'expressió "tallar l'abadejo"?**
 a) Acabar allò que no convé.
 b) Netejar el peix.
 c) Ser el qui porta la iniciativa.
- 20 La _____ pertany a la mateixa família que els salmons.**
 a) truja
 b) truita
 c) trutxa
- 21 He contractat _____ de vida.**
 a) una assegurança
 b) un segur
 c) una assegurada
- 22 _____ . Cantar les notes d'una partitura musical.**
 a) lletrejar
 b) dissenyar
 c) solfejar

Morfologia i sintaxi

- 23 Quan _____ de classe, aniré al cine.**
 a) eixca
 b) ixa
 c) isca
- 24 Considere més interessant que _____ ell la carta de recomanació.**
 a) escriga
 b) escriva
 c) escriua
- 25 Quan _____ hages anat, continuaré llegint el llibre.**
 a) te n'
 b) te'n
 c) t'en

- 26 En la reunió pot prendre la paraula _____ dels assistents.**
- a) quansevol
 - b) qual se vol
 - c) qualsevol
- 27 Heu d'ordenar l'habitació. _____ immediatament!**
- a) Feu'ho
 - b) Feu-ho
 - c) Fe-ho
- 28 Les xiquetes estan tan contentes perquè ja _____ han donat els regals.**
- a) els
 - b) lis
 - c) les
- 29 Demà _____ la nit no pense eixir de casa.**
- a) amb
 - b) a
 - c) quan
- 30 Ens reclamava que li _____ que no havíem sigut nosaltres.**
- a) prometérem
 - b) prometrem
 - c) prometeríem
- 31 S'ha de torcar _____ de la taula de _____.**
- a) el pols / l'alcaldeessa
 - b) la pols / l'alcalde
 - c) la pols / l'alcalde
- 32 Els _____ del meu veí són molt _____.**
- a) gossos / lletjos
 - b) gossos / lleig
 - c) gos / lleigs
- 33 Per a beure, va demanar un _____ de cervesa.**
- a) tresé
 - b) terci
 - c) terç

- 34 La veïna no m'ha donat sal, ja que no li'n quedava _____.**
 a) gens
 b) cap
 c) res
- 35 Si jo _____ la llar, prepara tu el sopar.**
 a) encén
 b) encenc
 c) encenga
- 36 Les seues propostes _____ idees noves resulten absurdes _____ horroroses.**
 a) e / u
 b) e / o
 c) i / o

Normativa ortogràfica

- 37 El color _____ del cel ha _____ i ha passat a ser gris.**
 a) blavós / canviat
 b) blavós / canviat
 c) blauós / canviat
- 38 Has arribat al lloc pel camí més _____.**
 a) llarq
 b) llarc
 c) llarg
- 39 Aquell viatge li feia molta _____ i, per això, estava tan _____.**
 a) il·lusió / feliç
 b) il·lusió / fel·liç
 c) ilusió / feliç
- 40 Eixa _____ és molt _____ trobar-la a l'estiu.**
 a) erba / abitual
 b) herva / havitual
 c) herba / habitual

- 41 Hem quedat de veure'ns _____.**
a) a l'ixida de l'estadi
b) a la eixida del estadi
c) a l'eixida de l'estadi
- 42 Com s'escriu en lletres la quantitat 25.412 monedes?**
a) vinticin mil quatre centes dotze
b) vint-i-cinc mil quatre-centes dotze
c) vint i cinc mil quatre-cents dotze
- 43 Quina és la paraula que està ben separada sil·làbicament?**
a) ar-ros-sar
b) me-tge
c) a-llun-yar
- 44 _____, ja han _____ el supermercat!**
a) Josep / ubert
b) Josep / obert
c) Jusep / aubert
- 45 En la nostra comarca s'han instal·lat moltes _____.**
a) industries
b) indústries
c) indústries
- 46 Joana passava _____ carrer quan la vaig saludar.**
a) per el
b) pel
c) pél
- 47 Em van fer l' _____ que no fumara.**
a) advertència
b) advertencia
c) advertência
- 48 Quina és la frase que està ben escrita?**
a) Jugant amb la pilota s'ha fet mal a la mà.
b) Jugant amb la pilota sa fet mal a la mà.
c) Jugant amb la pil·lota s'ha fet mal a la ma.

49 La _____ ha sigut molt beneficiosa.

- a) pluja de gener
- b) pluja de giner
- c) pluja de gener

50 Sempre que eixia un programa informàtic nou, el _____.

- a) provava
- b) probava
- c) provava

Criteris de correcció de l'àrea d'estructures lingüístiques (20%)

Cada pregunta d'esta àrea presenta tres opcions de resposta (a, b, c), i només n'hi ha una de correcta.

Cada resposta encertada es valora amb un punt. En canvi, cada error descompta **0,3** punts. Les preguntes no contestades no descompten.

Àrea d'expressió escrita

Trie una de les dos propostes següents (mínim de 100 paraules).

1. Descriga la casa on li agradaria viure.
2. Escriga una carta o un correu electrònic a un familiar que viu lluny i conte-li què ha fet durant l'última setmana.

Criteris de correcció de l'àrea d'expressió escrita (20%)

Redacció (mínim 100 paraules)

Adequació, coherència, cohesió, extensió i presentació (50 punts)

Adequació, coherència i cohesió

Les redaccions han de ser pròpies i complir les propietats mínimes d'adequació i coherència, així com redactar-se en el moment de la prova. Quan una redacció infringisca de manera greu algun dels requisits anteriors, per exemple, quan no tracte en absolut d'un dels dos temes proposats o quan l'examinand actue fraudulentament, tindran una puntuació global, en els dos apartats de la redacció, de **0** punts.

Adequació: el text aconsegueix el propòsit comunicatiu, s'ajusta a la finalitat i a la situació comunicativa, es respecta el grau de formalitat de la situació i es tria la varietat lingüística i el registre que exigix el context (fins a **10** punts).

Coherència: la informació expressada s'ajusta quant a quantitat, qualitat i rellevància al que demana el text; i, a més, les idees s'exposen d'una manera clara i ordenada, i responen a una estructura entenedora de la qual es poden extraure fàcilment unes idees principals i unes altres de secundàries (fins a **20** punts).

Cohesió gramatical: el text conté els elements lingüístics apropiats i està ben articulat: fa un bon ús de la connexió textual i del manteniment de les referències (connectors, signes de puntuació, temps verbals, pronoms, articles, demostratius, possessius, etc.) (fins a **10** punts).

Cohesió lèxica: el lèxic triat és l'apropiat per a la bona construcció del text; la selecció de les paraules s'ha fet amb criteris de precisió, varietat i eliminació de repeticions innecessàries; i, a més, ha utilitzat mecanismes com la sinonímia o l'antonímia, o les relacions entre els termes d'un mateix camp semàntic, per a fer més ric el significat del text (fins a **10** punts).

Extensió i presentació (Els punts es descompten del total de l'apartat.)

Les redaccions que no arriben a 75 paraules tindran una puntuació global, en els dos apartats, de **0** punts, però s'han de corregir.

Si en tenen entre 75 i 100, es descompten fins a **20** punts del total de l'apartat.

La presentació, claredat i netedat, descompta fins a **5** punts del total de l'apartat.

L'escrit ha de quedar complet i arredonit. El text s'ha de corregir sencer.

Correcció: morfologia i sintaxi, lèxic i normativa ortogràfica (50 punts) (Cal tindre en compte els continguts del nivell.)

Es corregixen totes les paraules del text.

Es descompten **3** punts per error. Cada dos errors d'accents o dièresis compten com un error. Es compta un error per paraula. Els errors repetits no descompten.

Morfologia i sintaxi

Conjugació dels verbs regulars i irregulars. Perífrasis d'obligació.

Concordança verbal (subjecte-verb) i nominal (substantiu-determinant-adjectiu).

Flexió nominal: gènere i nombre. Flexió dels determinants.

Els pronoms personals: pronoms forts i pronoms febles en funció de CD, CI, CAtr (un pronom feble) i les combinacions binàries bàsiques.

Adverbis, conjuncions i preposicions.

Lèxic

Lèxic apropiat i interferències lingüístiques (barbarismes).

Normativa ortogràfica

Consonantisme i vocalisme. Accentuació i dièresi. Apostrofació i contracció. Separació de paraules. Separació sil·làbica a final de línia. Guionet en els numerals i els pronoms febles. Paraules inintel·ligibles.

Àrea d'expressió i interacció oral

L'examinand triarà una lectura de les dos que li presentaran, la llegirà i, a continuació, conversarà amb els examinadors sobre el seu contingut.

LECTURA I CONVERSA

EL PODER DEL COS

A vegades utilitzem un gest en compte d'una paraula o fem un dibuix amb les mans per a complementar el que diem. Per exemple, usem els dits índex i cor de les dos mans per a dibuixar en l'aire el senyal de les cometes o donem colpets en el rellotge per a indicar que arribem tard.

Este tipus de gestos s'inclourien dins del que es coneix com a llenguatge corporal, un llenguatge que és molt utilitzat en la parla diària de les persones, tant de manera voluntària i conscient com inconscientment. La postura del cos, els gestos, l'expressió de la cara, així com la mirada i el somriure són alguns dels mitjans que tenim per a expressar-nos.

Però és precisament l'expressió de la cara, i dins d'esta el somriure, la més destacable, ja que ens permet mostrar molts estats d'ànim i emocions. Bàsicament s'utilitza per a regular les nostres relacions amb els altres i per a reforçar el contingut del que diem. El somriure és mostra, sobretot, de felicitat, d'alegria i de simpatia. Per contra, quan no somriem, expressem tristesa, infelicitat i, inclús, podem expressar desconfiança. Però, a més, el somriure té un efecte curatiu en les persones pessimistes o que patixen depressió.

En la conversa, els examinadors poden formular-li preguntes com les següents:

Preguntes per a la interacció

Quina importància dóna vosté als gestos i al llenguatge corporal a l'hora de comunicar-se? És vosté una persona expressiva gestualment parlant?

Totes les persones tenen la mateixa capacitat d'expressar-se amb gestos? De què depén? Del caràcter, de l'educació rebuda, de la cultura...?

Quina impressió té davant d'algú amb una expressivitat gestual diferent de la seua?

És important el somriure i el bon humor en les persones? I com reacciona davant d'un mal gest?

Criteris de correcció de l'àrea d'expressió oral (30%)

Lectura	
Llig amb fluïdesa i de manera expressiva i amb el ritme i la velocitat adequats, amb una pronunciació i una entonació bones. Comet algun error aïllat com ara l'obertura de les vocals, etc.	3
En algun paràgraf l'entonació és vacil·lant, fa pauses excessives que afecten parcialment la comprensió de la lectura. Comet sovint errors d'elisions, d'emudiments, d'obertura inadequada de les vocals, de sonoritzacions, de desplaçament indegut de la vocal tònica, etc.	2
La segmentació i l'entonació són deficientes i afecten la comprensió. Llig grafies que no apareixen en el text, desfigura sons o els fa com en castellà, afig, omet o canvia paraules, etc.	1-0
Conversa guiada i situació comunicativa: competències pragmàtiques	
S'expressa de manera espontània i fluida. Interactua amb facilitat en la conversa i hi participa de manera activa, expressant sentiments i el seu punt de vista. Té bona capacitat per a modificar el discurs.	6-5
S'expressa de manera bastant fluida, tot i que, de vegades, la intervenció pot ser poc espontània i pot tindre alguna dificultat per a enllaçar el discurs convenientment. Té limitacions per a interactuar. Li falta capacitat per a modificar el discurs convenientment i això dificulta la comunicació. Les intervencions són desordenades i, de vegades, no completa les idees iniciades.	4-3
S'expressa amb vacil·lacions o interrupcions contínues, de manera confusa. Les frases són excessivament curtes o inacabades. No té recursos per a interactuar ni per a dir el que vol, i la informació aportada és insuficient i defectuosa. Té una capacitat molt limitada per a modificar el discurs.	2-1-0

Conversa guiada i situació comunicativa: competències lingüístiques	
Fonologia i elocució. Mostra una fonètica i una entonació clares i naturals i és capaç d'aplicar els criteris d'elocució genuïns. Pot presentar algun problema propi de determinades varietats dialectals. Lèxic i semàntica. Domina un repertori lingüístic suficient per a poder expressar-se amb fluïdesa. Ocasionalment usa barbarismes característics dels nadius (<i>*pues, *casi, *antes</i>, etc.), que de vegades pot esmenar. Morfologia i sintaxi. Demostra un domini gramatical suficient que li permet no provocar malentesos en la comunicació, tot i que comet alguns errors verbals i pronominals típics (<i>*correguent, *tindre que, *ocurrix, *compra-los</i>, etc.).	6-5
Fonologia i elocució. La pronunciació presenta interferències d'altres llengües i s'allunya de la dels parlants nadius: obertura de vocals, desplaçaments d'accents (<i>*correr per córrer, *húmit per humit</i>, etc.), dificultat en la pronunciació de les consonants i dels grups consonàntics finals (<i>*martel per martell, *compan o *compani per company, hivern, ciutats</i>, etc.), etc. Lèxic i semàntica. Té alguns buits lèxics que provoquen vacil·lacions, però no en dificulten la comprensió. Utilitza sistemàticament barbarismes propis de la llengua col·loquial (<i>*entonces, *pues, *casi, *antes</i>, els <i>*demés</i>, etc.). Morfologia i sintaxi. Demostra un domini gramatical limitat, per bé que no afecta la comunicació, amb errors puntuals greus en l'ús dels pronoms (<i>*s'ho vaig dir, *dóna-lis, *lo ha fet</i>, etc.) i en la conjugació verbal.	4-3
Fonologia i elocució. Desfigura totalment la fonètica valenciana o la intervenció no s'entén. Lèxic i semàntica. Comet errors lèxics no habituals entre els valencianoparlants i utilitza elements procedents d'altres llengües. Morfologia i sintaxi. Comet molts errors morfosintàctics greus: no domina la morfologia verbal ni els elements gramaticals bàsics (determinants, morfologia nominal, etc.).	2-1-0

SOLUCIONARI

ÀREA DE COMPRENSIÓ

Comprensió lectora

	V	F
1	V	✗
2	V	✗
3	✗	F
4	✗	F
5	V	✗

	A	B	C
6	A	B	✗
7	✗	B	C
8	A	✗	C
9	A	B	✗
10	A	✗	C

ÀREA D'ESTRUCTURES LINGÜÍSTIQUES

Lèxic i semàntica

	A	B	C
11	A	✗	C
12	✗	B	C
13	✗	B	C
14	A	B	✗
15	A	B	✗
16	A	✗	C
17	A	B	✗
18	✗	B	C
19	A	B	✗
20	A	✗	C
21	✗	B	C
22	A	B	✗

Morfologia i sintaxi

	A	B	C
23	A	B	✗
24	✗	B	C
25	✗	B	C
26	A	B	✗
27	A	✗	C
28	✗	B	C
29	A	✗	C
30	✗	B	C
31	A	B	✗
32	✗	B	C
33	A	B	✗
34	✗	B	C
35	A	✗	C
36	A	B	✗

Normativa ortogràfica

	A	B	C
37	A	✗	C
38	A	B	✗
39	✗	B	C
40	A	B	✗
41	A	B	✗
42	A	✗	C
43	✗	B	C
44	A	✗	C
45	A	B	✗
46	A	✗	C
47	✗	B	C
48	✗	B	C
49	A	B	✗
50	A	B	✗

A large, stylized red outline of the number 7 is positioned on the left side of the page, extending from the top to the bottom. The number is composed of a thick red line.

prova
grau mitjà

prova grau mitjà

objectiu general

La persona que opte a este certificat ha de ser capaç de comprendre una àmplia gamma de textos llargs i complexos, i de reconèixer-ne el sentit implícit. Ha de poder expressar-se amb fluïdesa i espontaneïtat sense haver de buscar d'una manera molt evident paraules o expressions. Ha de poder utilitzar la llengua de manera flexible i eficaç per a propòsits socials, acadèmics i professionals. Ha de poder produir textos clars, ben estructurats i detallats sobre temes complexos, i ha de demostrar un ús controlat d'estructures organitzatives, de connectors i de mecanismes de cohesió.

objectius

Àrea de comprensió

Comprensió oral

1. És capaç de comprendre discursos llargs, sobre temes abstractes o complexos, relacionats amb la vida personal, social, acadèmica o professional, encara que no estiguen ben estructurats i no siguen de la seua especialitat, i que les relacions només siguen implícites i no estiguen assenyalades explícitament.
2. És capaç de reconèixer una àmplia gamma d'expressions idiomàtiques i col·loquials, i apreciar els canvis de registre.
3. És capaç de seguir fàcilment interaccions complexes entre interlocutors en debats de grup, fins i tot quan els temes són abstractes, complexos i no familiars, i pot comprendre amb facilitat la majoria de les conferències i discussions.
4. Pot comprendre informacions tècniques complexes, com instruccions d'ús i especificacions tècniques de productes i servicis familiars.
5. Pot extraure informació precisa d'anuncis públics emesos amb un so distorsionat i de poca qualitat (per exemple, en una estació, un estadi, etc.).
6. Pot comprendre una àmplia gamma de material enregistrat i retransmés, incloent-hi algun ús no estàndard, i identificar detalls que inclouen actituds i relacions implícites entre els interlocutors.
7. Pot comprendre programes de televisió i pel·lícules que utilitzen una quantitat considerable d'argot i d'expressions idiomàtiques.

Comprensió lectora

1. És capaç d'identificar ràpidament el contingut i la importància d'una notícia, d'un article o d'un reportatge sobre una àmplia gamma de temes personals, socials, acadèmics o professionals, a fi de decidir si val la pena fer-ne un estudi més aprofundit; pot localitzar els detalls més importants i identificar els detalls més subtils que poden incloure actituds i opinions tant implícites com explícites.
2. És capaç de comprendre textos llargs i complexos de caràcter literari o basats en fets, i pot apreciar-ne les diferències d'estil. Pot comprendre articles d'especialitat i instruccions tècniques llargues, encara que no tinguen relació amb el seu camp d'especialitat.
3. És capaç de comprendre tot tipus de correspondència, tot i que pot ser que esporàdicament haja d'utilitzar un diccionari.
4. Pot comprendre amb detall instruccions de procediment o d'ús, llargues i complexes, com ara les d'una màquina nova, sempre que puga tornar a rellegir les parts difícils.
5. És capaç d'utilitzar els indicis contextuais, gramaticals i lèxics per a inferir una actitud, una predisposició, unes intencions i preveure com continuarà el text.

Àrea d'expressió

Expressió oral

1. És capaç d'expressar-se espontàniament i amb fluïdesa, i de dirigir i estructurar el discurs d'acord amb la situació. Pot utilitzar la llengua de manera flexible i eficaç amb finalitats socials i professionals, i amb una entonació adequada. Pot formular, de manera precisa, idees i opinions i relacionar hàbilment la seua contribució al discurs amb la dels altres interlocutors.
2. Pot fer exposicions clares i ben estructurades sobre temes complexos, i desenrotllar i confirmar els seus punts de vista amb idees complementàries, justificacions i exemples adequats.
3. Pot participar d'una manera cooperativa en tot tipus de textos conversacionals, fins i tot en els d'àmbit formal com ara tertúlies i debats.
4. Pot mantindre de manera consistent un alt grau de correcció gramatical; els errors són escassos, difícils de detectar i generalment els recorda i els corregix quan es produeixen.

5. S'expressa sense limitacions importants: les seues intervencions tenen un orde lògic, tot i que poden no ser molt llargues, i té recursos suficients per a expressar clarament la intenció i el contingut del missatge, encara que pot tindre alguna dificultat puntual d'estructura o de coherència relacionats amb el lligam entre les parts del discurs.

Expressió escrita

1. És capaç d'expressar-se mitjançant textos clars i amb l'adequació, la coherència i la cohesió apropiades, i de desenrotllar el seu punt de vista amb una certa extensió, sobre una gamma àmplia de temes. Pot escriure sobre temes complexos en cartes, assajos o informes, i subratllar-ne els aspectes que considere més importants. Pot seleccionar l'estil apropiat en funció del lector a qui van dirigits els seus textos.
2. Pot escriure textos descriptius i narratius de ficció clars, detallats i ben construïts (amb un estil segur, personal i natural adequat al lector a qui van dirigits), i pot exposar per escrit, clarament i de manera ben estructurada, un tema complex i subratllar-ne les idees principals.
3. Pot escriure argumentacions, de caràcter no especialitzat, relacionades amb l'àmbit privat, laboral o acadèmic; i pot exposar i defensar d'una manera extensa el seu punt de vista amb l'ajuda d'arguments secundaris, de justificacions i d'exemples pertinents.
4. Pot escriure cartes que transmeten diferents graus d'emoció, subratllar el que considera important d'esdeveniments o experiències i fer comentaris sobre les notícies i els punts de vista del destinatari.
5. Pot prendre apunts detallats durant una conferència sobre temes de la seua especialitat, i transcriure la informació d'una manera tan precisa i fidel a l'original que podrien fer-ne ús altres persones.
6. Pot resumir amb precisió textos expositius i argumentatius llargs i exigents, i pot distingir la informació de l'opinió.
7. Pot utilitzar circumloquis i paràfrasis per a dissimular les llacunes de lèxic i d'estructura, i pot evitar una dificultat i reformular el que vol dir sense interrompre del tot el discurs.

Àrea de pragmàtica i d'interacció

1. Pot ajustar el que diu i la manera de dir-ho a la situació i al destinatari, i adoptar el nivell de formalitat adequat a les circumstàncies.
2. Pot produir un discurs clar, fluid i ben estructurat, que demostra un ús controlat d'estructures organitzatives, connectors i mecanismes de cohesió.
3. Pot qualificar amb precisió opinions i afirmacions en termes de certesa o incertesa, de creença o dubte, de probabilitat, etc.
4. Pot expressar-se amb convicció, de manera clara i educada, en un registre formal o informal, adequat a la situació i a les persones, i seguir el ritme de debats i participar-hi.
5. Pot utilitzar la llengua, oralment en societat o per escrit en la correspondència personal, amb flexibilitat i eficàcia, incloent-hi usos afectius, al·lusius o humorístics.
6. Pot mantindre fàcilment converses formals o informals, fins i tot sobre temes abstractes o complexos. Pot argumentar la seua postura amb un discurs convincent, responent amb fluïdesa i espontaneïtat a les preguntes, als comentaris i als contraarguments.
7. Pot comprendre de manera fiable instruccions detallades. Pot esbossar clarament una qüestió o un problema, especular sobre les causes i les conseqüències, i valorar els avantatges i els inconvenients dels diferents enfocaments.
8. Pot comprendre i intercanviar informacions complexes i opinions sobre una extensa gamma de temes generals o relacionats amb la seua professió.
9. Pot participar plenament en una entrevista, com a entrevistador o com a entrevistat, desenrotllar o valorar els punts discutits de manera fluida i sense cap ajuda, i utilitzar bé els marcadors conversacionals.
10. Identifica i és capaç d'utilitzar amb solvència i amb eficàcia les convencions pròpies d'una gamma àmplia de gèneres, tant expositius (manuals, conferències, exposicions orals, enciclopèdies temàtiques...) com argumentatius (articles d'opinió, assajos, debats...) com narratius (notícies, narracions audiovisuals...), pertanyents als àmbits formals més habituals de la vida pública (periodístic, acadèmic, jurídic...).

Àrea d'estructures lingüístiques

1. Domina un repertori lingüístic ampli que li permet expressar clarament i sense restriccions el que vol dir, superar fàcilment els buits mitjançant circumloquis, i usar expressions idiomàtiques i mots col·loquials, encara que pot cometre, de tant en tant, alguns errors de vocabulari no significatius.
 - a) Utilitza el vocabulari amb una precisió lèxica remarcable i pot inserir en el discurs expressions idiomàtiques.
 - b) Té un domini acceptable dels conceptes bàsics de terminologia i coneix els criteris utilitzats per a la fixació del lèxic especialitzat d'ús general.
2. Coneix les relacions semàntiques bàsiques, incloent-hi les que permeten cohesionar lèxicament el text i altres relacions pragmàtiques (substitucions, pressuposicions, sobreentesos, inferències, ironia), i pot utilitzar estos mecanismes sense limitacions importants en la comunicació oral i escrita.
3. Manté constantment un grau elevat de correcció que s'ajusta a la normativa gramatical; els errors són escassos i difícils de detectar:
 - a) Pot variar l'entonació i la corba melòdica de l'oració correctament a fi d'expressar matisos subtils de significat, i és capaç d'aplicar els criteris de pronunciació propis dels registres formals.
 - b) Domina les normes d'ús avançades dels signes ortogràfics i és capaç d'utilitzar-les amb naturalitat, incloent-hi les excepcions a les regles generals. Domina les regles d'ús dels signes diacrítics auxiliars (l'accentuació gràfica: accent en paraules compostes i derivades, paraules que presenten dubtes a causa de la posició de la síl·laba tònica, paraules amb interferències fonètiques d'altres llengües...; l'apostrofació i els fenòmens de fonètica sintàctica: elisions i sinalefes, neutralitzacions, emmudiments i sonoritzacions; l'apostrofació de les sigles; el guionet). Usa correctament les abreviacions, les sigles, els símbols i els acrònims més generals. Coneix i és capaç de corregir les dificultats relacionades amb les regles avançades de l'ortografia dels sons consonàntics.

- c) Domina la morfologia nominal i verbal adequada als contextos formals, i evita els casos d'interferència morfològica impropis de la llengua estàndard general. Coneix les dificultats que presenta la morfologia del nom i de l'adjectiu i pot solucionar-les amb relativa facilitat. Usa la morfologia verbal pròpia de les varietats formals del valencià i de l'estàndard (verbs irregulars, verbs purs i incoatius, formes velaritzades i no velaritzades, formes irregulars dels participis i gerundis, formes de l'imperatiu, dobles formes verbals alternatives).
 - d) Domina els usos i les funcions sintàctiques de les diverses categories gramaticals, i sap aplicar-los amb naturalitat i precisió, adequant-los a la llengua formal general. Domina els usos de tots els determinants, les preposicions, els relatius, els interrogatius i els exclamatius, les conjuncions, els adverbis, els pronoms personals (els pronoms febles i les combinacions binàries), els verbs i les perífrasis verbals.
4. És capaç de produir textos ben construïts (adequats, coherents i ben cohesionats) i d'aplicar regles complexes de cohesió textual, tant lèxica com gramatical. I a més, la connectivitat i la divisió del text per paràgrafs, així com l'ús dels signes de puntuació, són els que requerix el propòsit comunicatiu.

Àrea de sociolingüística

1. Pot utilitzar la llengua de manera flexible i efectiva en les relacions socials, incloent-hi els usos emocionals, fins i tot en formes de tractament afectuoses o despectives.
2. Pot usar i seleccionar formes de tractament oficial (*Molt Honorable, Excel·lentíssim Senyor...*) i familiar (*bonica, rei...*), ja que reconeix l'estatus dels interlocutors o destinataris i el grau de proximitat de les relacions.
3. És capaç de reconèixer un ampli repertori de refranys (*de moliner mudaràs, però de lladre no t'escaparàs...*) i d'expressions idiomàtiques, col·loquials o familiars. Pot entendre productes audiovisuals (pel·lícules, programes de televisió...) i en suports diversos (grafits, eslògans publicitaris, cartells...), que utilitzen un grau considerable d'estes expressions, i pot apreciar els canvis de registre.

4. Coneix indicadors lingüístics d'origen sociocultural o de procedència geogràfica, està familiaritzat amb trets dialectals propis de les principals varietats geogràfiques del sistema lingüístic i pot entendre converses amb una presència considerable d'expressions típiques dels anomenats argots.

Àrea de coneixements socioculturals

1. Té un coneixement notable del marc sociocultural i de la realitat física valenciana, cosa que li permet participar amb naturalitat en la major part de les pràctiques socials de la vida quotidiana, del món professional i de l'àmbit cultural i acadèmic:
 - a) Coneix els elements més representatius i emblemàtics de la nostra comunitat (llocs, institucions, persones, objectes, esdeveniments, actes i textos), la qual cosa li permet relacionar-se amb naturalitat en els àmbits personals, públic, professional i educatiu.
 - b) És capaç d'identificar les dades més rellevants de l'entorn cultural valencià, tant les manifestacions de la cultura popular tradicional com les tendències de la cultura de massa i de les cultures especialitzades (música, arquitectura popular, art...).
 - c) Té uns coneixements generals sobre els corrents literaris i els principals autors, que li permeten gaudir de la lectura de les obres més representatives i li proporcionen les dades necessàries per a contextualitzar-les i valorar-les adequadament.
 - d) Té un coneixement avançat del marc geogràfic i de geografia humana (comarques, capitals, rius, muntanyes...), dels orígens i la formació de les llengües romàniques i de les principals etapes d'història de la llengua, i és conscient de la situació social de la llengua en els diversos àmbits de relació (legislació, administració, mitjans de comunicació, educació...).
2. És capaç d'utilitzar les seues habilitats pràctiques (les socials i les específiques de la vida quotidiana, les tècniques i professionals i les pròpies de l'oci) per a desenrotllar una sèrie d'estratègies o factors (motivacions, valors, creences, estils cognitius i trets de la personalitat) que li permeten mantindre actituds personals positives com a usuari o aprenent de la llengua.

3. És capaç de desenrotllar algunes habilitats bàsiques per a l'estudi de la llengua i algunes estratègies de descobriment i d'anàlisi, per a arribar a ser cada vegada més independent en l'aprenentatge i en l'ús del valencià.

continguts

A més dels continguts que es detallen a continuació, la persona que opte al certificat de grau mitjà haurà de demostrar el domini dels continguts exigits en els nivells anteriors.

Elocució i fonologia

1. Vocals en contacte: elisions i altres fenòmens de fonètica sintàctica. Emmudiments.
2. Adequació de la pronúncia a la normativa sobre elocució estàndard, evitant els casos de relaxació fonètica impròpies dels àmbits formals (**sat mil, *nyervi, *dixar, *fogir, *aulorar*).
3. Geminacions, emmudiments i contactes consonàntics. Sonoritzacions, neutralitzacions, sensibilitzacions i altres fenòmens de fonètica sintàctica.
4. Pronunciació de paraules evitant el desplaçament accentual impropï de l'elocució formal (*diòptria, atmosfera, estudia, període*).
5. Discriminació entre sons consonàntics sords i sonors (*rosa/rossa; casar/caçar; posar, colze, metge/metxa*).
6. Pronunciació que evite les assimilacions, les dissimilacions i les metàtesis no recomanables en àmbits formals de la llengua (*ganivet, frare, seixanta, gener, processó, ametla, cridar*).
7. Pronunciació que evite la supressió o l'addició de sons impropis de l'àmbit formal (*paciència, vesprada, parlàvem, premi*).
8. Pronunciació que evite la modificació de consonants contrària a les normes d'elocució formal de la llengua (*distingir, trajecte, literatura, qualsevol, qualitat*).
9. Pronúncia que evite la iodització de la /λ/.

Normativa ortogràfica

Alfabet i grafies vocàliques

Espectura de les vocals en les paraules amb un cert grau de dificultat ortogràfica: alternances vocàliques entre veus patrimonials i els corresponents pseudoderivats d'ús general (*món/mundial, homenet/humà, corba/curvilini*); ortografia vocàlica contrastiva amb la d'altres llengües (*avorrir-se, afaitar, metre, línia*); paraules que col·loquialment es pronuncien amb vocal diferent (*cobert, obrir, poguera, seixanta, queixal*), etc.

Separació de frases i paraules

1. Espectura de les paraules compostes o derivades juntes, separades o amb guionet, segons les normes ortogràfiques (*benestar, mal humor, malacostumar, un no res, café teatre, el no-res, Sud-àfrica*).
2. Modificacions de la forma dels pronoms febles en els canvis de posició davant/darrere del verb.

Síl·laba, diftong i hiat

1. Separació de paraules per síl·labes tenint en compte tots els dígrafs i les geminacions (*in-nocent, set-mana, cot-na*).
2. Separació d'elements d'una paraula composta (*ben-estar, des-aire, vos-altres*).

Accentuació gràfica. Accent diacrític. Dièresi

1. Accentuació de les paraules compostes i derivades (*físicoquímic, útilment, sud-americà, pèl-roig*).
2. Espectura de l'accent obert i tancat segons la norma ortogràfica, incloent-hi les excepcions a les regles generals i les paraules que presenten més dubtes ortogràfics (*préstec, estómac, refós*).
3. Accentuació de paraules d'ús general en la llengua formal que solen presentar dubtes a causa de la posició de la síl·laba tònica (*acne, atmosfera, ciclop, etiop, diòptria, miop, monòlit, timpà*).
4. Ús de l'accent diacrític (*móra/mora; ós/os; vénen/venen*), incloent-hi els casos de flexió i derivació (*món/mons; sòl/subsòl*).
5. Espectura de la dièresi, incloent-hi les excepcions i l'estalvi de la dièresi.

L'apòstrof, la contracció i el guionet

1. Apostrofació de l'article i les seues excepcions (*la una en punt, la ira, la eme, l'11*).
2. Apostrofació de sigles i acrònims (*l'IVAM, la IBM*).
3. Apostrofació i contracció de l'article personal *el* i *en* (*Me'n vaig a cal Pere; Llocnou d'en Fenollet*).
4. Escriptura del guionet en els seus usos diversos (*nord-oest, despús-ahir, Vila-real, barba-serrat; portar-la, vestiu-les; bum-bum, xino-xano*), i casos en què no s'escriu el guionet (*subsecretari, infraroig, hispanoamericana*).

Les oclusives

1. Escriptura de les oclusives en posició final de síl·laba (*apte, cabdill, cognom, dissabte, sobte, substitució; mag, zig-zag*).
2. Escriptura de les oclusives en posició final de paraula, evitant la vocal de suport (*absurd, immund*) i tenint en compte terminacions com ara *-etud, -itud* (*quietud, solitud*), *-leg* (*diàleg, psicòleg*) i la resta d'excepcions a la regla general.
3. Escriptura d'homòfons i parònims diversos (*quan/quant; tan/tant; ordenant/ordenand; multiplicant/multiplicand; cub/cup*).

La bilabial **b** i la labiodental **v**

1. Domini de les regles avançades de l'ortografia de les grafies *b/v*: usos contrastius amb altres llengües (*arribar, treballar, covard, rebentar, trobar, gravar, llavi, immòbil, rebolcar, trèvol*); usos excepcionals (*tramvia, circumval·lar*); etc.
2. Escriptura d'homòfons, parònims i diverses paraules que es poden confondre (*abans/avanç; baca/vaca; probable/provable; abís/avís; hibernar/hivernar*).

Les nasals

1. Domini de les regles avançades de l'ortografia de les nasals: *n* o *m* davant de *f* i *r* (*enfadar, àmfora, Enric, somriure*); *n* i *m* en posició final (*tron, orangutan, betum*); usos diferents dels d'altres llengües (*simfonia, Alemanya, canó, impremta*); escriptura dels grups *mpt, mpc, mt, nt, mn* (*assumpte, exempció, compte/comte/conte, condemnar*); etc.
2. Escriptura d'homòfons i parònims diversos (*amb/em, també/tan bé*).

Les palatals

1. Domini de les regles avançades de l'ortografia de les palatals: escriptura dels verbs acabats en *-tjar* i en *-jar* (*hostatjar, marejar*); ortografia excepcional de *j* + *e* (*injecció, injectable, jeroglífic*); ús dels diversos valors de la grafia *x*, incloent-hi els no palatals (*taxa, examen*) i l'ortografia de la *x* amb so fricatiu a l'inici de paraules (*Xàtiva, Xàbia, Xaló, Xixona; xerografia, xilòfon*); etc.
2. Ús de les grafies palatals i oclusives evitant confusions (*distingir, burgés*).

Les alveolars

1. Domini de les regles avançades de l'ortografia de les alveolars: verbs acabats en *-issar, -isar, -itzar* (*acarnissar, matisar, polititzar*); usos de la grafia *tz* (*Natzaret*); usos excepcionals de la *z* (*espermatozoide, trapezi*); paraules en vocal + *si* (*oasi, tesi, crisi*); arabismes (*tassa, safrà*); flexió de les paraules acabades en *-s* (*pis, pisos; arcabús, arcabussos; obés, obesos*); grafies dels cultismes (*decisió*, terminacions *-gressió, -pressió* i *-missió...*); compostos i derivats amb *s/ss* (*aerosol, pressentir, asèptic, assenyalar*), etc.
2. Escriptura distintiva d'homòfons (*cessió, sessió; cent, sent; cella, sella*) i parònims amb grafies alveolars (*casa, caça; braça, brasa; cinc, zinc; abraçar, abrasar; zona, sona; peces, peses; desolar, dessolar*).

Les laterals

1. Domini de les regles avançades de l'ortografia de les consonants laterals: *l·l* en paraules començades per *al-*, *col-*, *il-*, *mil-*, *sil-* + *l* (*al·legoria, col·lecció, il·legal, mil·lèsim, síl·laba*) i en les acabades en *-el·la, -il·la* (*mortadel·la, til·la*); derivació amb *l·l* de paraules amb *l* o *ll* (*metàl·lic, mol·lície, cristal·lí*); cultismes amb *l* inicial (*labial, laboral, lingüista*); cultismes amb *l·l* (*cèl·lula, cal·ligrafia, paral·lelogram*), etc.
2. Distinció ortogràfica de parelles de paraules com ara *vila/vil·la*.

Les ròtiques

Domini de les regles avançades de l'ortografia de les consonants ròtiques: les grafies *r, rr* en paraules compostes (*mata-rates, grecoromà, trirrem, Vila-real*) i darrere de prefix (*arítmia, autoretrat, coreferent, prerrogativa*); usos diferents dels d'altres llengües

(*brusa, frare, escorta*); *r* medial muda del verb *prendre* i derivats (*comprendre*) i d'altres casos (*cerndre, dimarts, marbre*); cultismes (*derogar*), etc.

La grafia *h*

1. Domini de les regles avançades de l'ortografia de la grafia *h*: usos diferents dels d'altres llengües (*coet, orxata, truà, harmonia, subhasta*); la grafia *h* en els cultismes (*hèlix, hemorràgia, híbrid, hídic*), etc.
2. Distinció ortogràfica de parelles de paraules (*ala* ≠ *hala*; *aprendre* ≠ *aprehendre*; *hom* ≠ *om*; *ostatge* ≠ *hostatge*).

Les abreviacions, les sigles i els acrònims

1. Ús correcte d'abreviacions, símbols i sigles d'ús general en els àmbits públics.
2. Escriptura de xifres, magnituds i quantitats en lletra o en número segons el context.

Les majúscules i les minúscules

Ús de la minúscula en dies de la setmana, mesos, estacions de l'any, gentilicis, monedes i en l'article dels topònims propis o adaptats (*el Pinós, la Vall d'Albaida, l'Havana*; però *El Escorial, Le Havre*).

La puntuació

Domini de les regles avançades d'ús dels signes de puntuació: puntuació adequada de les oracions compostes; casos en què no hi ha correspondència entre les pauses de l'entonació i l'ús del signe de puntuació; signes per a introduir incisos i la seua gradació; omissió de la coma entre el subjecte i el predicat, etc.

Morfologia i sintaxi

El substantiu i l'adjectiu: gènere i nombre

Adequació de la forma de substantius i adjectius a la llengua formal i a l'estàndard: correcció ortogràfica en la flexió del gènere i nombre (*postís, postissa; narcís, narcisos; mul, mula; nul, nul·la*); assignació de gènere gramatical als substantius d'ús general en la varietat formal de la llengua, evitant la interferència morfològica (*el costum, el compte, el corrent; la calor, una dita, la icona*); substantius de doble gènere amb significat diferent que són d'ús general en la varietat formal de la llengua (*canal, capital, còlera, coma, fi, llum, orde, pudor, son, vall*); ús dels epicens (*cadernera mascle, cadernera femella*); adjectius variables i invariables, incloent-hi els que presenten una forma única en el singular i doble forma de plural (*feliç, feliços, felices*), els que presenten dos formes de singular i una de plural (*alumne, alumna, alumnes*), i els que contrasten amb el castellà (*verd, verda; rude*); noms amb doble forma de plural (*discs/discos, trists/tristos, texts/textos, disigs/desitjos, homes/hòmens*); plurals gràfics (*els apèndixs, les falçs, qualssevol*); substantius i adjectius invariables en nombre (*llapis, cactus, plebs, dilluns, torcamans; isòsceles*); els *pluralia tantum* (*les ulleres, els escacs, els antípodes*); usos contrastius quant al nombre amb el castellà (*bon dia, bon Nadal, el parafang, amb escreix, el gratacel, els diners, les tovalles, les postres*); adjectius amb terminacions en hiat o en diftong creixent (*promiscu, promíscua; ambigu, ambigua*); etc.

Els articles definits

1. Les possibles solucions formals a l'article neutre (*el millor que pots fer, el que dius*).
2. Determinació del substantiu (*l'un i l'altre. Ens veurem dilluns. Parar taula*).

Els possessius

1. Ús de les formes àtones menys habituals dels possessius en les relacions de parentiu (*mes cosines, mos pares*).
2. Ús de les formes àtones en els tractaments (*ses majestats, vostra excel·lència*).
3. Col·locació de les formes plenes dels possessius segons la funció (*És el teu equip. L'equip seu ha guanyat*).

4. Estalvi del possessiu en els usos abusius (*Es menja les seues ungles. Prenga el seu tiquet*).

Els díctics

Funcions dels demostratius: determinants, pronoms o adverbis (*Eixe problema el vaig resoldre; aquell altre, no. No parleu d'allò. Ací el tinc*).

Els numerals

1. Ús coherent de les diverses formes dels numerals cardinals i de la concordança amb el substantiu que modifiquen. El cardinal *u/un*. Escriptura dels numerals en xifra o en lletres (*la pàgina 5; el 2 de març; 22,5; El pressupost és de tres milions d'euros. Ho has fet mil vegades*).
2. Ús coherent de les diverses formes dels numerals ordinals. Ordinals escrits amb xifres romanes (*VI, sext; XI, onze*). Els cardinals usats com a ordinals i les perífrasis amb este valor.
3. Flexió de gènere dels numerals multiplicatius: ús variable i ús invariable. Les perífrasis equivalents als multiplicatius (*quatre vegades més ric*).
4. Ús dels numerals col·lectius més habituals.

Els quantitatius

1. Expressió de la quantitat mitjançant fraseologia i locucions quantitatives genuïnes (*Com més treballem millor. Com a màxim. Si més no. A tot estirar*). L'expressió de la quantitat aproximada (*prop de, vora*) i la quantitat comparada.
2. La concordança dels quantitatius variables i l'ús de la preposició partitiva *de* en els quantitatius (*Fa molt de fred. No tinc gens de gana. No era gens fàcil. Tinc molta gana*).
3. Precisió en l'ús dels quantitatius *bastant, prou; tan, tant* (*Ha menjat bastant, però no prou. Tant de bo. Hi ha tant de treball. És tan agradable. Està tan lluny*).
4. Valoració d'altres quantitatius, com ara *força*.

Els indefinits

1. Valoració i ús dels indefinits: quantificadors nominals i pronoms, amb valor universal, existencial i negatiu.
2. Precisió en l'ús dels indefinits i adequació de la forma a la funció exercida (*qualsevol, qualssevol; qualsevulla, qualssevulla; ambdós; un, u; cada un, cada u, cadascun, cadascú; algun, algú; ningun, ningú; altre, un altre, l'altre; cert, un cert*). Els diversos valors del quantificador nominal *tot* (amb numeral, topònim, gerundi, adjectiu, adverbi). L'ús de les preposicions amb els indefinits: la preposició partitiva *de* (*res de transcendent*) i altres estructures fraseològiques (*res a fer*).
3. Solucions als usos impropis dels indefinits (*Ho hem fet unes quantes/diverses vegades. Des de fa uns quants anys. Els altres es quedaren. Ens atengué la propietària mateix*).
4. Valoració de l'ús dels indefinits negatius en frases interrogatives i condicionals.

Les preposicions

1. Precisió en l'ús de les preposicions tòniques i àtones, així com en l'ús de les locucions prepositives (*llevat, malgrat, mitjançant, tocant, com a, contra de, a força de, a través de, al llarg de, arran de, d'acord amb, en contra de, en virtut de, en vista de, amb vista a, de por de, pel que fa a, referent a*); adequació de l'ús de les preposicions *cap* i *cap a*, *fins* i *fins a*, *com* i *com a*; les preposicions *per* i *per a*; preposicions que introduïxen complements verbals (CD, CI, CRV, CCLloc, CCTemps); preposicions *en* i *al* en la construcció temporal d'infinitiu (*En arribar a casa va dinar*); usos diversos de les preposicions *a*, *de*, *en* i *amb*; etc.
2. Solucions als usos impropis de les preposicions: la preposició *a* davant de CD (*Has vist el mestre. Crida a tots*); la preposició *de* davant d'infinitiu amb valor condicional; alternatives als usos no genuïns (*Alacant, 2 de febrer. Menjava a poc a poc*); les preposicions que expressen relacions espacials (*Em trobe sota o davall d'un arbre. Viu enfront de l'ajuntament*); etc.
3. Elisió i canvi de les preposicions àtones: davant d'oracions d'infinitiu i davant de la conjunció *que*.

Els relatius, els interrogatius i els exclamatius

1. Precisió en l'ús formal dels pronoms relatius (*que, què, qui, el qual, quan, com, on*): construccions de relatiu amb preposició i sense; usos adequats de la combinació preposició + article + *que* (*Ho he llegit en el diari de hui i en el que vaig comprar ahir*); limitació de l'ús d'alguns relatius (*qui* en oracions explicatives sense preposició, *el qual* en oracions especificatives sense preposició, *què* i *qui* darrere de preposició tònica); la repetició de l'antecedent; les construccions de relatiu possessiu (*El gos la correfja del qual és roja és meu*); les construccions de relatiu quan l'antecedent és tota una oració anterior (*No menjava mai fruita, la qual cosa no el beneficiava*); *qui* i *que* en les oracions substantives.
2. Classificació de les oracions subordinades de relatiu: substantives (*Els qui firmen vindran. Va fer el que havia dit*); adverbials (*He tornat d'on m'havies enviat*) i adjectives (*Les taronges que he comprat estan bones*); adjectives especificatives i explicatives (*Els mestres que treballen en el segon pis no assistiran a la reunió. Els mestres, que treballen en el segon pis, no assistiran a la reunió*).
3. Ús de construccions sintètiques formals, en lloc de les construccions analítiques informals que amplien els usos del relatiu *que*.
4. Precisió en l'ús dels exclamatius: funcions de *quin, quant, que* i *com*; la construcció *quin* + substantiu + *més* + adjectiu; oracions amb el relatiu *que* que completen les oracions exclamatives (*Que bé que ho fas!*).

Les conjuncions

1. Precisió en l'ús de les conjuncions i de les locucions conjuntives, i presentació d'alternatives als usos que són impropis de la llengua formal: distinció entre *per què*, *perquè* i *per a què* (*Per què no has vingut? Perquè estava malalt. Els motius per què ho he fet. No arribi a entendre el perquè. Per a què vols el got?*); caiguda de la preposició davant de la conjunció *que* (*Estic content que vingues*); usos formals de les conjuncions causals i consecutives (*Ha suspès, ~~dones~~ perquè no havia estudiat*); la conjunció adversativa *sinó* i la condicional *si* + *no* (*No has de parlar amb este advocat ~~sinó~~ amb l'altre*); les locucions conjuntives condicionals (*~~De no ser~~ Si no fóra pare ho comprendria. T'ho diré ~~sempre i quan~~ sempre que et comprometes a callar. ~~Amb tal que~~ Amb la condició que parles estic content. ~~Com~~ Si no aprofes, no vindràs de viatge*); els adverbis connectius i la connexió textual; etc.

2. Connectivitat oracional per mitjà de les diverses classes de paraules que l'exercixen: conjuncions, locucions conjuntives i adverbis connectius.

Els adverbis

1. Precisió en l'ús dels adverbis i de les locucions adverbials, i presentació d'alternatives als usos que són impropis de la llengua formal: adverbis i locucions adverbials de manera (la coordinació dels adverbis acabats en *-ment*: *Ho va fer ràpidament i eficaçment. La magnitud s'ha determinat teòricament i experimentalment*); adverbis i locucions adverbials de lloc (precisió en l'ús de *baix*, *davall* i *sota*; el triple grau dels adverbis demostratius; l'expressió de la posició i del moviment; solucions als usos no genuïns o poc formals); adverbis i locucions adverbials de temps (l'expressió de la dixi temporal); adverbis i locucions adverbials de quantitat (precisió en l'ús de *només*, *no més*, *sols*, *solament*, *a soles*); adverbis i locucions modals, d'afirmació i de negació (mode verbal exigít per l'adverbi *potser*; l'adverbi *no* amb paraules negatives); adverbis textuais (connectors distributius i lògics –d'addició, de contrast, de reformulació, de conseqüència, etc.).
2. Ús dels adverbis *enlloc*, *força*, *dempeus*, *corrents*, *adesiara*, *tothora*, *manco*, *enjorn* o *d'hora*, *sota*, *l'endemà*.
3. Ús de les locucions adverbials pròpies i generals de la llengua formal.
4. Valoració de les funcions dels adverbis: adverbis de predicat, adverbis oracionals i adverbis textuais. Valoració de la forma dels adverbis: adverbis en *-ment*, adjectius habilitats com a adverbis, locucions adverbials (paronímia i lexicalització de les locucions adverbials: *aleshores*, *a les hores*; *ahora*, *a l'hora*; *enlaira*, *en l'aire*; *potser*, *pot ser*; *sobretot*, *sobre tot*; *enlloc*, *en lloc*; *només*, *no més*).

Els pronoms personals: tòpics i febles

1. Expressió adequada de la dixi social i les formes de cortesia: el pronom vós.
2. Ús restringit dels pronoms personals forts de tercera persona *ell*, *ella*, *ells*, *elles* amb les entitats inanimades (*Cal llegir eixos llibres perquè ~~ells~~ els llibres són la clau. Sobre els temes actuals, ja veurem qui ~~s'ocupa d'ells~~ se n'ocupa. Té paciència i ~~confia en ella~~ hi confia. He comprat tres productes nous i ~~podem recórrer a ells~~ als quals podem recórrer*).

3. Ús dels pronoms febles en funció de complement del nom (*Valora el preu del pis; en valora el preu*); de subjecte (*D'avions? N'arriben cada dia*); de complement circumstancial (*Parla malament; hi parla. Va a peu; hi va*); de complement de règim verbal (*Parlaven de música; en parlaven. Es dedicava a passejar; s'hi dedicava*).
4. Combinacions binàries de pronoms febles, adequant-los a la funció sintàctica, a la morfologia i a l'ortografia gramaticals (*Agarreu-los-els. Se la compra. Agarra'ls-la. Me la regalaràs? Me l'han deixada. Se vos escapa. Li la deixarà. Deixa-li'n*).
5. Precisió en l'ús dels pronoms febles quant a la forma i a la funció: ús de la forma plena del pronom se davant dels verbs començats per [s] (*Se situaren al meu costat. Demà se celebra el triomf*); ús dels pronoms *en* i *hi* quan són gramaticalment necessaris (*No es va presentar a l'examen, i ara ~~es~~ se'n penedix. En vols més. No hi havia ningú*); adequació de l'ús dels pronoms que fan funció de CD i de CI (*No ~~hi~~ el vaig conèixer*); ús de les combinacions genuïnes de CI + CD (*~~S'he~~ Li ho vaig regalar ahir*); usos pleonàstics admesos i no admesos (*~~N'hi ha~~ Hi ha molta aigua. A la teua germana li parlaran clar*); usos lexicalitzats dels pronoms febles *en* i *hi*, sense valor sintàctic (*Me'n vaig al futbol. Vine-te'n a ma casa. Hi ha una porta oberta. Quasi no s'hi veu. En tinc prou amb una salutació*); concordança del participi de les formes compostes del verb amb els pronoms acusatius de tercera persona; etc.

Els verbs

1. Ús dels valors bàsics dels temps d'indicatiu i de subjuntiu: propietat en l'ús dels temps verbals, tant de les oracions principals com de les oracions subordinades que en depenen, tant en els verbs que remeten al temps de l'enunciació com en els que ho fan als temps de l'enunciat; propietat en l'ús bàsic dels verbs segons el règim sintàctic (verbs transitius i intransitius, verbs pronominals i no pronominals).
2. Ús de l'imperatiu dels verbs propi de la varietat formal de la llengua, incloent-hi els verbs irregulars: les formes de 2a persona i 1a persona del plural; les ordes referides a la 3a persona singular i plural; les ordes negatives.
3. Ús adequat de les formes no personals del verb, d'acord amb els usos formals de la llengua: restricció de la substantivització dels infinitius; evitació de l'ús agramatical de l'infinitiu amb valor imperatiu (*~~No fumar~~ No fumeu*); usos del gerundi admesos

i usos no admesos (*Va començar parlant de l'oratge. Va caure un bac ~~trencant-se~~ i es va trencar la cama*).

4. Ús de la morfologia verbal adequada als contextos formals: verbs irregulars poc usuals però propis de la llengua formal general (*complaure, cruixir, escopir, fondre, imprimir, jaure, lluir, moldre, morir, oir, romandre, rostir*); doble conjugació dels verbs que admeten el model pur i incoatiu (*llog, llegix*); valoració i reconeixement del polimorfisme verbal i de l'adequació o no de cada forma a la normativa gramatical (*canto = cante*, però **Hui ell passege*); dobles formes verbals alternatives (passat simple i passat perifràstic, *vas/vares, càpia/càpiga*); adopció de la conjugació de cada verb, evitant els canvis de paradigma impropis de la llengua formal (*garantir, telefonar, traïr, rebre, percebre, florir*), incloent-hi els verbs acabats en les terminacions *-metre, -córrer, -fondre, -batre, -rompre, -cloure*; davant de doble forma amb velar i sense en els verbs de la 2a i 3a conjugació, preferència per les formes verbals sense velaritzar, que són les pròpies de les varietats formals del valencià i de l'estàndard, en el present d'indicatiu, el present de subjuntiu i l'imperatiu (*dorm, perd, sent, cull, dorma, perda, apareixeu*); formes irregulars dels participis (*confós, detingut, distret, exclòs*) i dels gerundis (*bevent, traient/traent, estenent*).
5. Ús de les perífrasis verbals de probabilitat i d'imminència.

Lèxic i semàntica

1. El vocabulari formal general de:
Els esports: els llocs i els equipaments. El turisme. Els mitjans de comunicació. La publicitat. Els successos. Les arts: el cine, el teatre, les arts plàstiques, etc. El medi ambient. La ciència i la tecnologia. La societat i el govern. Els problemes socials.
2. Expressions idiomàtiques i enunciats fraseològics d'ús freqüent: frases fetes, locucions i refranys.
3. Precisió lèxica. Interferències lèxiques. Distinció entre barbarismes, neologismes i vulgarismes.
4. Paraules patrimonials i cultismes.
5. Polisèmia. Sinonímia i geosinònims. Falsos sinònims.
6. Creació lèxica: derivació, composició i metaforització.
7. Reculls lèxics (diccionaris, vocabularis, nomenclàtors, índexs temàtics).
8. Reformulacions i nominalitzacions (en discurs acadèmic i periodístic).
9. Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència i de sentit.
10. Denotació i connotació. Usos lèxics figurats: comparació, metàfora, metonímia, sinècdoque...
11. Onomatopeies.
12. Registres i varietats lingüístiques: històrica, geogràfica, social i funcional.

estructura de la prova

Àrea i subàrea		Tipus de prova	Valor (%)
1. Àrea de comprensió	1a. Comprensió oral	No hi ha prova específica.	10%
	1b. Comprensió lectora	Llegir un text i respondre diverses qüestions de dos o més opcions (mínim 10 preguntes): textuais, de contingut, de derivació, de síntesi o de sinonímia.	
2. Àrea d'estructures lingüístiques		Contestar un qüestionari de 60 ítems tipus test, amb tres alternatives, de les quals només una és correcta. a) Lèxic i semàntica (15 qüestions). b) Morfologia i sintaxi (30 qüestions). c) Normativa ortogràfica (15 qüestions).	30%
3. Àrea d'expressió escrita		Redactar un text formal d'un mínim de 200 paraules. Fer un dictat d'unes 100 paraules.	30%
4. Àrea d'expressió i interacció oral		Llegir en veu alta un text, fer una exposició oral sobre la lectura i interactuar amb una altra persona.	30%

La prova té una duració de 2:45 hores.

Per a superar l'examen cal obtenir un mínim del 60% sobre la puntuació total. Cada prova està dividida en quatre àrees, i cada una té caràcter eliminatori. En les àrees de comprensió, estructures lingüístiques i expressió escrita, s'exigix una puntuació mínima del 40% en dos àrees qualssevol i del 30% en l'altra. En l'àrea d'expressió i interacció oral la puntuació mínima és del 60%.

prova i criteris de correcció

Àrea de comprensió

Llija el text següent i marque la resposta més adequada per a cada enunciat.

ELS ORÍGENS DE LA CERVESA

Les diferents fonts d'informació no es posen d'acord sobre quin ha sigut el verdader origen de la cervesa. Els arqueòlegs han determinat que ja es coneixia fa 6.000 anys. Com molts altres descobriments, la primera cervesa va ser fabricada de manera accidental i casual. A Sumer, quan intentaven fer pa i els grans de blat germinaven, el resultat era que el que havia de ser pa s'havia dividit en una mescla amb una part sòlida i una altra de líquida. A partir de la part líquida d'esta mescla, que descobriren que tenia un sabor agradable, es van començar a elaborar les primeres cerveses. Però altres fonts indiquen que la cervesa té el seu origen en la necessitat de guardar el gra dels primers agricultors, els quals es van adonar que la combinació de diferents tipus de cereals mòlts, posats en un recipient i exposats a una temperatura ambient, produïa una beguda alcohòlica. Per a millorar el gust del producte resultant dels grans fermentats, senzillament hi van afegir aigua.

Més tard, els egipcis van difondre molt esta beguda. A Egipte va ser considerada com una beguda dels déus, i es deia que la cervesa va ser un dels presents amb què la deessa Isis volgué ajudar la humanitat. Els egipcis van introduir nous ingredients per a millorar-ne el color i l'aroma; de manera que van descobrir primerament la malta, i després hi afegiren safrà i mel. També a Roma, el nom llatí reflectia la relació de la cervesa amb els déus: en honor a la seua deessa de l'agricultura, Ceres, la cervesa va rebre el nom de *cerevisia*, del qual prové la paraula que designa en valencià esta beguda. Ara bé, el poble romà no tenia molt bona consideració per la gent que bevia cervesa, ja que era la beguda dels més pobres, que no es podien permetre el vi. Per contra, entre els pobles del nord d'Europa la cervesa tenia un gran prestigi i servia per a celebrar les festes familiars, les festes religioses i, sobretot, les victòries sobre els enemics.

D'altra banda, ja en l'antiguitat es podien diferenciar dos tipus de cerveses segons el color: la clara i la fosca, depenent del cereal utilitzat. La primera tenia un sabor fluix i dolç, mentres que l'altra tenia una textura i un sabor més forts. Però aquelles cerveses distaven molt de les actuals: en les cerveses antigues el sabor era més dolç, eren més espesses i nutritives, no feien bromera i tenien impureses, per la qual cosa es bevien amb una canya especialment dissenyada amb un filtre. Al llarg del temps, per a millorar el gust i el que es denomina el cos de la cervesa, a la composició inicial es van anar introduint diferents plantes aromàtiques i altres ingredients. En el segle XIII se n'hi va introduir un que és el que més ha contribuït al sabor de la cervesa actual: el llúpul, una planta que, a banda del sabor i l'aroma que dóna a la beguda, hi aporta propietats antisèptiques i estabilitat.

Tot i que la majoria de la gent segurament atribuiria la cervesa més antiga d'Europa a algun país del nord, no és així: les restes més antigues d'esta beguda en territori europeu s'han localitzat a Aitona (Catalunya), les quals han sigut datades en un període de temps situat entre els anys 1100 i 1000 aC, quasi 500 anys abans de les primeres restes trobades a Alemanya. D'altra banda, la primera fàbrica de què es té notícia a Espanya es va instal·lar en el segle XVI, a iniciativa de l'emperador Carles I, al monestir extremeny de Yuste.

- 1 ☐ V ☐ F Els sumeris començaren a elaborar cervesa mesclant un element sòlid i un altre de líquid que extreien del blat germinat que usaven per a fer pa.
- 2 ☐ V ☐ F Al principi, perquè el sabor fóra més agradable, s'afegia aigua a la beguda elaborada amb cereals molts fermentats.
- 3 ☐ V ☐ F Les impureses de les cerveses antigues les feien menys dolces que les actuals.

4 La cervesa no tenia massa prestigi en l'antiga Roma perquè...

- a) era la beguda dels qui no es podien comprar vi.
- b) deien que havia sigut un regal de la deessa Isis al poble d'Egipte.
- c) els pobles del nord d'Europa, enemics dels romans, en bevien per a celebrar les victòries.

5 Les cerveses antigues diferien de les actuals perquè...

- a) no n'hi havia de tants tipus diferents com en l'actualitat, i les cerveses fosques tenien un sabor més fluix.
- b) encara que la gent ja coneixia les canyes de cervesa, antigament s'utilitzava un filtre.
- c) tenien impureses, i eren més espesses i més dolces que les actuals.

6 A Europa, les restes més antigues de cervesa...

- a) tenen més de 3.000 anys i s'han trobat a Catalunya.
- b) són les d'Aitona, que estan datades entre els segles x i xi.
- c) les va importar l'emperador Carles I des d'Alemanya, per tal de posar en marxa la seua fàbrica de Yuste.

7 Entre els ingredients que, al llarg del temps, s'han introduït en l'elaboració de la cervesa hi ha hagut...

- a) diverses plantes aromàtiques, pa, aigua i mel.
- b) blat, aigua, safrà, mel, bromera i llúpol.
- c) aigua, safrà, mel i una planta anomenada llúpol.

8 Quina locució conjuntiva pot substituir “tot i que” (“Tot i que la majoria de la gent segurament atribuiria...”, 4t paràgraf)?

- a) atès que
- b) malgrat que
- c) posat que

9 Quin paràgraf presenta dos punts de vista diferents i oposats sobre un mateix aspecte?

- a) El primer paràgraf.
- b) El segon paràgraf.
- c) El quart paràgraf.

10 Quin resum sintetitza millor el contingut del text?

- a) El descobriment de la cervesa va ser casual. Unes fonts el situen a Sumer en el líquid procedent dels grans de blat germinats usats en l'elaboració del pa, mentre que unes altres fonts el veuen en la fermentació del gra emmagatzemat pels primers agricultors. Mentre que a Egipte es considerava d'origen diví i se'n va millorar el color i l'aroma, a Roma no tenia massa prestigi perquè era la beguda dels més pobres. En canvi, en els pobles del nord d'Europa era la beguda de les celebracions.

Quant a l'elaboració, des de l'antiguitat es coneixen dos tipus de cervesa, la clara i la fosca. L'evolució posterior ha afegit diversos ingredients, entre els quals cal destacar el llúpul, que han anat millorant-ne el color, el sabor i la textura, fins a arribar a la cervesa actual.

A Europa, les restes més antigues daten entre el 1100 i el 1000 aC i s'han trobat en unes excavacions a Catalunya.

- b) El descobriment de la cervesa va ser casual. Unes fonts el situen a Sumer en la mescla resultant de la fermentació del blat per a fer pa, i unes altres, en el resultat dels cereals germinats que guardaven els primers agricultors. A Egipte i a Roma es considerava d'origen diví, però mentre que els egipcis la valoraren positivament, entre els pobles del nord d'Europa i els romans no tingué massa prestigi perquè era la beguda dels més pobres.

En l'antiguitat ja es coneixien els dos tipus de cervesa actuals, la clara i la fosca, més dolces, fluides i nutritives que les actuals. Posteriorment s'hi introduïren diferents ingredients, com per exemple el llúpul, que han anat millorant-ne el sabor i la textura. A Europa, les restes més antigues es trobaren entre l'any 1100 i el 1000 aC a Catalunya.

- c) El descobriment de la cervesa va ser casual. Unes fonts el situen a Sumer en el líquid resultant de la germinació de grans de blat per a fer pa i, unes altres, en la fermentació del gra emmagatzemat pels primers agricultors. En l'antic Egipte i a Roma, així com en els pobles del nord d'Europa, el seu origen s'atribuïa als déus i, per tant, el seu consum tenia una bona consideració.

En l'antiguitat ja es diferenciaven la cervesa clara, amb un sabor fluix i dolç, i la fosca, més espessa, nutritiva i amb impureses. Amb el pas del temps, la cervesa anà millorant amb la introducció del llúpul i altres plantes aromàtiques i ingredients.

A Europa, les primeres restes de la cervesa es trobaren a Catalunya, i foren datades entre el 1100 i el 1000 aC, mentre que les que més tard es trobaren a Alemanya es dataren 500 anys després.

Criteris de correcció de l'àrea de comprensió (10%)

Les respostes errònies descompten de les encertades. Cada resposta correcta es valora amb un punt. En les preguntes amb tres opcions de resposta (a, b, c), cada error descompta **0,3** punts i, en el cas de les preguntes amb només dos opcions (V/F), cada error descompta **0,6** punts. Les preguntes no contestades no descompten.

Àrea d'estructures lingüístiques

Marque en cada qüestió l'opció més adequada per a completar la frase o per a contestar la pregunta en un registre formal.

Lèxic i semàntica

- 11 Què significa l'expressió "lligar-se bé les espadenyes"?
 - a) Preparar-se per a una situació difícil.
 - b) Despreocupar-se.
 - c) Comprometre's amb algú.
- 12 Què significa l'expressió "comes ajudeu-me"?
 - a) Anar relaxadament.
 - b) Ajudar-se d'unes crosses per a caminar.
 - c) Fugir corrents.
- 13 Volem fer un _____ per la Mediterrània, i ja hem reservat _____ exterior del barco.
 - a) creuer / una cabina
 - b) crucer / una cambra
 - c) creuer / un camarot
- 14 Què és un cadafal?
 - a) Una mesura antiga.
 - b) Un frau fiscal.
 - c) Una plataforma elevada.
- 15 _____ va estar pendent de les persones més majors durant _____.
 - a) La safata / l'aterratge
 - b) L'hostessa / l'aterratge
 - c) L'asafata / l'aterrissatge
- 16 Des _____, el president observava les reaccions de l'entrenador _____.
 - a) del palco / en el banquet
 - b) de la llotja / en la banqueta
 - c) de la grada / en el banquillo
- 17 Què significa l'expressió "a tort i a dret"?
 - a) De manera indirecta.
 - b) Pertot arreu.
 - c) Sense reflexionar.

18 Què significa l'expressió "ser flors i violes"?

- a) Ser el protagonista d'un esdeveniment.
- b) Ser cosa fàcil i agradable.
- c) Ser la musa de la primavera.

19 _____ de neu atemorí els esquiadors.

- a) L'allut
- b) L'avalanxa
- c) L'allau

20 Quina és la paraula que no té el mateix significat que les altres dos?

- a) despullar
- b) esplugar
- c) desvestir

21 Què és un rampell?

- a) Un desig sobtat i passatger.
- b) Les pedres o blocs que formen el límit de la vorera del carrer.
- c) Una llum viva que només dura un instant.

22 He arreplegat un _____ de la ciutat en _____ de l'hotel.

- a) plànol / el mostrador
- b) planell / el taulell
- c) plan / l'aparador

23 Ha d'abandonar _____ perquè li ha arribat una orde de _____.

- a) la vivenda / desnonament
- b) l'habitatge / deshauci
- c) la casa / deshauciamment

24 La destrucció de la capa _____ sembla un fet innegable.

- a) d'ozonus
- b) d'ozon
- c) d'ozó

25 Què significa el verb "baratar"?

- a) espatllar
- b) canviar
- c) baixar el preu

Morfologia i sintaxi

- 26 _____-vos prompte el café perquè, _____, es refredarà.
- a) Beveu / si no
 - b) Begueu / si no
 - c) Beveu / sinó
- 27 Li ha _____ molt que ella no arribara _____ acordada.
- a) dolgut / a l'hora
 - b) dolt / alhora
 - c) dolgut / aleshores
- 28 _____ vullga alguna cosa _____ ha de demanar-la.
- a) Qui / només
 - b) El qui / no més
 - c) El que / no més
- 29 _____ amb la bicicleta este cap de setmana.
- a) Potser isca
 - b) Pot ser que isca
 - c) Pot ser eixiré
- 30 No _____ mai de tirar el fem al contenidor!
- a) s'en recorda
 - b) se'n recorda
 - c) es recorda
- 31 El director va donar un regal a _____ dels assistents a la reunió.
- a) cadascú
 - b) cada un
 - c) cada u
- 32 _____ dimarts va a classe d'italià, però _____ dimarts passat no hi va anar.
- a) El / Ø
 - b) El / el
 - c) Els / el

- 33** Les pacients han de prendre les pastilles a les deu; no _____ repartisques encara.
- a) els les
 - b) se les
 - c) les les
- 34** _____ va ploure tant, _____ desbordaments de rius i moltes carreteres tallades.
- a) Posat que / va haver
 - b) Com que / hi va haver
 - c) Donat que / hagueren
- 35** Els desperfectes de l'accident han sigut pocs i la companyia asseguradora _____.
- a) s'hi farà càrrec
 - b) es farà càrrec d'ells
 - c) se'n farà càrrec
- 36** A la mare, li diré que no vindràs, però _____ comentaré demà.
- a) li ho
 - b) s'ho
 - c) li'l
- 37** El presumpte atracador, _____ estaven interrogant, s'afonava a poc a poc.
- a) al qui
 - b) al que
 - c) al qual
- 38** El corredor _____ Marta preguntava és el que ha arribat primer a la meta.
- a) per qui
 - b) que
 - c) pel que
- 39** Els vicis _____ s'ha proposat lluitar són la peresa i el tabac.
- a) contra els quals
 - b) contra els que
 - c) contra què

- 40 La situació creada _____ la crisi ha fet augmentar la desocupació.**
 a) arrel de
 b) a rel de
 c) arran de
- 41 Construiran _____ per als jubilats.**
 a) una llar nova
 b) un llar nou
 c) un allar nou
- 42 S'ha comprat tres llibres; dos _____ són per a regalar.**
 a) dels mateixos
 b) ne
 c) dels quals
- 43 L'any que ve _____ a viure a la platja.**
 a) anem a traslladar-nos
 b) ens traslladarem
 c) vam traslladar-nos
- 44 _____ acabar els estudis et _____ un lloc de treball.**
 a) En / garanteisen
 b) A l' / garantitzen
 c) En / garantixen
- 45 Se n'ha anat a viure a l'estranger, però ens visitarà per _____.**
 a) Tot Sants
 b) Tots Sants
 c) Tots els Sants
- 46 L'any passat _____ Pasqua _____ els cirerers.**
 a) per / floriren
 b) en / floreixeren
 c) a / floresqueren
- 47 El granger ha _____ en una cistella els ous que han _____ les gallines.**
 a) posat / post
 b) posat / posat
 c) ficat / pongut

- 48** Este armari sempre ha _____ bé, però _____
que ha plogut tant fa olor de florit.
- a) olut / desde
 - b) olt / des de
 - c) olgut / des
- 49** _____ és que va vindre _____ va poder.
- a) La veritat / tan ràpid com
 - b) Lo cert / com més ràpid
 - c) Allò cert / el més ràpid que
- 50** Pren-te el desdejuni, perquè _____ agarrar l'autobús
de les 8:00 h.
- a) deus d'
 - b) has d'
 - c) tens que
- 51** La màquina _____ per a poder obrir la carretera al
trànsit.
- a) llevaneus feia tots els possibles
 - b) llevaneu feia tots els possibles
 - c) llevaneus feia tot el possible
- 52** _____ els vostres pares i _____ -los.
- a) Complaeu / obeïu
 - b) Complagueu / obeïu
 - c) Complagau / obeiu
- 53** Va estudiar _____ sis mesos a Oxford, _____
li va permetre perfeccionar l'anglès.
- a) per / el qual
 - b) durant / i això
 - c) Ø / el que
- 54** Ens presentarà _____ seu amic dissabte _____
la nit.
- a) el / en
 - b) el / a
 - c) al / per

- 55** Era tan tímid i tenia _____ pudor que ni tan sols dirigia _____ salut als companys.
- a) tanta / el
 - b) tant de / el
 - c) tant / la

Normativa ortogràfica

- 56** És un _____ tirar tants _____ pel carrer.
- a) disbarat / coets
 - b) disparat / cohets
 - c) disbarat / cuets
- 57** És una persona _____ disposta que sempre està _____ per a fer un favor.
- a) tant / a punt
 - b) tan / a punt
 - c) tan / apunt
- 58** Ja ha fet la reserva del viatge a _____.
- a) Natzaret i Betlem
 - b) Nazaret i Betlem
 - c) Nasaret i Betlén
- 59** La _____ econòmica perdurarà durant un temps.
- a) recesió
 - b) rescissió
 - c) recessió
- 60** La pel·lícula es va estrenar en _____ XI Festival de Cine _____ Huelva.
- a) el / de
 - b) el / d'
 - c) l' / de
- 61** En la _____ de l'estudi hi havia un globus _____.
- a) penombra / terraqui
 - b) penombra / terraqüi
 - c) penumbra / terraqüi

62 Quina és la frase que està ben escrita?

- a) L'avió, que procedix de los Angeles, aterrarà a les 22:30 hores a l'aeroport de La Havana.
- b) L'avió, que procedix de Los Angeles, aterrarà a les 22:30 hores a l'aeroport de l'Havana.
- c) L'avió, que procedeix d'Els Àngels, aterrarà a les 22:30 hores al aeroport de La Habana.

63 Quina paraula està ben separada sil·làbicament?

- a) su/ba/li/men/ta/ci/ó
- b) en/tre/creu/ar
- c) des/a/ten/dre

64 El biòleg _____ tenia la pell molt _____.

- a) molecular / pàlida
- b) mol·lecular / pàl·lida
- c) molecular / pàl·lida

65 Era una _____.

- a) escaramusa innocent
- b) escaramussa innocent
- c) escaramusa ignoscent

66 Les declaracions del ministre han provocat una _____.

- a) crisi governamental
- b) crisis guvernemental
- c) crisi gubernamental

67 La senyora que duia un gos lligat amb _____ va començar a _____.

- a) correja / esternudar
- b) correja / estarnudar
- c) corretja / esternudar

68 L'_____ és una _____ que s'ha de valorar molt.

- a) honestedat / virtut
- b) honestitat / virtut
- c) honestedat / virtud

69 És un _____ en Informàtica.

- a) enginyer titolat
- b) enginyer titulat
- c) inginyer titolat

70 Es casaren primer pel _____ i, després, pel catòlic.

- a) ritus ortodoxe
- b) rite ortodox
- c) ritu ortodox

Criteris de correcció de l'àrea d'estructures lingüístiques (30%)

Cada pregunta d'esta àrea presenta tres opcions de resposta (a, b, c), i només n'hi ha una de correcta.

Cada resposta encertada es valora amb un punt. En canvi, cada error descompta **0,3** punts. Les preguntes no contestades no descompten.

Àrea d'expressió escrita

Dictat

La travessa és un vell camí romà // que puja des del poble fins a la coronació del coll; // és aquell un pintoresc indret, // però resulta un poc trist i solitari. // Per aquell camí de ferradura és per on pujava, // una vesprada de tardor, un homenet animós, esvelt, // amb una bufanda al coll perquè feia fred. // Tenia una quarantena d'anys i devia el malnom al seu nas prominent, // que li donava molta personalitat. // Bon home també ho era, de veritat; // però tenia molt arrelats dos vicis: // el primer, una desgavellada passió per la cacera; // l'altre, que bevia vi immoderadament, sobretot els dissabtes...

Redacció

Trie una de les dos propostes següents (mínim de 200 paraules).

- a) Escriga una carta a l'alcalde de la seua localitat amb una proposta de mesures per a fer una ciutat ecològicament més sostenible.
- b) Escriga un article d'opinió en què expose i argumente la seua opinió sobre la necessitat de disposar de bones instal·lacions per a practicar esports.

Criteris de correcció de l'àrea d'expressió escrita (20%)

Redacció (mínim 200 paraules) (80 punts)

Adequació, coherència i cohesió

Les redaccions han de ser pròpies i complir les propietats mínimes d'adequació i coherència, així com redactar-se en el moment de la prova. Quan una redacció infringeix de manera greu algun dels requisits anteriors, per exemple, quan no tracte en absolut d'un dels dos temes proposats o quan l'examinand actue fraudulentament, tindran una puntuació global, en els dos apartats de la redacció, de **0** punts.

Adequació

El text aconseguix el propòsit comunicatiu, s'ajusta a la finalitat i a la situació comunicativa, es respecta el grau de formalitat de la situació i es tria la varietat lingüística i el registre que exigeix el context (fins a **5** punts).

Coherència

La informació expressada s'ajusta quant a quantitat, qualitat i rellevància al que demana el text, i, a més, les idees s'exposen d'una manera clara i ordenada, i responen a una estructura entenedora de la qual es poden extraure fàcilment unes idees principals i unes altres de secundàries (fins a **5** punts).

Cohesió gramatical

El text conté els elements lingüístics apropiats i està ben articulat: fa un bon ús de la connexió textual, del manteniment de les referències (connectors i marcadors discursius, signes de puntuació, temps verbals, pronomes, articles, demostratius, possessius, etc.), dels procediments de condensació i d'ampliació de la informació (nominalitzacions, reformulacions, incisos, etc.) i, si cal, dels procediments de modalització, d'impersonalització i de citació (fins a **5** punts).

Cohesió lèxica

El lèxic triat és l'apropiat per a la bona construcció del text; la selecció de les paraules s'ha fet amb criteris de precisió, varietat i eliminació de repeticions innecessàries, i, a més, ha utilitzat mecanismes de referència, com ara la sinonímia, l'antonímia o les relacions entre els termes d'un mateix camp semàntic, per a fer més ric el significat del text (fins a **5** punts).

Extensió i presentació (Els punts es descompten del total de l'apartat.)

Les redaccions que no arriben a 150 paraules tindran una puntuació global, en els dos apartats, de **0** punts, però s'han de corregir.

Si en tenen entre 150 i 200, es descompten fins a **10** punts del total de l'apartat.

La presentació, claredat i netedat, descompta fins a **5** punts del total de l'apartat.

L'escrit ha de quedar complet i arredonit. El text s'ha de corregir sencer.

Correcció: morfologia i sintaxi, lèxic i normativa ortogràfica (60 punts) (Cal tindre en compte els continguts del nivell.)

Es corregixen totes les paraules del text.

Es descompten **3** punts per cada error. Es compta un error per paraula. Cada dos errors d'accentos o dièresis descompten com un error. Si un error es repetix en la mateixa paraula, cada repetició descompta **1** punt, llevat dels errors repetits d'accentuació en què es descomptarà 1 punt cada dos errors.

Morfologia i sintaxi

Flexió nominal i adjectival; articles; demostratius; possessius; quantificadors: numerals, indefinits i quantitatius; pronoms personals forts i pronoms febles; relatius; interrogatius i exclamatius; preposicions; adverbis; conjuncions; interjeccions; flexió verbal i perífrasis.

Lèxic

Lèxic i fraseologia. Interferències lingüístiques (barbarismes).

Normativa ortogràfica

Ajuntar mots quan s'han de separar o viceversa. Separació de paraules. Separació sil·làbica a final de línia. Guionet. Apostrofació i contracció. Consonantisme i vocalisme. Accentuació i dièresi. Paraules inintel·ligibles.

Dictat (al voltant de 100 paraules) (20 punts)

Es descompten **2** punts per cada error. Es compta un error per paraula. Els errors repetits no descompten.

Correcció

Paraules no escrites o canviades. Grafies ambigües. Separació de paraules. Separació sil·làbica a final de línia. Guionet. Consonantisme i vocalisme. Apostrofació i contracció. Accentuació i dièresi.

Àrea d'expressió i interacció oral

L'examinand triarà una de les dos lectures que li presentaran i la llegirà en veu alta. Després farà una breu exposició sobre el text o el seu tema, que pot haver preparat prèviament, i acabarà la intervenció mantenint una conversa amb els examinadors, en la qual li faran preguntes sobre el tema de la lectura.

LECTURA, EXPOSICIÓ ORAL I CONVERSA

EL GPS I LA NASA

El GPS, un aparell que permet localitzar amb precisió un objecte en qualsevol lloc del planeta, ha sigut elegit com l'avanç més important aconseguït per la NASA en les observacions de la Terra. El segon lloc l'ocupa el sistema per a diagnosticar la reducció de la capa d'ozó, i el tercer, els avanços en els pronòstics meteorològics aconseguits amb la informació dels satèl·lits, que ara permeten determinar l'estat de l'oratge en qualsevol lloc del món amb una setmana d'anticipació.

Però la localització precisa d'un objecte no és només el gran mèrit del GPS, que s'ha fet realment popular i, a poc a poc, s'ha convertit en un integrant habitual de l'equip de l'automòbil i en una funció més dels programes de telefonia mòbil, sinó que també té beneficis addicionals per a la ciència, perquè pot ubicar els moviments de les plaques tectòniques, registrar l'augment dels nivells marins i, sobretot, fer que la navegació aèria siga molt més segura.

Els experts havien considerat com a guanyador segur el GPS, però no van preveure que el nou coneixement adquirit per la NASA respecte a la capa d'ozó superaria altres avanços més espectaculars, per exemple els sistemes de detecció del calfament de la Terra, del desplaçament de les masses de gel polars o de l'augment del nivell marí.

En la conversa, els examinadors poden formular-li preguntes com les següents:

Preguntes per a la interacció

Té alguna experiència en l'ús del GPS? Creu que és un aparell útil?

És una tecnologia assequible per a totes les butxaques?

Fins a quin punt el GPS és fiable?

El GPS està destinat a convertir-se en un altre dels aparells imprescindibles de la vida moderna? En este sentit, és comparable amb altres aparells ja existents?

A més de l'ajuda en la conducció, coneix altres aplicacions del GPS?

Hi ha algun avanç tecnològic que li agradaria arribar a conèixer en un futur?

Criteris de correcció de l'àrea d'expressió oral (30%)

Lectura	
Llig amb fluïdesa i de manera expressiva i amb el ritme i la velocitat adequats, amb una bona entonació i una pronunciació d'acord amb l'elocució estàndard. Els errors que pot cometre són aïllats o poc significatius (desplaçament de l'accent en paraules com ara <i>*període</i> per <i>període...</i> ; pronunciació incorrecta d'alguna paraula d'origen estranger: <i>*betxamel</i> per <i>beixamel...</i> ; alguna sonorització inadequada; etc.).	3
En conjunt, segmenta bé, però en algun paràgraf l'entonació és vacil·lant i fa pauses indegudes. Comet alguns errors puntuals significatius de pronunciació (obertura de les vocals; canvi de sons: <i>*afeïtar</i> per <i>afaitar</i> , <i>*distinguir</i> per <i>distingir...</i> ; supressió o afegiment de sons: <i>*juar</i> per <i>jugar</i> , <i>*llunt</i> per <i>lluny...</i> ; etc.).	2
No segmenta bé i fa una entonació defectuosa que afecta la comprensió de la lectura. Comet errors de pronunciació greus o sistemàtics: llig moltes grafies que no apareixen en el text, sovint desfigura sons, afig, omet o canvia mots, etc.	1-0

Intervenció oral: competències pragmàtiques

S'expressa de manera fluida, amb un orde lògic i amb un discurs cohesionat i adequat, encara que la intervenció no siga massa llarga. La intenció i el contingut del missatge són clars. Els recursos lingüístics són variats i adequats. Participa en la conversa amb espontaneïtat i sense esforç. Usa la llengua per a expressar opinions i sentiments i, fins i tot, funcions complexes com ara l'humor i la ironia. El discurs s'adequa, quant al grau de formalitat, a la situació comunicativa.	6-5
S'expressa de manera prou clara, tot i que les intervencions poden ser desordenades, poc cohesionades o un poc breus, o que no completen algunes de les idees iniciades. Els recursos lingüístics són suficients. Participa en la conversa de manera suficient i efectiva, encara que pot fer la impressió que ha de limitar el que vol dir i ha de modificar el discurs, de vegades amb un cert esforç. No acaba d'ajustar el discurs al grau de formalitat de la situació comunicativa.	4-3
Els recursos lingüístics són molt limitats i no és capaç de construir un discurs coherent i amb sentit. Les vacil·lacions i les interrupcions són contínues. No té recursos per a interactuar ni per a dir el que vol ni per a modificar el discurs. El grau de formalitat no s'adapta a les circumstàncies.	2-1-0

Intervenció oral: competències lingüístiques

Fonologia i elocució. Mostra una pronunciació i una entonació clares i naturals, i aplica els criteris d'elocució estàndard. Pot tindre algun error puntual i poc significatiu (**espèrit* per *esperit*, **proiecte* per *projecte*...).

Lèxic i semàntica. Utilitza un vocabulari ampli i precís sobre temes generals. El lèxic s'ajusta a la normativa i evita els barbarismes. Ocasionalment, quan el discurs és espontani i relaxat, pot usar alguns barbarismes o col·loquialismes aïllats habituals de la llengua informal (**pues*, **menos*, **casi*...).

Morfologia i sintaxi. Té un bon domini de les regles de la morfologia i de la sintaxi necessàries per a comunicar-se, ajustat a la correcció gramatical. Ocasionalment, quan el discurs és espontani i relaxat, pot presentar formes pròpies de la morfologia i la sintaxi col·loquials (ús incorrecte de formes verbals: **tingam*, **admitixen*...; omissió de pronoms; ús vacil·lant del *lo* neutre; preposició *a* davant del CD; etc.).

6-5

Fonologia i elocució. La pronúncia i l'entonació són acceptables, per bé que presenta alguns errors propis de la parla col·loquial informal o poc genuïna (caiguda vacil·lant o sistemàtica de la *d* intervocàlica, palatalització de la *l* inicial, obertura de les vocals, etc.).

Lèxic i semàntica. Presenta alguns buits lèxics que provoquen algunes vacil·lacions, però que no obstaculitzen la comunicació. Usa alguns barbarismes i col·loquialismes, encara que de vegades n'és conscient i intenta corregir-los.

Morfologia i sintaxi. La morfologia i la sintaxi no s'ajusten, en alguns aspectes, als usos del registre formal. Presenta alguns errors puntuals greus o algun de sistemàtic (ús incorrecte de pronoms febles: **dóna-li-lo*...; de perífrasis verbals: **tinc que*...; ús sistemàtic del *lo* neutre; etc.).

4-3

Fonologia i elocució. La pronúncia és defectuosa i presenta molts errors i vacil·lacions. Desfigura la fonètica genuïna.

Lèxic i semàntica. El vocabulari és pobre i insuficient. Abunden els barbarismes i els col·loquialismes i no hi ha cap indicatiu d'acostament a la llengua formal.

Morfologia i sintaxi. La morfologia i la sintaxi són clarament defectuoses i insuficients, amb molts errors greus de tot tipus.

2-1-0

SOLUCIONARI

ÀREA DE COMPRENSIÓ

Comprensió lectora

	V	F
1	V	☒
2	☒	F
3	V	☒

	A	B	C
4	☒	B	C
5	A	B	☒
6	☒	B	C
7	A	B	☒
8	A	☒	C
9	☒	B	C
10	☒	B	C

ÀREA D'ESTRUCTURES LINGÜÍSTIQUES

Lèxic i semàntica

	A	B	C
11	☒	B	C
12	A	B	☒
13	☒	B	C
14	A	B	☒
15	A	☒	C
16	A	☒	C
17	A	B	☒
18	A	☒	C
19	A	B	☒
20	A	☒	C
21	☒	B	C
22	☒	B	C
23	☒	B	C
24	A	B	☒
25	A	☒	C

Morfologia i sintaxi

	A	B	C
26	☒	B	C
27	☒	B	C
28	☒	B	C
29	A	☒	C
30	A	B	☒
31	A	☒	C
32	☒	B	C
33	☒	B	C
34	A	☒	C
35	A	B	☒
36	☒	B	C
37	A	B	☒
38	☒	B	C
39	☒	B	C
40	A	B	☒

Normativa ortogràfica

	A	B	C
56	☒	B	C
57	A	☒	C
58	☒	B	C
59	A	B	☒
60	A	B	☒
61	A	☒	C
62	A	☒	C
63	A	B	☒
64	A	B	☒
65	A	☒	C
66	☒	B	C
67	A	B	☒
68	☒	B	C
69	A	☒	C
70	A	B	☒

prova
grau superior

prova grau superior

objectiu general

La persona que opte a este certificat ha de ser capaç de comprendre sense esforç pràcticament tot el que llig o escolta. Ha de poder resumir informació procedent de diferents fonts orals o escrites, reconstruir fets i arguments, i presentar-los d'una manera coherent. Així mateix, ha de ser capaç d'expressar-se espontàniament, amb fluïdesa i precisió, distingint matisos subtils de significat fins i tot en les situacions més complexes.

objectius

Àrea de comprensió

Comprensió oral

1. És capaç de comprendre sense dificultat qualsevol altre parlant de la llengua i qualsevol tipus de parla, siga quin siga el ritme amb què s'articule, tant si es tracta de converses cara a cara com vehiculades a través de mitjans de comunicació, i encara que la velocitat de parla siga ràpida o que es parles amb un accent o una varietat lingüística diferent de la pròpia, tant formal com informal.
2. Pot seguir fàcilment interaccions complexes entre interlocutors hàbils en debats en grup, fins i tot quan es tracten temes especialitzats que siguin pròxims, o temes generals abstractes o complexos.
3. Pot seguir conferències o exposicions especialitzades, encara que hi apareguen expressions col·loquials, regionalismes o terminologia poc familiar.
4. Pot extraure informació precisa d'anuncis públics, fins i tot si són emesos amb un so distorsionat i de poca qualitat (per exemple, en una estació, un estadi, etc.), i pot comprendre una àmplia gamma de material enregistrat i retransmés, incloent-hi algun ús no estàndard, i identificar-hi detalls que evidencien actituds i relacions implícites entre els interlocutors.
5. És hàbil a l'hora d'utilitzar tant els indicis contextuais (implícatures) com gramaticals i lèxics (pressuposicions), a l'efecte d'inferir la informació implícita d'una conversa, com poden ser les actituds i les intencions dels parlants o determinats actes comunicatius complexos com ara la ironia.

Comprensió lectora

1. És capaç de comprendre i d'interpretar de manera crítica qualsevol forma de llenguatge escrit, incloent-hi textos, literaris o no literaris, abstractes i estructuralment complexos o rics en expressions col·loquials, com ara manuals, articles d'especialitat i obres literàries, i pot apreciar distincions subtils d'estil i el sentit tant implícit com explícit.
2. Pot resoldre qualsevol dubte de comprensió, causat per la complexitat del text, fent ús del diccionari o d'altres fonts d'informació disponibles.
3. Pot identificar ràpidament el contingut i la importància d'una notícia, d'un article o d'un reportatge sobre una àmplia gamma de temes generals, a fi de decidir si val la pena fer-ne una anàlisi més aprofundida, i pot localitzar, si cal, els detalls importants i les relacions precises entre les idees exposades en textos llargs i complexos.
4. Pot comprendre amb detall una àmplia gamma de textos que poden aparèixer en la vida social, professional o acadèmica, i identificar-hi detalls subtils que demostren actituds i opinions tant implícites com explícites.
5. Pot comprendre amb detall instruccions tècniques llargues i complexes; per exemple, per a utilitzar una màquina o dur a terme un procediment, tant si les instruccions estan relacionades amb la seua especialitat com si no ho estan.
6. Pot comprendre pel·lícules que presenten una quantitat considerable d'argot i d'expressions idiomàtiques.
7. És hàbil a l'hora d'utilitzar tant els indicis contextuals (implicatures) com gramaticals i lèxics (pressuposicions), a l'efecte d'inferir la informació implícita d'un text, com poden ser les actituds i les intencions dels locutors o determinats actes comunicatius complexos com ara la ironia.

Àrea d'expressió

Expressió oral

1. És capaç de produir oralment textos de diferent tipologia sense limitacions de cap tipus, de manera planera, fluida i ben estructurada, amb un discurs clar, amb un estil apropiat i eficaç, i amb una estructura lògica que ajude el destinatari a advertir els punts significatius i recordar-los. Així mateix, utilitza uns recursos lingüístics i discursius variats i adequats a cada situació comunicativa.
2. Pot fer exposicions clares, elaborades i ben construïdes, sobre temes complexos, d'una manera planera i fluida; desenrotllar i confirmar el punt de vista propi amb idees complementàries, justificacions i exemples, utilitzant l'entonació adequada per a transmetre matisos subtils de significat.
3. Pot presentar temes complexos amb seguretat davant d'un públic que desconeix el tema, i estructurar i adaptar l'exposició amb flexibilitat per a respondre a les necessitats d'esta audiència; té prou domini de les estratègies comunicatives per a fer front a preguntes difícils, fins i tot hostils.

Expressió escrita

1. Pot produir, de manera clara, plana i fluida, escrits complexos (informes, articles d'opinió, crítiques...), que presenten una argumentació o una apreciació crítica d'obres literàries, productes audiovisuals i projectes d'investigació, i és capaç de dotar els seus textos d'una estructura lògica, apropiada i eficaç, que ajuda el lector a trobar i recordar les idees importants. Pot escriure resums o ressenyes d'obres professionals o literàries.
2. És capaç d'escriure textos de formalitat alta en varietat estàndard, de caràcter no especialitzat i que requereixen una preparació prèvia notable: textos de l'àmbit periodístic (cartes al director d'un diari, articles d'opinió, col·laboracions a revistes...); correspondència formal a institucions, empreses...; textos escrits per a ser dits (discursos breus, parlaments en festes, reunions...), etc.
3. Pot prendre apunts detallats del que es diu en una conferència de manera tan acurada que estos puguin ser utilitzats per altres persones.
4. Pot resumir amb precisió la informació procedent de diferents fonts, reconstruir arguments i consideracions i presentar d'una

manera coherent el resultat general; és capaç de distingir la informació de l'opinió.

Àrea de pragmàtica i d'interacció

1. Pot participar sense esforç en tota classe de converses i discussions, i mostrar un bon ús d'expressions idiomàtiques i col·loquials. Pot expressar-se amb fluïdesa i transmetre matisos subtils de significat amb precisió. En cas de dificultat, pot fer marxa arrere, reestructurar el discurs i corregir-lo de manera que els altres interlocutors difícilment se n'adonen.
2. Pot crear un text coherent i cohesionat utilitzant d'una manera completa i adequada una varietat d'estructures organitzatives i una gamma àmplia de mecanismes de cohesió, integrant-hi subtemes, desenvolupant punts particulars i acabant amb una conclusió apropiada.
3. Pot expressar-se, detalladament i sense esforçar-se, amb un discurs natural i fluid. Així i tot, es pot detindre per a reflexionar sobre la paraula exacta que expressarà amb precisió el seu pensament o per a trobar un exemple apropiat que il·lustre l'explicació.
4. Pot expressar amb precisió matisos subtils de significat, utilitzant amb una correcció suficient un repertori ampli de procediments de modalització, des d'elements lèxics valoratius fins a recursos pragmàtics com la ironia o els canvis de registre, i pot insistir, diferenciar i eliminar l'ambigüitat.
5. Pot participar en un intercanvi comunicatiu de manera cooperativa seleccionant la informació, quant a la qualitat, a la quantitat i a la rellevància, i presentant esta informació de manera clara i ordenada. Així mateix, pot qualificar amb precisió opinions i afirmacions en termes de certesa o incertesa, de creença o dubte, de probabilitat, etc.
6. Pot conversar de manera còmoda i apropiada, sense limitacions lingüístiques, en qualsevol situació de la vida personal i social, estructurant el discurs i interactuant amb competència i fluïdesa, de la mateixa manera que ho faria un altre parlant competent.
7. Pot defensar la seua posició sobre qüestions complexes en reunions i converses formals, amb arguments articulats i persuasius.

8. És capaç d'utilitzar els indicis contextuais, gramaticals i lèxics per a inferir la informació implícita d'un text, com poden ser les actituds i les intencions dels locutors o determinats actes comunicatius complexos com ara la ironia.
9. És capaç d'aplicar el coneixement sobre l'estructura de la seqüència argumentativa i les característiques dels textos dialogats per a produir textos d'estes tipologies que complisquen el propòsit comunicatiu de manera eficaç (debats, tertúlies i converses espontànies, articles d'opinió, assajos...).

Àrea d'estructures lingüístiques

1. És capaç d'explotar, amb un domini exhaustiu i fiable, i sense manifestar cap tipus de limitació en el que vol dir, un repertori lingüístic molt ampli per a formular de manera precisa el seu pensament, insistent, diferenciant i eliminant l'ambigüitat, i ajustant els recursos expressius al grau de formalitat i a les exigències específiques d'una sèrie molt extensa de gèneres discursius.
2. S'expressa amb una precisió lèxica absoluta i utilitza amb consistència un vocabulari correcte i adequat. Domina un repertori lèxic molt ampli, que comprén expressions idiomàtiques i col·loquials, i demostra tindre consciència dels graus de connotació semàntica, així com de l'adequació a la formalitat del discurs i dels usos intencionats de canvi de registre.
3. Té una competència semàntica àmplia, no sols de la relativa al lèxic sinó també de la que transmeten els elements gramaticals i la perspectiva pragmàtica, la qual cosa es tradueix en una alta consciència i un bon domini de l'organització del significat.
4. Manté un domini gramatical constant sobre un llenguatge complex, fins i tot quan ha de desviar l'atenció cap a un altre punt (per exemple, quan planifica el que dirà o segueix les reaccions dels altres):
 - a) Té una pronunciació que li permet variar l'entonació i la corba melòdica de l'oració correctament, a fi d'expressar matisos subtils de significat, i pot utilitzar els criteris d'elocució en funció del context comunicatiu. Coneix els criteris d'elocució estàndard, tant del nivell estrictament fonètic com del nivell morfosintàctic, i

és capaç d'utilitzar adequadament, en les seues produccions, les formes pròpies de l'àmbit general i les formes de l'àmbit restringit en funció del context, del gènere textual i de les varietats funcionals pertinents (formals i informals).

- b) Domina els conceptes bàsics de fonètica i fonologia, del sistema vocàlic i del consonàntic, i és capaç d'interpretar la transcripció fonètica de paraules o expressions.
- c) Té un domini profund de la normativa ortogràfica, incloent-hi les excepcions i els casos de més dificultat, i escriu textos sense faltes d'ortografia. Coneix els criteris que s'utilitzen quan cal fer adaptacions fonètiques i gràfiques de les paraules estrangeres (préstecs). Domina l'ortografia de les grafies cultes.
- d) Coneix amb aprofundiment la morfologia nominal i verbal, incloent-hi els casos excepcionals, d'especial dificultat o més formals.
- e) Domina els usos i les funcions sintàctiques de les diverses categories gramaticals, com també una gran varietat d'estructures sintàctiques, i sap aplicar-ho amb precisió i adequació a la llengua formal general per tal d'organitzar les paraules en oracions ben construïdes gramaticalment. És capaç d'utilitzar sense restriccions, i amb una precisió quasi absoluta, les formes diverses dels determinants, dels pronoms, de les preposicions, de les conjuncions i dels adverbis. Té un domini complet dels processos de pronominalització, fins i tot dels usos més problemàtics des del punt de vista normatiu, i pot utilitzar estos coneixements en funció del context de comunicació, del gènere i del grau de formalitat de la situació. Pot utilitzar una àmplia gamma de recursos de composició oracional, amb un coneixement aprofundit dels usos dels relatius, de les conjuncions i de les locucions conjuntives, així com de la sintaxi verbal.

5. Té un coneixement exhaustiu de l'organització del significat dels textos, tant des del punt de vista de la coherència i l'estructura de la informació com des de la perspectiva de la cohesió i dels elements lingüístics que permeten la construcció

global del discurs. Té prou coneixements de gramàtica del text per a corregir les produccions pròpies, reparar les produccions alienes i garantir un estil adequat al propòsit dels gèneres expositius i argumentatius més emblemàtics.

Àrea de sociolingüística

1. Té un bon domini de les expressions de saviesa popular, és conscient dels nivells connotatius del significat, valora les implicacions sociolingüístiques i socioculturals quan altres parlants competents utilitzen la llengua, i sap reaccionar-hi adequadament.
2. Disposa d'un repertori ampli de refranys (*Qui té fam somia rotllos*), expressions idiomàtiques (*afluixar la mosca, anar a palpes*) i citacions corrents (*Al meu país la pluja no sap ploure; Conte contat, conte acabat*), i té un bon domini d'expressions de creences com ara els refranys sobre l'oratge (*Cel a borreguets, aigua a canterets*), d'actituds tipificades com a clixés (*La vergonya cria ronya*) i d'expressions que inclouen valoracions (*Això és bufar i fer ampolles*).
3. Té un bon domini dels diferents registres i d'expressions pròpies de graus de formalitat diversos, com ara el familiar o col·loquial (*Au, a fer faena!*), el solemne (*Es demana silenci a la sala*) i l'íntim (*Estàs a punt, rei?*).
4. Domina un ampli repertori d'indicadors lingüístics d'origen sociocultural, de procedència geogràfica o de grup professional, que inclouen:
 - a) El lèxic: *policia/bòfia* (variació social); *roig/vermell* (variació geogràfica); *esperit de vil/alcohol* (variació generacional).
 - b) La gramàtica: *parle/parlo* (variació geogràfica); *Quan vindràs a casa, et donaré el regal / Quan vingues a casa, et donaré el regal* (variació generacional).
 - c) La fonologia: */plorá/ /plorár/* (variació geogràfica).
 - d) Característiques de la veu (ritme, volum, etc.), aspectes paralingüístics i llenguatge corporal.

Àrea de coneixements socioculturals

1. Té un coneixement profund de la realitat sociocultural, de la història i del territori valencians i pot participar sense problemes en totes les pràctiques socials de la vida quotidiana, del món professional i de l'àmbit cultural valencians.
 - a) Coneix els elements més representatius de la Comunitat Valenciana (llocs, institucions, persones, objectes, esdeveniments, actes i textos), la qual cosa li permet relacionar-se de manera exitosa en els àmbits personal, públic, professional i educatiu.
 - b) És capaç d'identificar les dades més rellevants de l'entorn cultural valencià, tant les manifestacions de la cultura popular tradicional com les tendències de la cultura de masses i de les cultures especialitzades.
 - c) Té un coneixement avançat del marc de la geografia física i humana.
 - d) Té un coneixement avançat dels orígens i la formació de les llengües romàniques i de les principals etapes de la història de la llengua, i és conscient de la situació social de la llengua en els diversos àmbits de relació; té uns coneixements generals sobre els corrents literaris i sobre els principals autors, la qual cosa li permet gaudir de la lectura de les obres més representatives i li proporciona les dades necessàries per a contextualitzar-les i valorar-les adequadament.
 - e) És capaç de distingir els aspectes socioculturals més representatius de la nostra comunitat i de relacionar-los amb els d'altres comunitats.
2. És capaç d'utilitzar les seues habilitats pràctiques (les socials i les específiques de la vida quotidiana, les tècniques i les professionals, i les pròpies del temps lliure) per a desenrotllar una sèrie d'estratègies o factors (motivacions, valors, creences, estils cognitius i trets de la personalitat) que li permeten mantindre actituds personals positives com a usuari o aprenent de la llengua.
3. És capaç de desenrotllar habilitats per a l'estudi de la llengua i estratègies de descobriment i d'anàlisi que el fan independent en l'aprenentatge i en l'ús del valencià.

continguts

A més dels continguts que es detallen a continuació, la persona que opte al certificat de grau superior haurà de demostrar el domini dels continguts exigits en els nivells anteriors.

Elocució i fonologia

1. Coneixement aprofundit i aplicació dels criteris d'elocució estàndard, i valoració dels casos excepcionals, d'especial dificultat o més formals: enllaços sintàctics, casos especials amb sons consonàntics sonors (*examen, transistor*), etc.
2. Coneixement suficient de l'alfabet fonètic internacional (AFI) per a interpretar la transcripció fonètica de paraules aïllades i de frases.

Normativa ortogràfica

L'alfabet i les grafies vocàliques

Domini profund de la normativa ortogràfica sobre les vocals, incloent-hi les excepcions, les paraules amb més dificultat i les més formals:

- Els criteris aplicables als préstecs; escriptura de vocals *i/e* i *o/u* en pseudoderivats (*línia/alinear; doble/duplicar; full/fol·licular*).
- Ortografia de paraules amb dificultat vocàlica o que contrasten amb altres llengües (*arravatar, ciment, bambolina, sarbatana*).
- Escriptura de paraules amb *e* de suport i sense (*infraestructura, reescriure, hidroscòpia*); etc.

Separació de frases i paraules

Domini exhaustiu de la composició. Ús del guionet, escriptura junta o separada de paraules compostes i altres locucions (*filferro, fil d'aram, cotó en pèl, maldecap, mal de cap, sobretot, sobre tot*).

La síl·laba, el diftong, el triftong i el hiat

Domini complet de la separació de síl·labes en tot tipus de paraula (compostes, préstecs adaptats i no adaptats, etc.).

Accentuació gràfica. Accent diacrític. Dièresi

Coneixement aprofundit de la normativa sobre l'accentuació, incloent-hi les excepcions i els casos de més dificultat:

- Escriptura de paraules amb doble possibilitat d'accentuació a causa de la diferent posició de la síl·laba tònica (*càstig/castic; xofer/xòfer*).
- Accentuació de cultismes d'ús formal restringit que solen presentar alteracions en la posició de la síl·laba tònica (*alvèol, èczema, cotilèdon*).
- Escriptura de topònims i antropònims (*Kíev, Vladímir*).
- Ús coherent de l'accentuació de la e atenent al timbre vocàlic i la tradició ortogràfica (*anglès, anglès; conèixer, conèixer*).
- Escriptura de la dièresi en síl·laba àtona (*aïllar, helicoïdal*), en els verbs de complexitat especial de la 3a conjugació (*argüir, argüït, argüia*) i en altres casos problemàtics.
- Escriptura de parelles de paraules que es diferencien per la dièresi (*fluid/fluït; fruit/fruït; reina/reïna*); etc.

L'apòstrof, la contracció i el guionet

1. Casos especials de l'apòstrof (símbols, títols, topònims precedits de l'article, topònims estrangers, marques registrades).
2. Ús del guionet en préstecs, símbols i altres usos excepcionals (*α-naftol, àcid d-lisèrgic*).

Les oclusives

Domini profund de l'ortografia de les oclusives, incloent-hi les excepcions, les paraules amb més dificultat i les més formals:

- Escriptura correcta dels grups *cap-*, *prop-* (*capbussarse*, *proppassat*).
- Grups consonàntics cultes com ara *pn-*, *ps-*, *pt-*, *ts-* en inici de paraula (*pneumàtic*, *pterodàctil*, *ptolemaic*, *tsarista*) i de paraules amb dificultat (*tungsté*, *apotecma*, *babord*, *feldspat*, *molibdé*).
- Escriptura de les duplicacions gràfiques més complexes (*subbranquial*, *addició*, *accèssit*, *aflicció*, *suggestionar*, *sangglaçar*).
- Escriptura de les oclusives en préstecs, topònims i antropònims (*Carib*, *Eduard*, *grog* i *groc*; *Qatar*, *Iraq*; *pàrquing*, *màrqueting*; *judoka*, *karate*); etc.

La bilabial *b* i la labiodental *v*

Domini profund de l'ortografia de les grafies *b/v*, incloent-hi els pseudoderivats (*berruga/verrucària*; *avortar/abortiu*) i altres casos que presenten dificultat, com ara l'escriptura de topònims discrepants amb altres llengües (*Anvers*, *Nerbion*, *l'Havana*).

Les nasals

Coneixement aprofundit de l'ortografia de les nasals, incloent-hi l'escriptura dels grups *mm*, *nn*, *nm* i *mn* en els cultismes i en paraules d'especial complexitat ortogràfica (*primmirat*, *annal*, *bienni*, *tanmateix*, *enmig*, *escamnar*, *mnemotècnia*).

Les palatals

Domini ampli de l'ortografia de les palatals:

- Escriptura adequada de les palatals en tots els casos, fins i tot en els que presenten més dificultat ortogràfica.
- Les palatals en les paraules adaptades d'altres llengües (*haixix*, *Txaikovski*).
- Ús excepcional de *tx-* inicial (*Txad*).

Les alveolars

Coneixement aprofundit de l'ortografia de les alveolars:

- Cultismes i paraules d'especial complexitat ortogràfica (*Saragossa, èczema, Moçambic, Ignasi, sentinella, Ademús*).
- Les grafies alveolars en paraules compostes i derivades amb un prefix (*asimetria, contrasenya, transsiberià, pressentir*).
- Les grafies *tz* i *ts* (*zitzània, sotsobrar*); etc.

Les laterals

Domini ampli de l'ortografia de les laterals:

- Escriptura de *l* final en paraules amb una certa dificultat (*bonítol, cerebel, nínxol, cervo/cérvol*).
- Ús coherent de les grafies geminades *tl* i *tlh* (*butla/butlla, batle/batlle*); etc.

Les ròtiques

Paraules d'especial complexitat ortogràfica de les grafies *r* i *rr* (*sabre, eradicar, crebantar, ornitorinc, otorino*).

La grafia *h*

1. Ortografia de la *h* en préstecs (*hàrmster, handbol*) i en cultismes no molt usuals (*subtrahend, hidròfob, hexagonal, holograma*).
2. Ortografia de la *h* com a consonant velar aspirada en onomatopeies (*ha, ha, ha!*) i en estrangerismes (*hippy, Hollywood*). Altres sistemes de representació gràfica d'esta consonant (*Jerez, sikh, Khartum*).

Les abreviacions, les sigles i els acrònims

Escriptura d'abreviacions, símbols, sigles i acrònims d'abast local i internacional.

Les majúscules, les minúscules i els tipus de lletra

Normes de les majúscules, minúscules, versaleta, negreta i cursiva en noms de càrrecs, institucions, obres literàries, citacions bibliogràfiques, convencions i casos especials.

La puntuació

Domini de les regles avançades d'ús dels signes de puntuació.

Morfologia i sintaxi

El substantiu i l'adjectiu: gènere i nombre

Coneixement aprofundit de la morfologia de substantius i adjectius, i domini dels casos excepcionals, d'especial dificultat o més formals:

- Assignació de gènere gramatical als substantius d'acord amb l'ús preferent (*colom, rabosa*).
- Usos contrastius quant al gènere amb el castellà, tant en els substantius (*molta esplendor*) com en els adjectius (*una nau viking*).
- Substantius amb doble forma de gènere equivalents (*cistell, cistella; teulat, teulada; garrofer, garrofera*) i amb significat diferent (*ganivet, ganiveta; sac, saca; cove, cova; full, fulla; cuc, cuca; regle, regla; regne, regna; crit, crida*).
- Flexió de nombre en els antropònims (*els Borbons, els Borja, els Guitart*).
- Formació del plural de les paraules compostes i de les locucions nominals (*curtmetratges, cafés teatre, guàrdies civils, maldecaps, mals de cap*).
- Substantius de doble gènere amb significat diferent d'ús restringit (*clímax, cremallera, delta, paleta, post, planeta*).
- Usos contrastius quant al nombre amb el castellà en expressions d'ús restringit (*anar camps a través, Blancaneu, llevar l'àncora*); etc.

Els articles definits

1. Valoració i ús de l'article personal: morfologia, apostrofació i contracció (*Me'n vaig a cal Pere; Canet d'en Berenguer*).
2. Ús de l'article en les expressions que discrepen del castellà (*jugar a pilota, alçar el cap, anar a fira*).
3. Coneixement i valoració gramatical de les diverses formes dels articles definits (*lo pare, sa vall, es pi, es pares i es mares*).

Els possessius

1. Ús de les formes àtones en expressions lexicalitzades (*Cada terra fa sa guerra*).

2. Expressions que contrasten amb el castellà (*a càrrec seu, a gust teu*).
3. Valoració d'altres formes dels possessius: formes clàssiques (*mia, tua, sua*) i formes amb *v* (*meva, teva, seva*). Valoració i ús dels possessius molt formals *llur* i *llurs* (*Els mestres i llurs alumnes. Els directors i llur premi*).
4. Ús del pronom feble *en* i dels pronoms datius amb valor possessiu (*En coneixia l'origen. Li feia mal l'esquena*).

Els díctics

1. Col·locació del determinant demostratiu (*Aquella ciutat és preciosa. La pel·lícula aquella m'agrada*).
2. Estalvi dels usos abusius dels demostratius (*No s'ha parlat de poder ni si ~~este~~ és necessari*).
3. Valoració i ús coherent de la doble o la triple gradació en els díctics.
4. Ús d'altres determinants anafòrics (*el dit, el mencionat, l'esmentat, etc.*) i de la dixi temporal amb determinant + substantiu (*esta setmana, este mes*) i límits del seu ús (*engany*).

Els numerals

1. Lectura i escriptura de les fraccions.
2. Ús dels col·lectius (*una dotzena, dos centenars, un duo de trompetes, un lustre, una revista quinzenal, una iaia centenària*), incloent-hi els col·lectius tradicionals (*grossa, tern, qüern*).
3. Ús de construccions genuïnes enfront de les procedents d'altres llengües (*el primer de la classificació* i no **el número u de la classificació*).
4. Els prefixos cultes numerals *hemi-, semi-, mono-, bi-, tetra-* i les formes compostes (*quadrimestre*).

Els quantitatius

Coneixement aprofundit de la forma i la funció dels quantitatius:

- Els quantitatius i les unitats de quantitat tradicionals (*manco, quinzets, unces, sous, mesures*).
- Formes genuïnes i interferències del castellà (*No m'ha fet ~~cap~~ gens de gràcia*); etc.

Els indefinits

Coneixement aprofundit dels usos i les funcions gramaticals dels indefinits, i domini dels casos excepcionals, d'especial dificultat o molt formals:

- Usos propis de *cada* (*Té ~~cada cosa~~ unes coses. Cada dia vaig al mercat*).
- Els indefinits arcaics, poc usats o molt formals (*mant, quelcom, altri, hom, qualche, sengles*).
- Ús de *altre, un altre, l'altre* i *d'altre*; *tal* com a substitut d'un nom propi (*Ho va dir en tal i en tal altre*).
- Evitació dels usos poc genuïns dels indefinits i les interferències del castellà (*Es creu que és ~~algú~~ important. Tinc ~~alguna~~ un poc de pressa*); etc.

Les preposicions

Coneixement aprofundit dels usos i les funcions gramaticals de les preposicions, i domini dels casos excepcionals i d'especial dificultat:

- Ús de les preposicions *vers, envers, devers, ultra, via*, i de la locució prepositiva *a despit de*.
- Precisió en els usos particulars de cada preposició (*És diferent d'aquell. Fa gust de maduixa. Res a fer. Tenim un llapis negre i dos de blaus. Tothom portava menjar, però jo anava sense*).
- Usos excepcionals de les preposicions (*N'hi ha prou amb dir-li-ho una vegada només. Amb que li ho digues una vegada només, ja n'hi ha prou*).
- Usos preposicionals relacionats amb el règim sintàctic del verb (*Es va estirar ~~dels~~ els cabells. Què hi ha ~~de~~ per a sopar? Recórrer contra una sentència*).
- Contactes entre diverses preposicions; coordinació d'elements amb règims preposicionals diferents; substitució de les construccions agramaticals (*~~Amb abandonar-te~~ Abandonant-te no aconseguixes res*).
- Ús genuí de les preposicions en la fraseologia (*posar en relleu, amb molta honra*).

- Ús de les preposicions *des de... fins a* i *de... a* per a expressar els punts extrems (*des de Canet fins al Port, de Sagunt a Puçol*).
- Ús genuí de les locucions prepositives evitant les interferències i els usos impropis, etc.

Els relatius, els interrogatius i els exclamatius

Coneixement aprofundit dels usos i les funcions gramaticals dels relatius, interrogatius i exclamatius, i domini dels casos excepcionals i d'especial dificultat:

- Substitució de les interferències i adequació als contextos formals.
- Supressió gramatical de la preposició (*En la casa que vaig viure*).
- Construccions de relatiu precedit de verb (*baixant la qual...*).
- Construccions de relatiu particulars (*N'hi ha que... Hi ha qui...*).
- Supressió d'usos redundants dels pronoms febles en les oracions de relatiu; pronoms interrogatius reforçats per un substantiu interjectiu (*Què dimonis fas?*); etc.

Les conjuncions

Coneixement aprofundit dels usos i les funcions gramaticals de les conjuncions i locucions conjuntives, i domini dels casos excepcionals, d'especial dificultat i molt formals:

- No supressió de *que* en les oracions completives (*Demanem que acudisquen puntuals a la reunió*) i després de l'adverbi *sí* (*Ella sí que l'espera*).
- Propietat en l'ús de les locucions conjuntives i substitució de les interferències i calcs lingüístics (*Situa els convidats ~~conforme~~ tal com vagen arribant. ~~Segons~~ A mesura que anava passant el temps em posava nerviós*).
- Ús de la conjunció temporal *mentres*, la locució conjuntiva *mentres que* i l'adverbi *mentrestant*.
- Conjuncions arcaiques o molt formals (*jatsia, car, puix*).
- Col·locació diversa de la conjunció *però*, etc.

Els adverbis

Coneixement aprofundit dels usos i les funcions gramaticals dels adverbis i de les locucions adverbials, i domini dels casos excepcionals, d'especial dificultat i molt formals:

- Ús opcional de l'adverbi de negació *no* en respostes curtes (*Havia menjat això alguna vegada? Mai/No mai*).
- Valoració de l'ús de l'adverbi *pas*.
- Ús expletiu de l'adverbi *no* (*Tinc por que no guanye*).
- Ús particular d'alguns adverbis i locucions adverbials com ara *corrents* (*Li telefoni i va arribar a casa corrents*), *inclusivament* i *exclusivament* (*Hi ha festa tots dos dies inclusivament*), *amb escreix* (*Li va tornar el favor amb escreix*), *escaig* (*He comprat 20 quilos i escaig*).
- Propietat en l'ús dels adverbis i les locucions adverbials i substitució de les interferències i els calcs lingüístics (*Un contracte acabat de firmar*); etc.

Els pronoms personals: forts i febles

1. Valoració i ús de les formes pronominals del plural majestàtic i del plural de modèstia.
2. Coneixement aprofundit dels usos i les funcions gramaticals dels pronoms febles, i domini dels casos excepcionals, d'especial dificultat o molt formals:

- Ús especial de les formes plenes dels pronoms febles en modismes i frases fetes (*Tant se val. Tant me fa*).
- Pronoms febles en funció de predicatiu (*S'ha tornat roig; s'hi ha tornat. S'ha fet del Vila-real; se n'ha fet*).
- Pronominalització molt formal de l'atribut amb *el, la, els, les* en els sintagmes definits.
- Ús del pronom *hi* amb complements introduïts per locucions prepositives (*No deixes res davall del llit; no hi deixes res davall*).
- Adequació de l'ús dels pronoms al règim sintàctic exigít pel verb i la frase, evitant l'aparició o la supressió agramatical del pronom o bé la substitució per un altre pronom (*Si vols guerra, ~~la~~ en tindràs. Mentre camina ho aprofita per a relaxar-se. El president és ell, tal com demostra la foto; no ~~hi~~ pegues més voltes*).

- Pronoms que acompanyen els verbs transitius i intransitius (*avisar-lo, telefonar-li, ensenyar-li a parlar*).
- Restriccions en les combinacions entre pronoms febles (*Cuinaran uns quants pastissos de xocolata; en cuinaran uns quants pastissos; en cuinaran uns quants de xocolata. Ho he tret del calaix; ho he tret. Ho trobaràs a l'armari; ho trobaràs. Hi vivia acompanyat*).
- Concordança del participi de les formes verbals perifràstiques amb els pronoms acusatius de tercera persona.
- Verbs pronominals i verbs no pronominals (*callar, aprimar-se*); etc.
- Combinacions de més de dos pronoms (*emportar-se-me'n*).

Els verbs

1. Coneixement aprofundit dels valors dels temps verbals, i domini dels casos excepcionals, d'especial dificultat o més formals:

- Contextos en què es pot usar tant el mode indicatiu com el mode subjuntiu (*Quan tornarem/tornem a escola, parlarà de ploure. Si escoltaves/escoltares la ràdio, estaries informat. Tem que li guanyarà/guanye en la final*).
- Ús del mode indicatiu amb els adverbis de dubte.
- Els verbs defectius (*Ens cal més temps. Plovia pedres. Els accidents ocorren massa sovint*).
- Els valors de les formes no personals: casos en què l'infinitiu es pot usar amb valor imperatiu (*A córrer!*) i quan s'ha de substituir perquè no s'admet (*No fumeu!*).
- Evitació de l'infinitiu amb valor de recapitulació i del gerundi amb valor copulatiu i especificatiu (*És una llei adequada ~~aplicant-se~~ i s'aplicarà a totes les situacions previstes. La carta ~~exposant~~ que exposa les peticions està clara*).
- Propietat en l'ús dels règims verbals de verbs coordinats (*~~Veig i parlo d'una cosa. Veig una cosa i en parlo. Van escoltar i accedir a...~~ Van escoltar la petició i hi van accedir*).

- Ús ajustat al règim sintàctic de cada verb: verbs transitius i intransitius, verbs pronominals i no pronominals; etc.

2. Coneixement aprofundit de la morfologia verbal, i domini dels casos excepcionals, d'especial dificultat o més formals:

- Verbs que presenten formes diferenciades, bé per diferenciacions semàntiques (*Les estrelles lluen. La joia no li lluïx gens. He cuit el dinar. M'ha cogut la ferida*), bé perquè una de les formes és pròpia de contextos molt més formals (*patisca/patesca, omplit/omplert, ser/ésser, sigut/estat*).
- Ús coherent de les formes verbals amb el grau de formalitat de la situació.
- Valor condicional d'algunes formes fixades en *-ra* (*Fóra cas que...*).
- Valoració dels usos dels verbs *ser*, *estar* i *haver-hi* (*Carme és casada. Sílvia és/està al treball. Al costat hi ha el casa*).

3. Ús aprofundit de les perífrasis verbals.

Lèxic i semàntica

1. El vocabulari culte general no especialitzat. Conceptes bàsics de terminologia i criteris per a la fixació del lèxic; els recursos terminològics.
2. Expressions idiomàtiques i col·loquials. Metàfores lexicalitzades. Enunciats fraseològics: col·locació, ordenació d'elements, locucions i frases fetes.
3. Onomàstica, antroponímia i toponímia.
4. Precisió lèxica. Interferències lèxiques: barbarismes i préstecs. Falsos sinònims. Ultracorrecció.
5. Paraules patrimonials i cultismes. Arcaismes. Vulgarismes i dialectalismes.
6. Creació lèxica: parasíntesi, neologismes, calcs i habilitació.
7. Paraules tabú, eufemismes i disfemismes.
8. Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència (repetició, hiperonímia, hiponímia, sinonímia, mots generals) i de sentit (complementarietat, antonímia, oposició relativa, relacions pragmàtiques).
9. Semàntica pragmàtica: substitucions, pressuposicions, sobreentesos, inferències, ironia.
10. Usos lèxics figurats: comparació, metàfora, metonímia, sinècdoke...
11. Registres i varietats lingüístiques: històrica, geogràfica, social i funcional.
12. Formació històrica del lèxic.

estructura de la prova

Àrea i subàrea		Tipus de prova	Valor (%)
1. Àrea de comprensió	1a. Comprensió oral	No hi ha prova específica.	10%
	1b. Comprensió lectora	Llegir un text i respondre a diverses qüestions de dos o més opcions (mínim 10 preguntes): textuais, de contingut, de derivació, de síntesi o de sinonímia.	
2. Àrea d'estructures lingüístiques		Contestar un qüestionari de 80 ítems tipus test, amb tres alternatives, de les quals només una és correcta. a) Lèxic i semàntica (20 qüestions). b) Morfologia i sintaxi (40 qüestions). c) Normativa ortogràfica (20 qüestions).	30%
3. Àrea d'expressió escrita		Redactar un text formal, argumentatiu o expositiu, d'un mínim de 300 paraules. Fer un dictat d'unes 125 paraules.	30%
4. Àrea d'expressió i interacció oral		Llegir en veu alta un text, fer una exposició oral sobre la lectura i interactuar amb una altra persona.	30%

La prova té una duració de 3 hores.

Per a superar l'examen cal obtenir un mínim del 60% sobre la puntuació total. Cada prova està dividida en quatre àrees, i cada una té caràcter eliminatori. En les àrees de comprensió, estructures lingüístiques i expressió escrita, s'exigix una puntuació mínima del 40% en dos àrees qualssevol i del 30% en l'altra. En l'àrea d'expressió i interacció oral la puntuació mínima és del 60%.

prova i criteris de correcció

Àrea de comprensió

Llija el text següent i marque la resposta més adequada per a cada enunciat.

LECTORS

Hi ha tantes maneres de ser lector com de ser persona. Jo em vull referir als lectors creatius, siguen professionals o no, i que han adquirit i no han perdut la capacitat d'aprofundir i, sobretot, d'alegrar-se en la literatura. No em referisc als qui lligen només per obligació; les circumstàncies els han portat a una realitat molt dura: Llegir se'ls convertix no en un acte d'amor cap a l'obra d'art sinó en una simple faena.

Quan parle del lector que m'agrada, em referisc al lector que té un sentit tràgic de la lectura: no és que m'agrade dramatitzar, però sé que no estic sol en esta qüestió. El lector, siga quin siga el seu nivell de formació, si es posa a pensar, sempre arriba a una conclusió desconcertant: és tanta l'obra escrita que l'interessa directament; és tanta, que sap que mai, ni en cent existències, podrà abastar totes les lectures. Allò que pot arribar a pair una vida dedicada a la lectura, els milers de llibres llegits, les desenes de llibres rellegits, no són res en comparació dels molts altres que no haurà ni tingut a les mans. Ens podem enganyar dient-nos que podem prescindir dels llibres que són variacions sobre un tema. En literatura això sembla una mentida com una casa. O és que havent llegit l'*Antígona* de Sòfocles ja no té sentit llegir les de Cocteau o d'Anouilh o la d'Esprriu? No és una simple anada a les fonts, cenyir-se voluntàriament a la de Sòfocles. És perdre's les altres visions. Quan hom arriba a esta dicotomia, que llegir un llibre és perdre's vint lectures més, ja som al cap del carrer del drama del qual volia parlar.

No ho podem llegir tot perquè no ho podem abastar tot. Però encara pot saber més greu, quan hom ha fet exercicis d'acceptació de la limitació humana, ser conscient que hi ha molts llibres que voldríem llegir però als quals hem hagut de renunciar d'antuvi perquè no hi ha,

ni en perspectiva, la possibilitat que l'obra siga traduïda a una llengua que pugues llegir amb solvència. Això encara desespera més. Els lectors constants, aquells que sempre van amb un llibre damunt, són els més perjudicats, perquè els seus interessos més ambiciosos els fan somiar més sovint la lectura d'obres que estan fora del seu abast. Este mal, que jo sàpia, no té remei. La insatisfacció és el destí tràgic del lector, que ha d'aprendre a no pensar en tot això que estic dient i a centrar-se en el profit de les lectures que sí que emprén.

Quan parle del lector que m'agrada, em referisc també a aquell que, savi o no, entés en literatura o no, intuïx que l'obra d'art exigix un tipus o altre d'atenció i diria que de respecte i fins i tot de submissió, perquè sap, com diu C. S. Lewis, que tothom –llevat dels pesats– explica en una conversa no allò que és normal, sinó el que és excepcional; i que l'escriptor, el novel·lista, per poc senderi que tinga, explica també coses excepcionals, inelidibles. Tot allò que es pot donar per entés, s'ho menja l'el·lipsi.

Llegir és com mirar un quadre, com escoltar un quartet de corda. Nosaltres ens col·loquem davant d'un quadre, a amerar-nos-en, perquè este faça alguna cosa en nosaltres, ja que el primer que demana qualsevol obra d'art és rendició. L'art no és utilitari, és gratuït. El lector no usa la lectura, la rep. Però és que, a més de gratuït, l'art és l'únic àmbit de l'activitat humana en què acceptem la subjugació tirànica que suposa la rendició que acabem d'anunciar. Sent el *Quintet* de Schubert i em quede paralytitzat. Schubert va morir fa vora cent huitanta anys però encara m'engrapa l'ànima quan vol. En un altre àmbit que no fóra l'estètic, em pense que no tolerariem este poder de submissió.

- 1 ☐ V ☐ F L'autor es referix als lectors amb capacitat d'endinsar-se i trobar plaer en la literatura, i no als qui ho tenen com a deure.
- 2 ☐ V ☐ F El lector amb un sentit tràgic de la lectura és qui llig drames grecs, com l'*Antígona* de Sòfocles, però no pot llegir totes les versions posteriors que s'han fet sobre este tipus de literatura.
- 3 ☐ V ☐ F En la literatura, l'el·lipsi és el mitjà pel qual s'expressen en el text les coses excepcionals.

- 4 El sentit tràgic de la lectura és el que porta el lector a...**
- a) cenyir-se voluntàriament a llegir només l'Antígona de Sòfocles i prescindir de les altres versions del tema.
 - b) la conclusió que pot enganyar-se pensant que, d'alguns llibres, en pot prescindir.
 - c) sentir desassossec pel fet de no poder llegir tots els llibres que l'interessen.
- 5 El destí tràgic del lector...**
- a) consistix a fer exercicis d'acceptació de la limitació humana.
 - b) consistix que el lector, si pensa en la impossibilitat d'abastar totes les lectures, se sentirà irremeiablement insatisfet.
 - c) provoca la desesperació i la insatisfacció només dels lectors constants, ja que els altres lectors aprenen a no pensar-hi i a centrar-se en el profit de les obres que es decidixen a llegir.
- 6 Segons C. S. Lewis...**
- a) les persones pesades, quan conversen, no expliquen coses extraordinàries o singulars.
 - b) tothom sense excepció introdueix en la conversa temes i punts de vista que poden resultar originals i poc normals.
 - c) les converses de les persones pesades estan farcides de qüestions excepcionals.
- 7 Acceptem la subjugació tirànica de l'art perquè...**
- a) ens fa que ens rendim davant de la seua utilitat.
 - b) ens corprén quan ens hi acostem.
 - c) en un àmbit que no fóra l'estètic, no suportaríem esta submissió.
- 8 Què significa l'expressió "ser al cap del carrer" ("Quan hom arriba a esta dicotomia, que llegir un llibre és perdre's vint lectures més, ja som al cap del carrer del drama del qual volia parlar")?**
- a) Fer eixir a la llum una discussió.
 - b) Iniciar una discussió.
 - c) Concloure una discussió.

9 Amb l'ús de la primera persona gramatical (el jo i el nosaltres)...

- a) es pretén subjectivitzar el text.
- b) l'autor vol que vegem que és un bon lector.
- c) se'ns demostra que es tracta d'un text literari.

10 Quin títol alternatiu s'ajusta millor al contingut del text?

- a) Sobre el sentit tràgic de la lectura.
- b) Les actituds dels bons lectors davant de la lectura.
- c) Classificació dels diversos tipus de lectors.

Críteris de correcció de l'àrea de comprensió (10%)

Les respostes errònies descompten de les encertades. Cada resposta correcta es valora amb un punt. En les preguntes amb tres opcions de resposta (a, b, c), cada error descompta **0,3** punts i, en el cas de les preguntes amb només dos opcions (V/F), cada error descompta **0,6** punts. Les preguntes no contestades no descompten.

Àrea d'estructures lingüístiques

Marque en cada qüestió l'opció més adequada per a completar la frase o per a contestar la pregunta en un registre formal.

Lèxic i semàntica

11 Què és un escamot?

- a) Un tipus d'esquer.
- b) Un grup de soldats.
- c) Una camallada.

12 La revista era _____: se'n publicaven dos números cada any.

- a) biennal
- b) bienal
- c) bianual

13 Quina paraula no figura en el diccionari?

- a) extortir
- b) extorquir
- c) extorsionar

14 Grans ramats de _____ pasturaven per les extenses planes nord-americanes.

- a) bisons
- b) bisonts
- c) bissonts

15 Els censors tenien autorització per a _____ els llibres.

- a) exporgar
- b) esporgar
- c) expurgar

16 Quina expressió llatina següent s'usa per a dir que una cosa és imprescindible?

- a) sine qua non
- b) in statu quo
- c) quid pro quo

17 La tela del vestit tenia una textura _____ i suau.

- a) vellutada
- b) avellutada
- c) embellutada

18 Què significa el verb "sojornar"?

- a) Passar la nit sense dormir.
- b) Deixar una cosa per a més avant.
- c) Estar-se en un lloc.

19 Què significa l'expressió "fugir d'estudi"?

- a) No assistir, algun dia, a classe.
- b) Deixar els estudis perquè es vol treballar.
- c) Canviar de tema per a evitar allò que no interessa.

20 Què significa l'expressió "a la dula"?

- a) Amb engany.
- b) Sense control o vigilància de ningú.
- c) D'amagat.

21 Quina paraula no figura en el diccionari?

- a) mole
- b) prole
- c) índole

22 No puc _____ que m'interrompen quan parle.

- a) patir
- b) soportar
- c) sofrir

23 _____ és l'únic que _____ alguns programes de televisió.

- a) Els cotilleos / emeten
- b) Les parladuries / emitixen
- c) Els xafardejos / emeten

24 Quina paraula no significa "desitjós"?

- a) delerós
- b) delejat
- c) adelerat

25 Què significa el verb "sacar"?

- a) Servir la pilota en alguns esports.
- b) Obtindre alguna cosa usant la violència.
- c) Ensacar, posar dins d'un sac.

- 26 S'han presentat _____ al concurs públic per a l'escultura de la rotonda.**
 a) mil·lers d'esborranys
 b) mils de bocets
 c) milers d'esbossos
- 27 La mare era _____ per bé que tenia un origen _____.**
 a) canadiense / bosni
 b) canadenca / bosnià
 c) canadenca / bosni
- 28 Es va fer _____ al braç i en l'hospital li posaren _____.**
 a) una cremadura / un embenatge
 b) una cremada / un benatge
 c) una cremada / un embenat
- 29 Demà he d'anar a fer-me una anàlisi de sang _____.**
 a) en dejuni
 b) de jú
 c) en dejú
- 30 Què significa l'expressió "prendre un determini"?**
 a) Fixar un temps en què s'ha de dur a terme alguna cosa.
 b) Decidir-se a fer alguna cosa.
 c) Establir els termes d'una extensió de terreny.

Morfologia i sintaxi

- 31 _____-vos prompte el café perquè, _____, es refredarà.**
 a) Beveu / si no
 b) Begueu / si no
 c) Beveu / sinó
- 32 Si no hagueres assistit a aquell sopar, no _____ conegut la meua amiga.**
 a) hagueres
 b) hauries
 c) Les dos formes, "hagueres" i "hauries", són adequades

- 33 _____ pensen que el plàstic s'ha de reciclar millor.
- a) Hi ha que
 - b) N'hi ha qui
 - c) N'hi ha que
- 34 Els _____ tenen molts vestits _____.
- a) pontífexs / carmesins
 - b) pontífex / carmesís
 - c) pontífexs / carmesí
- 35 Ja m'has comentat _____ que t'he de preparar _____ necessites.
- a) diverses vegades / tot el que
 - b) vàries vegades / quant
 - c) alguna que altra vegada / tot el que
- 36 Em pots dir _____ dimonis pretens amb això?
- a) que
 - b) què
 - c) quins
- 37 És gramaticalment correcta la frase següent: "Per acabar, destacar que no hi ha hagut cap queixa sobre el nostre departament"?
- a) Sí, és correcta.
 - b) No ho és. Es diu "cal destacar que..." en lloc de "destacar que..."
 - c) No ho és. Es diu "Per últim" en lloc de "Per acabar".
- 38 Com que és un conductor novell, he d'informar-_____ sobre el bon ús _____ en carretera.
- a) li / de la llum llarga
 - b) lo / dels llums llargs
 - c) li / del llum llarg
- 39 _____ va vestit, _____ pensar molt.
- a) Així com / dóna que
 - b) Conforme / fa que
 - c) Tal com / fa

- 40 Em tornen diners en la declaració de la renda, i jo no _____ pensava renunciar.**
- a) en
 - b) n'hi
 - c) hi
- 41 En _____ antípodes de València s'han trobat les restes fòssils d'un animal _____.**
- a) les / extint
 - b) els / extint
 - c) les / extinte
- 42 Vaig telefonar _____ meu amic i també vaig avisar _____ seua nòvia.**
- a) el / la
 - b) al / la
 - c) al / a la
- 43 El meu equip d'handbol ha guanyat _____ la lliga.**
- a) fàcilment
 - b) de carrer
 - c) fàcil
- 44 _____ personalment, s'ofendrà.**
- a) De no contar-li-ho
 - b) En cas que no li ho contes
 - c) Si no li ho contes
- 45 Plantaré l'arbre _____ la porta del corral _____ m'asseguren que no creixerà massa.**
- a) junt a / sempre que
 - b) al costat de / sempre que
 - c) vora / sempre i quan
- 46 Va recórrer _____ la sentència una i altra vegada _____ aconseguir que li donaren la raó.**
- a) Ø / fins a
 - b) contra / fins a
 - c) contra / fins

- 47 L'any passat van arribar pocs turistes a Benidorm, peròenguany _____ arribat més.**
- a) hi han
 - b) n'hi ha
 - c) n'hi han
- 48 Acaben d'inaugurar una botiga nova i este matí _____ de productes.**
- a) l'han provista
 - b) l'han proveïda
 - c) l'han provist
- 49 Els dominics són _____.**
- a) un orde religiós
 - b) una orde religiosa
 - c) un ordre religiosa
- 50 La companya d'oficina va fer un viatge a França, i París _____ molt?**
- a) li impressionà
 - b) l'impressionà
 - c) la impressionà
- 51 Els usuaris reclamen inversions _____ la realitat demogràfica i social.**
- a) acordes a
 - b) conformes en
 - c) d'acord amb
- 52 El tractament profilàctic _____ s'han de sotmetre tots _____ han tingut contacte amb l'infectat, l'indicarà l'hospital.**
- a) que / els que
 - b) al qual / els qui
 - c) a què / els quals
- 53 El tema és apassionant i _____ interessant.**
- a) del més
 - b) delomés
 - c) d'allò més

- 54 Les negociacions estaven estancades, però ara ja van _____.**
- a) per bon camí
 - b) al bon camí
 - c) pel bon camí
- 55 En l'entrevista _____ vaig callar _____ dir una inconveniència.**
- a) Ø / per por de
 - b) em / de por de
 - c) Ø / de por a
- 56 Quina és la frase que està ben construïda?**
- a) Treballe amb la meua veïna i per a ella.
 - b) Vindran amb cotxe o sense ell?
 - c) La tripulació de a bord es va amotinar.
- 57 La ciutat, en només vint anys i _____, ha doblat el nombre d'habitants.**
- a) escriu
 - b) escaig
 - c) escacs
- 58 El poble _____ vaig a l'estiu es diu _____.**
- a) on / Llocnou de'n Fenollet
 - b) que / Llocnou d'En Fenollet
 - c) al qual / Llocnou d'en Fenollet
- 59 Jo treballe moltes hores, _____ tu et limites a complir l'horari.**
- a) mentre
 - b) mentres
 - c) mentres que
- 60 No em fa _____ gràcia el que m'acabes de dir.**
- a) gens de
 - b) cap
 - c) res de

- 61 La nit _____ s'encenen més fogueres és la Nit de _____ Joan.
- a) que / Sant
 - b) en la que / sant
 - c) en què / sant
- 62 Encara no he enviat el llibre i la foto a les amigues americanes. _____ la setmana que ve.
- a) Els els enviaré
 - b) Els l'enviaré
 - c) S'ho enviaré
- 63 I ara què _____ l'Ajuntament amb esta iniciativa?
- a) pretendix
 - b) preté
 - c) pretén
- 64 Si _____ a més velocitat de la permesa, _____ una imprudència.
- a) conduim / cometrem
 - b) conduïm / cometrem
 - c) conduïm / cometerem
- 65 Quin dels substantius següents admet tant el gènere masculí com el femení?
- a) vessant
 - b) calor
 - c) corrent
- 66 Ja ha passat l'hora de traure la cassola del forn. Ja _____?
- a) la n'has tret
 - b) ne l'has tret
 - c) en l'has tret
- 67 En el text es diu que les persones _____ més risc d'emmalaltir quan no _____ de casa.
- a) correm / eixim
 - b) correguem / isquem
 - c) correm / isquem

- 68 Va retirar la proposta davant de la possibilitat que _____ el reglament i que _____ causar un problema de protocol.**
- a) contradira / puguera
 - b) contradiguera / poguera
 - c) contradira / poguera
- 69 El pintor coneix molt bé la comarca de l'Alcalatén perquè _____ a l'Alcora.**
- a) porta deu anys vivint
 - b) viu des de fa deu anys
 - c) fa deu anys que hi viu
- 70 No _____ ara la roba, que comença a ploure!**
- a) esteneu
 - b) estengueu
 - c) estengau

Normativa ortogràfica

- 71 L'empresari sempre està _____ buscant idees noves per a tractar millor la seua _____.**
- a) cavil·lós / clientela
 - b) cavilós / clientel·la
 - c) cabil·lós / clientela
- 72 _____ hámster daurat procedix _____ Àsia Menor.**
- a) El / de l'
 - b) L' / de l'
 - c) L' / del
- 73 Quina és la frase que està ben escrita?**
- a) El circuït automobilístic que s'ha construït enguany és fruit de l'esforç de tot l'equip.
 - b) El circuit automobilístic que s'ha construït enguany es fruit de l'esforç de tot l'equip.
 - c) El circuit automobilístic que s'ha construït enguany és fruit de l'esforç de tot l'equip.

74 Quina frase presenta un ús coherent de l'accentuació?

- a) No es comprèn com ha tingut tant d'èxit la sèrie televisiva que s'ha emés a l'hivern.
- b) No es comprén com ha tingut tant d'èxit la sèrie televisiva que s'ha emès a l'hivern.
- c) No es comprén com ha tingut tant d'èxit la sèrie televisiva que s'ha emés a l'hivern.

75 Els seus constants _____ de treball li produïren una forta _____.

- a) compromisos / arítmia
- b) compromissos / arítmia
- c) compromisos / arrítmia

76 Va trobar el _____ de fil damunt del llit, prop del _____.

- a) capdell / cabçal
- b) capdell / capçal
- c) cabdell / capçal

77 El bruixot assegurava que _____ era una planta _____ amb poders malignes.

- a) l'alore / demoníaca
- b) l'àloe / demoníaca
- c) l'àloe / demoniaca

78 El jutge tenia un comportament _____, però no era _____ amb els amics.

- a) auster / avar
- b) àuster / àvar
- c) auster / àvar

79 Quina és la paraula que està ben escrita?

- a) aliniar
- b) volcanisme
- c) pendular

80 Som _____ i col·laboradors del moviment _____.

- a) partícips / assembleari
- b) partíceps / assembleari
- c) partíceps / assambleari

- 81 Tot el temple feia olor _____.**
 a) d'encens
 b) d'incens
 c) d'inciens
- 82 El sol _____ de manera _____.**
 a) resplandia / esplendorosa
 b) resplendia / esplendorosa
 c) resplandia / esplendorosa
- 83 Un dels temes del pròxim examen _____ serà el de les _____ de segon grau.**
 a) quadrimestral / equacions
 b) quadrimestral / equacions
 c) quadrimestral / ecuacions
- 84 Van col·locar una _____ a la boca del presoner i li protegiren el pit amb una _____.**
 a) mordassa / cuirassa
 b) mordassa / cuirasa
 c) mordaça / cuirassa
- 85 Els _____ no eren favorables al _____.**
 a) presagis / moribund
 b) presagis / muribund
 c) pressagis / moribund
- 86 Quin comportament més estrany! Estava _____ durant _____ del cadàver!**
 a) exultant / l'exhumació
 b) exultant / l'exumació
 c) exhultant / l'exhumació
- 87 El rei no _____ que li costaria tantes baixes _____ el castell.**
 a) s'imatginava / assetjar
 b) s'imaginava / assetjar
 c) s'imaginava / assejar
- 88 _____ d'un bé no pot legalment vendre'l.**
 a) L'usdefruituari
 b) L'usofructuari
 c) L'usufructuari

89 El seu caràcter _____ sovint el _____.

- a) pusil·lànime / paral·litzava
- b) pussil·lànime / paral·litzava
- c) pusil·lànime / paralitzava

90 _____ UNESCO és un organisme dependent
_____ ONU.

- a) La / de la
- b) La / de l'
- c) L' / del

Criteris de correcció de l'àrea d'estructures lingüístiques (30%)

Cada pregunta d'esta àrea presenta tres opcions de resposta (a, b, c), i només n'hi ha una de correcta.

Cada resposta encertada es valora amb un punt. En canvi, cada error descompta **0,3** punts. Les preguntes no contestades no descompten.

Àrea d'expressió escrita

Dictat

Quan va obrir els ulls // es trobà estirat damunt d'un banc del vestíbul, // com si s'haguera despertat vestit amb gavardina // i gitat en un llit desconegut. // Mirant cap amunt va veure el sostre altíssim // i l'espai ample i obert. // Tardà encara un instant a reprendre consciència del lloc, // sense saber encara què feia en aquell banc, // com hi havia arribat o què havia passat. // Llavors va sentir el torbament i el dolor als genolls i a la mà, // i una empleada de la consergeria // li eixugava la sang de la cella amb aigua oxigenada i cotó en pèl. // Les dos xiques que adés havia vist besant-se // li feien companyia agenollades una a cada banda del banc, // i els ho va agrair amb un somriure apagat.

Redacció

Escriba un text, com ara un article d'opinió o un assaig breu, en què expose i argumente el seu punt de vista sobre un dels dos temes següents (mínim de 300 paraules).

- a) La situació de la dona en el món actual.
- b) L'aportació dels avanços científics en l'evolució de la humanitat.

Criteris de correcció de l'àrea d'expressió escrita (20%)

Redacció (mínim 300 paraules) (80 punts)

Adequació, coherència, cohesió, extensió i presentació (20 punts)

Adequació, coherència i cohesió

Les redaccions han de ser pròpies i complir les propietats mínimes d'adequació i coherència, així com redactar-se en el moment de la prova. Quan una redacció infringisca de manera greu algun dels requisits anteriors, per exemple, quan no tracte en absolut d'un dels dos temes proposats o quan l'examinand actue fraudulentament, tindran una puntuació global, en els dos apartats de la redacció, de 0 punts.

Adequació

El text aconsegueix el propòsit comunicatiu, s'ajusta a la finalitat i a la situació comunicativa, es respecta el grau de formalitat de la situació i es tria la varietat lingüística i el registre que exigeix el context (fins a 5 punts).

Coherència

La informació expressada s'ajusta quant a quantitat, qualitat i rellevància al que demana el text, i, a més, les idees s'exposen d'una manera clara i ordenada, i responen a una estructura entenedora de la qual es poden extraure fàcilment unes idees principals i unes altres de secundàries (fins a 5 punts).

Cohesió gramatical

El text conté els elements lingüístics apropiats i està ben articulat: fa un bon ús de la connexió textual, del manteniment de les referències (connectors i marcadors discursius, signes de puntuació, temps verbals, pronoms, articles, demostratius, possessius, etc.), dels procediments de condensació i d'ampliació de la informació (nominalitzacions, reformulacions, incisos, etc.) i, si cal, dels procediments de modalització, d'impersonalització i de citació, així com de l'expressió de la polifonia del discurs (fins a 5 punts).

Cohesió lèxica

El lèxic triat és l'apropiat per a la bona construcció del text; la selecció de les paraules s'ha fet amb criteris de precisió, varietat i eliminació de repeticions innecessàries, i, a més, ha utilitzat mecanismes de referència, com ara la sinonímia, l'antonímia o les relacions entre els termes d'un mateix camp semàntic, o, si cal, els recursos retòrics convenients, per a fer més ric el significat del text (fins a 5 punts).

Extensió i presentació (Els punts es descompten del total de l'apartat.)

Les redaccions que no arriben a 225 paraules tindran una puntuació global, en els dos apartats, de **0** punts, però s'han de corregir.

Si en tenen entre 225 i 300, es descompten fins a **10** punts del total de l'apartat.

La presentació, claredat i netedat, descompta fins a **5** punts del total de l'apartat.

L'escrit ha de quedar complet i arredonit. El text s'ha de corregir sencer.

Correcció: morfologia i sintaxi, lèxic i normativa ortogràfica (60 punts) (Cal tindre en compte els continguts del nivell.)

Es corregixen totes les paraules del text.

Es descompten **3** punts per cada error. Es compta un error per paraula. Si un error es repetix en la mateixa paraula, cada repetició descompta **1** punt.

Morfologia i sintaxi

Flexió nominal i adjectival; l'article i el lo neutre; demostratius; possessius; quantificadors: numerals, indefinits i quantitatius; pronominals personals forts i pronominals febles; relatius; interrogatius i exclamatius; preposicions; adverbis; conjuncions; interjeccions; flexió verbal i perífrasis.

Lèxic

Lèxic i fraseologia. Interferències lingüístiques (barbarismes).

Normativa ortogràfica

Separació de paraules. Separació sil·làbica a final de línia. Guionet. Apostrofació i contracció. Consonantisme i vocalisme. Accentuació i dièresi. Paraules inintel·ligibles.

Dictat (al voltant de 125 paraules) (20 punts)

Es descompten **2** punts per cada error. Es compta un error per paraula. Els errors repetits no descompten.

Correcció

Paraules no escrites o canviades. Grafies ambigües. Separació de paraules. Separació sil·làbica a final de línia. Guionet. Consonantisme i vocalisme. Apostrofació i contracció. Accentuació i dièresi.

Àrea d'expressió i interacció oral

L'examinand triarà una de les dos lectures que li presentaran i la llegirà en veu alta. Després farà una breu exposició sobre el text o el seu tema, que pot haver preparat prèviament, i acabarà la intervenció mantenint una conversa amb els examinadors, en la qual li faran preguntes sobre el tema de la lectura.

LECTURA, EXPOSICIÓ ORAL I CONVERSA

BICENTENARI D'UN NATURALISTA

L'any 2009 se celebra el segon centenari del naixement de Darwin i els cent cinquanta anys de la publicació d'una de les seues obres més significatives, *L'origen de les espècies*, la base teòrica del corrent evolucionista de les ciències de la vida.

Darwin va ser un naturalista anglès que va explicar que totes les espècies han evolucionat al llarg del temps a partir d'avantpassats comuns mitjançant la selecció natural. El fet de l'evolució biològica va ser acceptat ràpidament per la comunitat científica, i la teoria de la selecció natural també va ser àmpliament acollida com la principal explicació del procés de l'evolució en la dècada de 1930. Actualment, constituïx la base de la síntesi evolutiva moderna i, amb algunes modificacions introduïdes posteriorment, el descobriment científic de Darwin continua sent el fonament de la biologia actual, ja que proporciona una explicació lògica de la diversitat de la vida.

Desconcertat per la distribució geogràfica de la fauna silvestre i pels fòssils recollits, Darwin va estudiar la transmutació de les espècies i va concebre la seua teoria de la selecció natural en 1838. I amb la publicació de *L'origen de les espècies* en 1859, va poder establir la manera que tenen els organismes d'evolucionar per mitjà d'esta selecció.

En la conversa, els examinadors poden formular-li preguntes com les següents:

Preguntes per a la interacció

Coneix algun dels actes que s'han celebrat enguany en homenatge a Darwin?

Què recorda sobre el que diu la teoria de Darwin?

Quina creu que va ser la transcendència de la seua teoria en el món científic de la seua època?

Sap si la teoria de l'evolució de les espècies va tindre adversaris? Per què?

Com creu que hauria de ser la relació entre la ciència i la religió?

Recorda altres científics que van plantejar teories amb tanta repercussió com la de Darwin?

SOLUCIONARI

ÀREA DE COMPRENSIÓ

Comprensió lectora

	V	F
1	☒	☐
2	☐	☒
3	☐	☒

	A	B	C
4	☐	☐	☒
5	☐	☒	☐
6	☒	☐	☐
7	☐	☒	☐
8	☐	☐	☒
9	☒	☐	☐
10	☐	☒	☐

ÀREA D'ESTRUCTURES LINGÜÍSTIQUES

Lèxic i semàntica

	A	B	C
11	☐	☒	☐
12	☐	☐	☒
13	☒	☐	☐
14	☒	☐	☐
15	☐	☐	☒
16	☒	☐	☐
17	☒	☐	☐
18	☐	☐	☒
19	☐	☐	☒
20	☐	☒	☐
21	☒	☐	☐
22	☐	☐	☒
23	☐	☐	☒
24	☐	☒	☐
25	☒	☐	☐
26	☐	☐	☒
27	☐	☒	☐
28	☐	☐	☒
29	☐	☐	☒
30	☐	☒	☐

Morfologia i sintaxi

	A	B	C
31	☒	☐	☐
32	☐	☐	☒
33	☐	☐	☒
34	☒	☐	☐
35	☒	☐	☐
36	☐	☒	☐
37	☐	☒	☐
38	☐	☒	☐
39	☐	☐	☒
40	☐	☐	☒
41	☐	☒	☐
42	☐	☒	☐
43	☒	☐	☐
44	☐	☐	☒
45	☐	☒	☐
46	☐	☒	☐
47	☐	☐	☒
48	☐	☒	☐
49	☒	☐	☐
50	☐	☐	☒

Normativa ortogràfica

	A	B	C
71	☒	☐	☐
72	☐	☒	☐
73	☐	☐	☒
74	☐	☐	☒
75	☒	☐	☐
76	☐	☐	☒
77	☐	☒	☐
78	☒	☐	☐
79	☐	☐	☒
80	☒	☐	☐
81	☒	☐	☐
82	☐	☒	☐
83	☐	☒	☐
84	☒	☐	☐
85	☒	☐	☐
86	☒	☐	☐
87	☐	☒	☐
88	☐	☐	☒
89	☐	☐	☒
90	☐	☒	☐

**Junta Qualificadora de
Coneixements de València**

